

^c
Ms 32

120.

Admodum R^{do}.
P. Mutio Vitellesco
Generali Societatis Iesu.

Annum iam octavarum decimum prohoram arborem in agro
tuo toleras, Clemens Agricola; cūgare patientiam tuam possis,
quod illam non ante succideris, nisi ferendis nondum par fructibus
ad huc vixque profueret. Accrevit vinea Domini, te Cultor fecundi-
tar, Sterilitas in ea capit eae par, monstro; piacularis habetur qui
et tibi sine manigulis sultat; ignorari curet a te, cui non apparet
unde laudari cognitus poterit. Ego vix inani Vere me iactans, Au-
thumnum, quem ceteri exhibent, vix polliceor, et clava Cultoris
industria, Deus flammularum, tellurem optimam, in suspicionem pa-
rum probate fortitudinis adduco. De filiis tuis fratribus meis, vix
vilius est, qui fortia non praefert floridius; Militares animae di-
bus circumferentes Ignatium, vel cum calama tractant, malunt
pugnare, quam ludere; Europam sudoribus irrigat, qui Arigam crure
non potest; Audet scribenda patrare, cui non est otium legenda scribere;
Late manavit in membra fecunditas capitis; etas, medium, regnante te
fuit; fecit tibi Martyr, sylvam Palmarum; Doctores vero terruere
Lucubrationibus suis posterorum ingenia; implem potius Cellam
Domini ex vindemia sanguinis novo vino, sicut vero ex manigulo
rum redundantia novo frumento. Unde mihi igitur fiducia ista tam
solidi, ut exigentem pro ea, quae inest virtutibus avaritia, a suorum

Singulis fructus, soli peraverim placare floribus potes? Quam
plane id, quod res est, nec notam temeritatis culpabili dissimulatio
ne gravabis. Hæc ipsa frugum exuberantia, quæ probrum sterilita
tis augeret, minuit eiusdem pudorem; adverte in vicibus Meorum
quascumque mortui Veris placere reliquia, et ubi omnia sub mœna
ta sunt salibus, quascumque germen imitari. Quodam potuerit Dei
conspicuum inter aras mereri. Myrtus, Cypanisus, et laurus quia nul
lum est renibus præter oculos parant, excluduntur a prædio paube
ris; in hortis vero Livitæ, cui, ut ipsa umbra genus humanum est, sola
plerumque laudantur. Redundant apud te reges honestatis; eos non
debat ita revereri exaltor, ut nulli condones utram te lauris, quam occu
pat, contentus esse floribus potes; ijs præsertim, qui commendationem, quæ
a radice accipitur non habent, accipiant a Christo, quem coronant.
Quascumque sint, tibi debentur, quia in agro creverunt tua. Videri
tibi possum meo parum felix in opere, non item in consilio parum
prudens, qui Florem Campi in meorum ornamentum assumerem
ut is, cuius odoribus beare te soles, cæterorum tibi grave sentiam, aut
legeret, aut corrigeret. Elogia huius, si Christi nomen, vel tuum
detrahas, iam non Elogia, sed Satyra sunt, quibus inconsultus
Auctor si quam habuit prudentia sanam, oppressit. Acumina
hæc præter me nullum pungunt, et si quis in his lumina
mucat, ignis, fatuus est. Illustrandi potius scriptoris tenebris natus
quam Lectoris affectibus accendendis. Desipendi opportunitas
incipientem me fecit; octavum iam annum in Epictetum hortis
delectus, turpe putavi sine floribus e tanta amantitate recedere
et abiturum in Calvariam, ad minuendum excessu rupis, horroz
a Andæ ruppethis non habere; putavi aversantis aspera militis, pos
terum. Qui suo in Cruce sanguinis torrentem mutare galeam, et spinas
quibus avidue torpenter pungimur, collectis inde quæque rosas, vel lili.
Quamquam quid hæc apud te ita discepto? ac si observantia non necesse

ta fuerit, quod hoc tibi munus obtulerim? Revertus parentis
faciem de gener filius, eam omni arte, qua poteram declinabam, hor-
rebam. Roma oculis me fabulam dare; Crimina am eloquentiam in
Anagnino Latij, sanctissimi ventilandam Iudicibus sistere non au-
debam. Egit te Christus ipse, non ego, abortivi operis curatorem; mi-
li ille adhuc parum formatus in Manibus, me pro pems dum in-
cio, evularit in tuas; non alij sua dicare passus Elegia, quam cui huc
tatem suam, que Elogium illi longe luculentius est, tot iam annos
custodiendam commisit. Accipies igitur, vel à me, vel à Christo
ab utroque tibi exhibitum munus, et ut debebis illi pro argumen-
to benevolentia gratiam, ita mihi pro temeritate piaculo veniam
non negabis. Si quam à Deo meruero laboris huius mercedem
eam omnem sospitati tue voves pretium. Commune homini-
bi cum sociis omnibus votum est; Anna tuos inguli vel
decremento nostrorum avemus augere. Magna pars nostri
vivit in te; sollicite servare te debes, ne tuorum vitam negli-
gere videaris in tua. Secularis annus felicissimus auspicii
quia tuis, Ordini iam exortus est nostro. Lethior et omnibus
fluat, illi gaudia incolumitate tua gemita. Nihil Por-
tans formidamus a Porrena, quamdiu
Roma Nutrium nobis aliquem
nutriet.

Taurino; Anno a partu Virginis
M. DC. XXXX

Mens Authoris.

Audax consilium homini Deo Elogium scribere molienti.
Non laudatur Divinitas per iniuriam, quam illi oblique pal-
marem infligit, quicquid de ea credat dignum aliquo promi-
suum illi omne de conscientia magnitudinis fuisse; cetera, si
qua accipit, eius magis tolerantiam, quam excellentiam, producit. Lo-
qui ultra piaculum de tanta Maestate vix possumus, cum et habeat
notam impietatis vituperatio, nec vacet temeritatis suspitione laudatio.
Christo vero quid opus Elogium, cui stat pro Elogio Mundus ipse, tot
levatus oneribus, tot auctus commodis, tot expiatus impensis? Elo-
gia Christi sunt quaecumque honeste cogitamus aut facimus hu-
manum genus. Laus nostra omnis redundat in eum, a quo lumen
habemus, inde possumus recta perspicere, et robur inde audemus
ardua superare. Ex quo eius Encomiastes ad fluens Jordanis fulvis est
Pater, piaculari cepit eum Mortalibus idem sibi munus assumere.
Ipsa Petri de Proximitate confessio non admittit, nisi quia veniebat
a Patre; excepit iniurias tacitus, praconia rececit vatus, nec vique
durus increpiti Spiritus desertores, quam cum de illo potiora tac-
tarent; adeo peculiare sibi eum voluit, non aliunde, quam ex Caelo
laudari. Amentationis organa dedignata Veritas est, simul ne
periret aliquid de laudibus suis, si per ea ipsa ora transirent, per qua
tam multa mendacia laberentur.

Mihi autem debitum verius est, quam consilium ista temeritas.
Loqui sine culpa non possum, at nec possum sine culpa tacere. Non est
innocens silentium de genti Deo facundiam, si quam habet. Pareat

ut auctori suo pendant omnia vectigal, nec id effugium
relinquendum ingratis, ut excusare se possint, et Deo dignum
aliquid non habere. At ternus Agricola terra nostra, non
nisi pro semine, quod commiserit exigit Mercedem; nec ab
Anvere Lucinia modulos, nec ab Olula Aspidula concu-
tus expectat; scilicet nos ex tenuitate nostra non ex sua
dignitate metiri, magis quid possumus, quam quid debita-
mus attendit. Adde, quod utque ad laudem nostrarum
tolerantiam patiens Deus est, cui displicere vix possunt,
sola placendi voluntate peccantes.

Nec quia Christi gloria per elogia nostra non cre-
cit, ideo aut ingrata illi sunt, aut inutelia nobis. Nescit Chri-
stus utque ad damna nostra suas laudes odire; ut et
gloriam non querat suam, eam per dispendia nostra non de-
spiciat; amat etiam quod sibi beneficium est, quodque idem
utile laudatori. Ad quid in eo thesaurus omnis Sapientia con-
sistat Pater, si capitale esse debui, et ingenij sui inde mun-
diciati remedium petere? Cur prohiberentur ex hac enuere
folina pretiosissima, vena, qui meliores habere aliunde non
possunt? Mihi sane durior nulla lex sit, quam qua iubeat
de eo vix tacere, de quo vix loqui prima mihi ambitio est.
Non alium natus, parantem Gratia, non alium sortitus au-
cem Militia in eius Societate ab anno Quarto decimo. Si gen-
dia meror; superlex mea omnis, donum eius est, et adhuc
de alio, aut cogitare possum aut scribere? Male vigil ut sim
nondum ita caecus, ut non intelligam, quam mihi non inu-
tilis sit de Christo tractatio. Fasciculus Myrrhe, nulli
amittit in manibus odorem suum; vix igitur suavitatis eius
intenditur; quo conbedatur frequentius, eo suavius halat.
Ut facile afficiamur ad ea ipsa quae scribimus, per utique su-

turum, ut per exercitationem ingenij, accendatur Voluntas; et
ut eterna vtriusque potentie commercia, sunt, amor excutitur in
Corde, qui per recordationem arduum praeparatur in mente.

Quamquam, ut hanc mihi proponerem laborum
metum, non tam electio, quam genius fuit. Ut alienum Nahu
ra me fecit ab ijs, qui aut per calumniam invidiantur Virtu
ti, aut per ascensionem vitij lenocinantur, cum a legi pra
omnibus, in quo coet vtriusque vitij nulla capacitas, cum me
tanta Veritas ascensionem locum n. inquit.

Nec negarim me in eo etiam egisse rem meam, quod
perituro operi argumenti aeternitate consului. Non haec mihi de
me opinio est, ut haec diu victura confidam; quidquid tamen con
serit horror, supererit semper aliquid, quod vel ab invito lauda
tur; improbari poterit magis artificis, materius non poterit non
probari. Qui, viderit difficultatem operis, multa in eius gratiam,
condonabit Auctori. De Eborato quidquid dixeris, in fra debi
tum et meritum est. Sepe huiusmodi lumina quae feruntur ad so
lem, et quae de alijs dicta natuscerent, de Iseo dicta vilescent.

Hoc unum prodest in hoc scribendi genere, quod in
alio plurimum obscurat, rerum dicendarum notitia. Obscura sunt
ingenij lumina, ubi caligo aliqua rerum est; Quae narratione in
cogent, amittunt, dum explicantur, acumen; Phrygiorem
more telam supponimus, cui superinducamus ornatum. Cete
rum, primitia istae sunt, quas suo sibi iure vendicat is, a quo
sterile ingenium habuit, ut ad laudem orque fecunditatis
proficeret. Cave, lector, ne a primitijs
maturitatem omnem exquiras.

Acerbitatem quam ha
bent, titulu novitatis
excuset.

Index omnium Elogiorum.

Elog. 1. Christus Iesus Dei filius ab aeterno.	Pag. 1.
Elog. 2. A cali Caduceatore eius nuntiatur adventus.	Pag. 2.
Elog. 3. Matris in utero Iannem invenit.	Pag. 5.
Elog. 4. Nasclitur in Bethlem.	Pag. 7.
Elog. 5. Ortus eius multiplici miraculo illustratur.	Pag. 9.
Elog. 6. Aulus nomine carne minuitur circumcisus.	Pag. 11.
Elog. 7. Novi. gaderis iudicio innoscit. Astrologis.	Pag. 13.
Elog. 8. Advenit adoratur à Regibus.	Pag. 15.
Elog. 9. Per. Magos Herodem illudit.	Pag. 17.
Elog. 10. Eius causa Innocentium cedes.	Pag. 19.
Elog. 11. Simonis in vlnis substituitur Deo.	Pag. 21.
Elog. 12. Herodem fugiens exulat in Egyptum.	Pag. 23.
Elog. 13. Eiusdem apud. Egyptias commemoratis.	Pag. 25.
Elog. 14. Herode mortuo revocatur in Iudeam.	Pag. 27.
Elog. 15. Inter Doctores invenitur in Templo.	Pag. 29.
Elog. 16. Vique ad annum trigessimu lignarij exeret.	Pag. 31.
Elog. 17. Iohannis baptis. mate abluatur.	Pag. 34.
Elog. 18. In desertum secedens tentatur.	Pag. 36.
Elog. 19. Secus mare. aboly aperit et Apostolos vocat.	Pag. 38.
Elog. 20. Nuptiarum hilaritatq. miraculo geminat.	Pag. 41.
Elog. 21. In monte Discipulos erudit ad. aublimia.	Pag. 43.
Elog. 22. Quinque panibus totide hominu millia pavit.	Pag. 45.
Elog. 23. Tempestates. edat et ambulat super mare.	Pag. 47.

Elog. 24. Se ipsum transfiguratur in Monte.	Pag. 50.
Elog. 25. Magdalene amoris honestat. dum facit suos.	Pag. 52.
Elog. 26. Samaritane salutis fontes aperit.	Pag. 54.
Elog. 27. Patrocinator. Adultera.	Pag. 56.
Elog. 28. Zacheum vocat.	Pag. 59.
Elog. 29. Cananee filium curat.	Pag. 61.
Elog. 30. Centurionem per servum lucratur.	Pag. 63.
Elog. 31. Non habenti hominem ad piscinam occurrit.	Pag. 65.
Elog. 32. Hemorrhoeam a fluxu sanguinis curat.	Pag. 67.
Elog. 33. E. decem leprosis novus experitur ingratus.	Pag. 69.
Elog. 34. Cæco nato novam aperit diem.	Pag. 72.
Elog. 35. Surdus facit audire et mutus loqui.	Pag. 74.
Elog. 36. Filium Vidue suscitatur.	Pag. 76.
Elog. 37. Archigynagogi filiam in vitam revocat.	Pag. 78.
Elog. 38. Lazarum Sororibus reddit.	Pag. 80.
Elog. 39. Ad Crucem triumphali pompa discedit.	Pag. 83.
Elog. 40. Negotiatoris e Templo eicit.	Pag. 85.
Elog. 41. In Bethanie cena unguentis perfunditur.	Pag. 87.
Elog. 42. A Discipulo venditur.	Pag. 89.
Elog. 43. Agnum cum Discipulis comedit.	Pag. 91.
Elog. 44. Convivari suorum abluunt pedes.	Pag. 93.
Elog. 45. Novum sicut de se ipso convivium parat.	Pag. 95.
Elog. 46. Hymno dicto in hortum discedit.	Pag. 97.
Elog. 47. Orans sanguine sudorem liquecit.	Pag. 99.
Elog. 48. Dormientes increpat et hostibus occurrit.	Pag. 100.

Elog. 49.	Osculo proditur.	Pag. 102.
Elog. 50.	A suis describitur.	Pag. 104.
Elog. 51.	Accusatur coram Caypha.	Pag. 106.
Elog. 52.	Petrum respiciens salutari soluit in lacrymas.	Pag. 108.
Elog. 53.	Per Noctem vexatur.	Pag. 110.
Elog. 54.	Pilato sistitur et accusatur.	Pag. 111.
Elog. 55.	Ad Herodem miseris illuditur.	Pag. 114.
Elog. 56.	Ad Pilatum reducitur.	Pag. 116.
Elog. 57.	Flagellis ceditur ad columnam.	Pag. 118.
Elog. 58.	Spinea redimitur corona.	Pag. 120.
Elog. 59.	Obtenditur populo et exhibetur.	Pag. 121.
Elog. 60.	Parabatur Barabbæ et condemnatur.	Pag. 123.
Elog. 61.	Crucem hauriat in Calvariam.	Pag. 125.
Elog. 62.	Nudatur visibus.	Pag. 127.
Elog. 63.	Affigitur Cruci.	Pag. 129.
Elog. 64.	Rex Judeorum inscribitur.	Pag. 131.
Elog. 65.	Medius inter latrones in Cruce.	Pag. 133.
Elog. 66.	Eius calamitas Cælum cecat.	Pag. 135.
Elog. 67.	Tonnetur mali latronis exitus.	Pag. 137.
Elog. 68.	Hilaratur boni latronis salute.	Pag. 139.
Elog. 69.	Sitienti felle et aceto potatur.	Pag. 140.
Elog. 70.	Pro hostibus rogat.	Pag. 142.
Elog. 71.	Discipulum Matri, Spiritum Patri commendat.	Pag. 144.
Elog. 72.	Anhelantis mortem clamor et gemitus.	Pag. 146.
Elog. 73.	Queritur se desertum a Patre.	Pag. 148.
Elog. 74.	Inclinato capite moritur.	Pag. 150.
Elog. 75.	Mortui tota parentat Natura.	Pag. 152.
Elog. 76.	Ex aperto Chri latere sanguis manat et aqua.	Pag. 153.
Elog. 77.	Mortui pendenti e Cruce mysteria.	Pag. 155.
Elog. 78.	E Cruce depositus tumultatur.	Pag. 157.

Elog. 79.	Epitaphium Sepulto.	Pag. 159.
Elog. 80.	Sepulta Cruci epitaphium.	Pag. 161.
Elog. 81.	Spinis et ceteris doloris eius instrumentis epitaphium.	Pag. 163.
Elog. 82.	Iude eius Proditori epitaphium.	Pag. 165.
Elog. 83.	Amentum suum colorat in syndone.	Pag. 167.
Elog. 84.	Ad Inferos descendit.	Pag. 169.
Elog. 85.	Surgit redivivus e humulo.	Pag. 171.
Elog. 86.	Vulnera retinet redivivus.	Pag. 173.
Elog. 87.	Apparet Matri et Mulieribus.	Pag. 175.
Elog. 88.	Apparet Mariae Magdalene.	Pag. 178.
Elog. 89.	Apparet cunctibus in Emmau.	Pag. 180.
Elog. 90.	Apparet Discipulis in Canaculo.	Pag. 182.
Elog. 91.	Apparet Piscantibus.	Pag. 184.
Elog. 92.	Ascensionis suae valedicit.	Pag. 186.
Elog. 93.	Ascendit triumphator in Caelum.	Pag. 188.
Elog. 94.	Linguarum imbrem pluit in suos.	Pag. 190.
Elog. 95.	Gloria sua terram implet.	Pag. 192.
Elog. 96.	Stephani agonem stans spectant.	Pag. 194.
Elog. 97.	Saulx ex equo deturbationis descendit.	Pag. 196.
Elog. 98.	Veniens ad iudicium apparatus.	Pag. 198.
Elog. 99.	Iudeo sedet in valle Josaphat.	Pag. 200.
Elog. 100.	Ex tribunali in solium migrat: vbi vivet in aeternum et ultra.	Pag. 202.

Christo Iesu Deo,
Domino Duci, ac Iudici suo
Aloysius Iuglaris
Profeliciter deducta ad annum centessimu
Cognomine sibi familia, Saculare sacrificiu
Hecatombem verbale
Disce centum elogijs immolabat.

S Anno Domini 1640

Sacrificium, quod unius seculi respicit beneficia non aliud
esse debeat, quam Hecatombem. Grati hominibus, quales nos co
git esse tua Societas, capitale placulum sit, si quis annu sine sua
victima fuerit. Absit tam me tamen hac non possit occidere
cui Paupertas, in vno bonorum votiva genere, in alijs necessaria,
interficeret imolationis huius ingens. Debitas summo cupiam
Hierarchie partes male occupat sacrificulus de Flaminum plebe
postremus, qui ubi se diu torserit, e promptuario suo educere omnia
non aliud quam verba possit. Qui nihilominus mei nati mecul
lam concilio tolerans temeritatem, qua si dignitati non consul
it tua, necessitati consulti mea. Omnium et ipsa notarum peccator
forum tuum declinare non sperans placare te mihi iudicem Au
deo. Solennis hac Reus industria, ut largitione aliqua sup
pleant, quod aequitati causa de fuerit. Agnoscitur quaedam in
muneribus vis venetica, quare te Leonem iam factum potuit

in retrem. Agni formam transerre. Neum sane hoc quia
te continet, tibi vile non sit. Ne attendas in eo, aut obreuer;
ingenij supra suas vires audentis, aut infelicitatem facundia
infra sensuum merita persequentis; Vbi te ipsum poteris inge-
re non debes quae te circumstant scrutari. Pulchritudo tua liberta-
tem hanc non relinquit speculatoribus suis, ut vbi oculos in eam
semel intenderint, torquere illos alio possint. Placare ista te debe-
ant quia ea ipsa sunt, quibus tu olim Patrem placasti. Facere
ut possis omnia, hoc non potest, ne tu idem ipse sis, quem lauda-
mus. Non officiat pretio muneri inurbanitas offerentis; Nam
et ad amicum victima incruenta mactatus, etsi nihil accipias de
mali sacerdotis virtute, nihil amittas de tua. Omnibus omnia
factus est malo etiam Poeta Aecenas. Cave tamen ne eadem
mibi lege decernas praeium operis, quae olim ineptissimo Sa-
bulo Laudatori tuo Sylla, atque ita me munere, non quod
de te dignum aliquid scriperim, sed ne scribam in eam
tam indigna. Nil enim coniungas argumentum ab opere, quod
sine te nullum est. Quidquid hoc vivit in Libro, vivit ex te. Te
illi si igitur subtrahar, adempta corpori anima cadaver feci.
Caetera omnia ornatum omnem a forma, hoc enim opus, in-
verso naturae ordine, formam omnem accipit a materia. Le-
cet Elegia haec Elegium à te nullum expectent, et is ego non
sum, qui a te, qui solus Veritas, et non Aorentalis es, quod
bene de te scriperim, audire confidam; Si quam tamen ad-
huc, pro singulari etiam in immerito munificentia tua,
mibi fieri optionem mercedis, scilicet
cuius ingenij electionem se-
cutus, Non aliam exgo
quam te ipsum.

ELOSIVM. I.

Christus Iesus Dei

Filius ab æterno.

Anticus silentii Deus;
Semel in tota Æternitate locutus
Vno omnia dixit in Verbo.

Prima sui fecunditate fecundus
Ipsa sui conceptione sit parens.

Vagite ades in Dei filius
Nativitatem Conceptio non præcedit,
Cui ipsum concipi, Nasci est.

Ita Patris fecunditatem exhaustiens
Ut illi Fratrem dare non possit

Vnus cum sit,

Numeri damnum comendat.

Ipsa sui Apprehensione Comprehensio,

Ipsa Intellectione Locutus,
Sapientia sine litteris,

Imago sine lineamentis,

Cum prædierit ante Luciferum,

Adhuc in solandis natu est.

Citra dissidium oppositus Patri

Psalms 61 v 12

Semel locutus est Deus etc.

Generatur enim a Patre
per naturam, non per personam.

Implicat enim dari aliquid
ante Dei filium naturalem.

Numeri damnum
certina sententia
et magis.

Psalms 139 v 4

In splendore ante
quam genus se.

Ex appositione enim distinctis
Pecuniarum.

Dicit enim: Mea omnia tua sunt
et tua mea sunt.

Nobilitas Dei vera Nobilitas
et tamen Maiores non habet.

Hic est baris, venite occidamus
eum.

Spiritus enim sanctus a Filio
procedit ac Patre.

Enia. cap. 5.

Psal. 109. 21.

Speculum sine macula et imagine
bonitatis illius.

Sag. 7.

Aius enim Verby creatum
dicebat.

Hentia Grammatica

Non enim procedit cor a cor
cognitione contingit.

Tota ab eadem accepta substantia emanatur,
Albus habet omnia cum illa communia.

Abays Proavosve ne quare.

Illi tota Nobilitas Patet.

Antiquissimus genere Maiores non habet;

Ades esse vera Nobilitas.

Sine Maiores potest.

Nunquam morituri Heres eternus;

Viarum Domini initium idem, et finis;

Albus natus non cessans tot annos natus,

Quia semper Vivens est, semper spirat.

Mens et Brachium Domini

Cum omne in illo sit robur a Deo est.

Sui Seculator et Speculum

Radius dum accipit, reddit;

Non minus ides Patre contentus,

Quia avidus Matris,

Quam nascendo non potuit,

Renascendo qua vivit.

Apaga hinc, Atri, cum tuis;

Grammaticus enim et sic

Hoc nimis Anomatum Verbum est.

Omni praeens, et Infinitum in semper ore,

Cum nullus regatur Casibus.

Nullus eorum ordinis potest.

ELOSIVM II

A caeli Caduceatore eius nunciatur

Adventus. Luce. 1.

Mensis

Mensis idem et terris bellorum;
 Et calo sedurum est.
 Martis nomen Martis adimite,
 Ex quo finem eius
 Noctis pacis initia conseruant.
 Deputetur Aprilis dies,
 Quibus tam ingens facta Calorum ageris est.
 Virga Lesse,
 Vel in miraculis Naturam observans
 Datura fructum in hyeme
 Florem concepit in Vere.
 Vbi facta dierum, et noctium aequalitas fuit
 In totam vique redundavit
 Ex celi equitate iustitia.
 Ita diebus iisdem
 Et vnus Ab in Ariete,
 Et alius in Agno est.
 Fortitudo Dei
 Missa Deo quarere capacitatem patiendi,
 Quia ad perditos venerat,
 Legationem incipit a salute.
 Plenam gratia conficitur,
 Et adhuc in ea Immensitatem postulat locum;
 Vique adeo penetrabilis cum gratia Deus est.
 Quanta potentia fœmine,
 Qua mundum carum voce refecerit,
 Qua olim est salus.
 Quanta claritas,

Tempus quo solent Reges ad
 bellum procedere vernus est.

Conceptus Christi die 25 Martii
 ex traditione Ecclesie.

Aprilem memorant ab ageris tem-
 pore dictum.

Virga Lesse Maria cum calore
 vernali in Veri floruit.

Pegerit enim Christum die
 25 Decembris.

Dies conceptionis Christi tunc
 Agnus verum.

Veritas de terra orta est
 et iustitia de celo procegit.
 Psalm. 84.

Gabriel interpretatur inti-
 ludo Dei. Fortitudinis auge
 est, armonis vltro se obicit.

Capacitas patiendi non ali-
 ud, quam humanitas.

Ingressus Angelus ad eam
 dixit Ave gratia plena.

Alludit ad illud. Fiat
 per quod facta sunt omnia
 et ad illud. Fuit mihi se-
 curum. Peripuum tuum.

Virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Ad illud, Dominus tecum bene
Quia tu es.

Ece ancilla Domini, fiat mihi
secundum Verbum tuum.

Ex Bernardo. Virginitate ob-
cavit, Humilitate concepit.

Qui imperat tibi, servus unde
maius esse non potest.

Exempla Mariae ipsam eligi
ad humilitatem moverunt
Deum.

S. Leo. serm. 3 de Nativitate.

Cum praecluxit mortis, in qua qui
seminat multae communitatem honorem.

Ex Augusti ad Galatas. 6.
Homo novus aquae salinis idem
quod ignobilis. Cavendum autem
dicitur homo novus a Paulo.
Invenit novum hominem.

Pris hypochondria tenacissimi
glutinosi, quia quod semel aquam
contigit, nunquam dimittit.

Cui vel tanta lux obumbraret?

Prævenerat Legatum suum Deus,

Erant iam in Virgine Dominus,

Inquam admitti Filius postulabat.

Vix igitur humanissimus emittis

Divinissimum admissum in utero Verbum est.

Parandi Audis merita virtutem parandi,

Fecunditatem Virginitati non prætulit,

Sed adiunxit.

Se tunc felicissimum sui Dominam probans,

Cum Dei prædicaret ancillam,

Regum Regi, ut servus esse pateretur,

Præstitit exemplo.

Impebrata facultate moriens laetior Deus

Notam provehens, et sua non minuens,

In prædis mortis aeternae seminat vitam.

Non ideo minus Nobilis quia Adoms virgine

Exclusos à caelo miserans Inclusus in utero

Dilatare Charitatem didicit ex angustia.

Sperate mitiorem Iudicem, Rei.

Cæpit aliquid habere, cui timeat.

Inhumanus esse non poterat,

Qui tenacissimo glutino humanitati coniunctus,

Separabilis iam ab illa non est.

ELOSIVM

III

Matris in vtero Ioannem

invisit.
Luce capite 1°

Vbi Deum conciperis

In montana abbas necesse est.

Altissimus gati vallis non potest,

Quas implebarus descendit.

Saxum gravat Christum;

Eum qui genuit pellitur ad ecclesia.

In celi stare necientis moras Virgo degenerat,

Ex quo Divinitatis bacula

Celo succedunt.

Nimirum vbi Deus quiescit

Aeternus est ad beneficiam motus.

Iam non sola Nazareth Civitas florum est

Inalescere Mundus cepit;

Vernat vel in montium horreum Alas Campi.

Primus motor motus et igitur iam movet;

Desertur ad Sterile.

Et quem non videt oculus Vterus sentit.

Iterum coram Arca chorea.

Ambros. lib. 2. in Lucam.

*Quo enim Deo plena nisi in super
norum cum servatione continet
Deus*

*Predictum ab Isidoro. Quod an
ni nullus implebitur.*

*Maria Celum apta a Patribus
dicta. Vide Theop. Rayn. in
suo Nomenclatore.*

Deus univimus omni

*Nazareth Hebraei idem quod
Civitas florum.*

*Montibus porro vicius situr, quae
campi.*

*Christus per campum in Cant. Cant.
Contra Aristot. et Philozoph. sententia*

Exultavit enim in vtero infans.

Alludit ad Chorea Davidis co-

nam Aria: Maria aut ipsa Aria
dicitur parricida Patribus.

Chorus gigas exultavit adcur-
rendis viis. Psalm. 143.

Prodrum Christi, Joannes.

Ex ipsius enim sanguine corpus
assumpserat.

Ascendendebat, quia ibat in mon-
tana; descendebat quia mundi do-
mina se demittebat ad obsequia
et mensura.

Eae enim ex hoc beata, me di-
cent omnes generationes.

Magnificat anima mea etc.

Exultavit infans in utero matris.

Maria vero et exultavit spi-
ritus meus.

Et tamen et quod est secretum
in homine videri sunt.

Christus a benedictione ubi
que sit nascitur.

Ad tantam monum harmonia
Tales Chorea.

Giganti praecurrere nemo potuerat;
Nisi qui inigeret tan mature moveri.

Quia Celi classicum Maria vox et,
Ea audita Prodrum liberatur ad cursum.

Des consanguinea

Adhuc se cognitam hominum meminit,
Et ad Elisabeth ascendendo descendens

Ipsam difficultatem itineris,
Causam itineris facit.

Silentium abiiciens plena Verbo,

Beata negare non ausa,

Quam omnes dicerent,

Sortem suam

Ipsa sui diminutione Magnificat.

Exultationis plane deus,

Cum in una Infans in utero,

In altera Spiritus exultavit in Jesu.

Celari Christus

Nuquam minus, quam in Privatis potest:

Vbi se non prodit ibi non est.

Nulla satis cum latebra tegant,

Qui beneficiorum suorum

Se et magnitudine, et numero delegit.

ELOSIVM IV

Nascitur in Bethlehem

Luca cap. 2

Dirigite viam vestram Mortales.

Factus Deus Viator est,

Recta incidentibus occurrit in via.

Frumentum Electorum Maturum in palea,

Quia in terram bonam ceciderat

Non expectavit Estatem;

Quamvis Estas credi potuerit,

Sole inter Taurum et Virginem Abulante.

Prostrato Deo, et in Carne agnito

Deihsionem cogitat celum,

Et militiam iam non vtilem bello

Feciale destinat Paci.

Datorum convivium de se ipsis homini,

In Civitate Panis,

Opsonia ne decedent, factus est Caro;

Et qui ignem venerat Missurus in terras

Aptam concipiendae flammæ materiem quærens

Descendit in sanum.

Ita Deus novam plane Metaphoram scuit in Verbo,

Quod a propria sede sua eo hantulit

Vbi locus ei non erat.

Primus, qui cum bene ageret lucem salvaret,

Non sine causa Moniti homines

ut dirigerent viam suam: illam

inventuri Deum erant violenter

factam. Stabulum in quo na-

tus, prope viam fuit.

Frumentum electorum dicitur Chri-

stus. Zach. 3.

Aliud certum in terra bonam lucem

in parabola Matth. 13. Marc. 4.

Luc. 8.

Festiva signa inter Taurum et

Virginem

Quare militia celi et non alii

commissa panem canendo cura.

Hæc est in Eucharistia

Bethleem interpretatur civitas

Panis & Hieronymus et alii.

Ignem veni mittere in terram

et quid vult nisi ut accendantur.

Luca. cap. 12.

Propria Dei sedes celum eos

David. Celum celi domus.

Qui male agit odit lucem. Iohn. 3.

Erat enim ipse lux veri, quæ
illuminat omnem hominem
venientem in hunc mundum.

Nihil enim hominum oculis aque
tegebatur Christi divinitatem
quam nuditas.

Locus virtutis in medio.

Mors inter labones medius, et
nascens in medio noctis, et in
medio duorum animalium.

Alludit ad prodigia de quibus
elegit proxime sequenti.

Christus natus prope hyemale
Solstitium, a quo maiore fieri
Dies incipiunt. Et Argum. est
D. Ambr. vii.

Cur Pastoribus ante alios inno-
tuavit.

Eccæ Agnus Dei. Ioh. 1.

Conversio est altera natura
ex. Arist. 1. Meteor. cap. de in-
cand.

Et natum inventus, ut homo.
Paul. ad Phil. 2.

Quia dici non poterat in lucem editus,
Natus in nocte,

Cum non haberet unde tegeretur,
Detectus non est,

Personatus ides, quia nudus.

Inter feras cicures medius

In nocte media,

Locus virtutis, et moriens recuperavit,

Et Nascens.

Fecunditatem a Virgine

Sterilitas omnis edidit;

Flevit deum seipsum,

Opobalsamum quereus;

Atque ita ab eodem Blatis,

Lux et accrescere coepit hominibus,

Et diebus.

Pastores Christus primas sibi oves elegit;

Decuit inter hos Agnus nasci,

Et natum ab his primum agnoscere.

Diserte assuetudo quid parit

Quando Deus ipse

Humanitatis avidus frequentans actus,

Tandem habitu inventus ut homo

Ita, in Deo etiam, assuetudo

Facta altera natura est.

ELOSIVM. V.

Ortus eius multiplici miraculo illustratur.

Spica Virginis
 Vbertatem hanc celo fecit,
 Ut Sol ad Agni nuptias et ipse vocatus,
 Spicis coronatus incederet.
 Videre homines spicas in celo debuerant,
 Si debuerant de celo panem sperare.
 Ministrat tellus oleum;
 Ornate vestras lampades, Sponsus venit.
 Omnes homines initiaturus Atoletas
 Tam multis inungendis
 Materiam preparat.
 Non obduxerant cicatricem vulnem nostra,
 Quia circum ligata non fuerant,
 Nec fota oleo;
 Ideo curare illa qui venit,
 Fascias, et oleum secum affert.
 Sensere vicinum Solem Engaddi vinea
 Et in Sauris positae floruerunt.
 Ara celi
 Novos Rome Sacerdotes annuntiat,
 Et ne plebeis Numini dicata credatur,
 Trina illi, in trigulis, Sole,
 Lampas appenditur.

Spica Virginis Christus,
 Inde frumentum electorum.
 Sol cunctis coronatus apparuit.
 Baron. annis 4. Chalda ex
 variis
 In nuptiis coronari soliti antiqui.
 Christus panis vivus qui de celo des-
 cendit.
 Fons olei Roma ex Urinis. l. v. c. 20.
 Alludit ad parabolam de decem vir-
 ginibus.
 Non enim pacem veni mittere,
 sed gladium. Matth. cap. 10.
 Luc. cap. 1. Plaga non est cir-
 cum ligata, nec fota oleo.
 Engaddi vinea floruerunt.
 Baron. ibide.
 Ara celi ex Iuda, Cereis et
 aliis.
 Tres Soles Rome visi. Baron.
 ex Plinio et Dion. ibide.

Fons de novo ortus in specu
Bethleem, ecc eadem et
alii.

Imitari visa sunt saxa scaberrima
suis lacrimas Christi.

In Sacramento enim Baptismi
positurus salutis tanquam erat.

Oracula plerumque tacerunt.
ex Nicod.

Christi Charitas vel ipsius admira-
bilis lapideis simulacris.

Iani fores ab Augusto ter clau-
sa ex Suetonio in eodem.

Christus clavis David ex
Apocal. et ex Isaia cap. 22.

Illas enim bonus latro aperuit.
Luce cap. 23.

Quam sit efficax Dei exemplum
Hinc conice.

Lugens in specu
Saxa ipsa erudunt ad lacrimas.
Coram illo egere aquae tripudia,
Quem salutem transcerent
Positum in aquis.

Veritatis conspectum
Pati non potuere Mendacia;
Inde caruit oraculum omne responsi
Ipsemet simulacris vocem incluserat,

Tanta admiratio Charitatis
Suo Janus in templo capivus
Sentit adesse seculum Pacis
Eius foribus ab Augusto ter clausis
Celi foris aperit Deus.

Quas ne claudendas iterum suspiceris
Clavem ipsam proiecit in terras.

Illius primum nemo melius,
Quam bonus latro te doceat;
Eam versare si scieris,
Eris et tu bodie in Paradiso.

ELOSIVM VI

Auctus nomine, Carne minuitur,
circuncisus.

Luc. 2.

Vinales sunt tituli potione,
Sine sanguine non habentur.

Preclarissimum Iesu nomen

Tanti emitur,

Quanti et redimatur mundus.

Ita Des, ne bina quidem syllabe

Gratis dantur.

Tandem sine nomine,

Quandiu sine vulnere,

De celesti Gymnase nobili Agnita

Nudus in arenam ingreditur

Oles perungitur, ut

Lapis Angularis

Lapides cultro recisus,

Illud ita recludit,

Ut iam ad nihil utile redderetur.

Suas expertus ardore,

Non remissi frigore sed intendi

Tentant an eos posset

Prepropera sanguinis emissionem minuire.

Magna veritas, sed saluta-
rentibus.

Emetur sanguine, quo redem-
tus et mundus est.

Iesu enim nomen otiosum est.

Christus ante Circumcisionem
Anonymus.

Nudus enim venit in mundum
qui certaminum caeca desin-
tur a Christo.

Oleum effugit nomen tuum in Carbis.

Fiebat enim cultro lapideus Cir-
cuncisus.

Post Consonum enim inutile sine
Sacramenti.

Hac emisso sanguine, unde
necessaria Christo fuerit.

Prima Libamina sacrificii
entis quod mox complevit in
Cruce.

Alludit ad illud Vox sanguinis
fratris tui. Gen. cap. 5.

Servi Stigmatum infima nota quod
Antiquus.

Id. Calendis Januariis innovante
Magistratus ut eorum apud
Tullius, Ciceronem.

Alludit ad Angelum, qui portas
Hebraeorum signatas Agni san-
guine in Aegypto praeteriit.
Exodi cap. 12.

Christus novus Janus, antiquus ma-
ior et melior.

Corpus Christi templum, de quo dice-
bat Solus Templi hoc thesaurus.

Via lactea finge batura Poetae Hero-
um via, qua caeli ascenderent.

Veri Jesu socii, qui.

Hoc est non terentius laboris via
sed voluptatum, quas Christus vi-
as in tanta declinavit.

Per haec sacrificii sui prima Libamina
Inhabu. Sacerdos,

Vox sanguinis,

Quando nondum poterat gutturi,

Capit e terra clamare.

Stigmaticus servus amoris

Nulla eius imperia iam recusat.

Novum perditu. Statuens

Magistratum salutis

Aeterni sui consulatus auspiciis,

Calendas Januarias dedicavit.

Anni fores,

Ne percussori Angels ultra pa terent;

Agni fieri sanguine limenda.

Ianus alter

Gemina natura, non frontis

Praefectus mentibus,

Prima hac Templi sui apertione

Novi bella portendens

Quia venit gladium mittere,

Eum primum impulit in se ipsum.

Lacteam ultra Caeli viam ne credas;

Eam qui primum ingreditur

Docet esse sanguineam.

Iesu socium nomen se iacet,

Qui hoc eodem itinere non incedat.

In diversa migrantibus nulla Societas,

Aut via esse possit, aut vite.

ELOSIVM VII

Novi syderis indicio innotescit

Astrologis.

Matth. cap. I.

Reus suo finem nequitia timet

Meliorum mundo Dominum

Augur Cometa portendit.

Logitur attendentibus Caelum

Et ignea lingua,

Pro latente Verbo perscrans

Charitatis sua nra Phanswana,

Primus prodit Astrologus.

Sine novo Phosphoro

Oriri non debeat novam diem!

Pulchritudinem suam

Proiecit verius, quam exposuerat Deus,

Nisi illius vnius spectande gratia,

Novum calceamentum condideret.

Plebeius credi potuerat, Princeps Luminum.

Si venisset ad tenebras sine luce

Procedens tanquam sponsus e Ghalamo

Hymeneus sup

Adducta de celo Tada nobilitat.

Lucanus & Pharus eternu
lantem signa Comites. Idesita
melitior a Regibus

*Stella haec tali lingua vocatur
a Fabricio.*

*Cal. quum emanant gloria Dei, et
ex Pythagora haec uerum oratio
audire ad attentis.*

Phenomena, idem quæd apparentia

Coniectum non est ex Hæve
Phaceloro.

Novi Stellae novae catalogus.

Abierat enim in filicium lo-
cum borea. Indubio.

Principibus viris de nocte praefecti solita fuer

Hymeni cum: *lodo. Vide Mi*
bolgar.

Alludit ad illud accendit lucerna
et verrit domum. De muliere
que drachmam amisit.

Militia celi habet, et ipsa statis-
nes suas, a quibus sine deo non rece-
dat. Deus enim erat in Christo et in
terris mundum reconcilians sibi.

Alludit ad Horoscopos, et gentivos
fieri solitas ab Astrologis.

Nullus e septem Planetis dignus
fuit horoscopari. Maria filius, et uxor.

Mercurius Deus Mercatorum et deo
Mendaciorum.
Chorus Sol iustitiae cuius in poemis
Sanctus.
Cur descendit in terras. Deus huius
Cecinerant enim Angeli, et in terra
pax.
Obsides ad alios identibus dantur
sancta pace.

Quasi fugitivum in terra. Numen,
Accensa Saperi lucerna vestigent.
Arcansum Venatoris emerit,
Ad Arcanum omnium maximu
Eruendum e specu,
Ingenti illic mercede adducunt.
Stationes suas

Impune iam celi militia deserit,
Quando non vni Deus custodiendus est Cels.
Quem tantae gentituae
Praeferet Dominatorem
Nisi de novo emidi diceret,
Frustra natum quae s'erat;
Neque enim horoscopari par fuerat,
Aut Virginis filius Venerem,
Aut Martem Pacis parenti,
Aut Constantia, Lunam,
Aut Saturnum Laetitia,
Aut Clementia Ultorem Iovem,
Aut Mendacem Mercurium Veritati.
Ex quo Solem habetis in Scima, Mortales,
Vobis ultro sidera caelum cedunt.
Date vulgatis Pacis Nunius certam fidem;
Inde nulla bella vos petant,
Vnde tales obsides accipistis.

ELOSIVM VIII

Advenis adoratur a Regibus.

Matth. cap. 2.

Quelvis sit in Mundo rex conlice,
Quando vel in Oriente portu diem quarunt.

Artes sua Magi deservunt;

Trahere Sydera auctori

Trahuntur à ydere.

Impellit ad iter flammecum Calcar,

Et ad portum salutis solventibus Cynosura

Laborem solatur, ac dirigit.

Ne despicabiles Des Reges putares,

Epheborum suorum Nobilissimum

Lubet ad se de nocte venientibus

Facem praeferre.

Cautus ille tamen, ac solers

In Regione hostium,

Tecla facie personatus ingressit.

Temerare se simulat illius Urbis aspectu,

In qua periturum praeferat,

Quem recens Natum nuntiabat.

Male agentibus, noverat,

Omne lumen invicem.

Sed illud potissimum, quod è celo.

Tenebrarum in Aula

Luce desolati concutiant.

Solis et diti Patria oriens, unde
Magi venerunt lumen querere.

Fingunt eorum Pectus Luna et
Stellas trahi à Magis et viderent
apud Luang, Jeng, etc.

Calcaria enim in Stella modum
formantur.

Angi portus Bethlem portus re
lubi.

Honoris gratia ab Ephebis ho
norarius praefon solita Regi
bus facit.

Angeli Ministratorii spiritus,
Ephebi Dei.

Vt enim patet ex textu, quando
fuerunt Ierosolimis non age
runt Stella; Unde mox videntes
illud iteram gaudium.

Christus enim Ierosolimis mo
riturus.

Qui male agit odit lucem.
Joann. cap. 12.

Filius tenebrarum erat Herodes,
qui turbaretur ad no
me lucis exortum.

Erat enim apud Iudeos scriptura
rum scientia, Unde interrogati re-
pondent In Bethlem Iudee esse.

Turbatus est Herodes et omnis Hiero-
solyma cum illo.

Ite et cum inveneritis veniuntale me-
hi, ut et ego veniens adorem cum,
re vera de illo perdendo cogitans.

Edocti quia amiserunt stellam
quandam cum Herode fuerunt.

Et ecce stella quam viderant ante
coecebat eos, inquit veniens illi.

Ille est genitum in antro, et in
Præsepio.

Aurum, thus et Myrrham Re-
gique, hominique, Desque.
Juvene Præb.

Myrrha condenda cadaveribus
adhibita, ut patet ex consuetudine Chri-
sti.

Aurum enim secuntur homines,
et vulgus amicis utilitati pro-
bat.

Nec satis quem interrogant, vident.

Vbi tamen Dei macula sunt,

Tanta nox esse non potest,

Ut certa ad illum via non pateat.

Advenisse Iudicem Mundi,

Novo argumento probat improbitas,

Dum turbatur.

Aliis sacrificiis,

Sibi parricidii locum designans,

In idem cum Pietate votum consensit,

Invenire et ipsa Deum volens,

Quem nisi inventum perdere non speraret.

Edocti malo suo, Nobiles Advena,

Christum quarentibus,

Quam noxia sit omnis apud impiam moram,

Herodis abiecta beneficentia

Iterum Divinam merentur

Ad agnoscendum tam obscuris genitum Locis

Quam habuerint necessitatem luminis, vident.

In maneribus describentes quem colerent,

Dei thesauris inventis

Suas abiciunt.

Curare mortuus venientem,

Myrrha carere non decuit.

Sperare Christus cepit amores hominum,

Ex quo et ipse potuit aurum dare.

Odoratus Pater est suavitatis odorem,

Vbi, quem misisset in terras ignem,

Thurs attingit.

ELOSIVM IX

Per Magos Herodem illudit.

Matth. cap. 2.

Nisi ciurari metueres, Effrenis Bellua,
Domini Tabulum non timeres.

Schola Regum Præceps fuit;

Ibi vere regnandi artes ascuntur;

Est felix nuntius, qui tanti Præceptoris

Non verba solum, sed et vagitus intelligat.

Cautus tamen, Herodes, ut es,

Præceps declina;

Pecudem te Mundus notat ex moribus,

In feno si viderit,

Te illi hominem ultra probare ne spera.

Quid ad te reducat, latro purpuratus, expectat?

Publica negotia tua est

Ipsumet Dormientes

Te somniant Perduellem.

Quam solidus sis, vel hinc conitice.

Alisrum somnia

Tuis sunt sagaciora conciliis

Grascator ut sis, viam omnem non noli;

Illam in grumis

Per quam in regionem suam

Nobiles anima revertuntur.

Cavere Tabulum Domini propriam bestiam indomitam.

Vere regnandi artes humilitas, Manu tunc, dicitur enim, Beati miles quia ipsi parabant long.

Herodes hic fuit omnis, celerum, notatur, unus, ut constat ex Scriptis et Evang.

Hoc est in loco bestiarum propriis.

Stoliditas Herodi quanta, vel in ipsa vestigi sua.

In omnis enim nati ne redirent ad Herodem.

Grascatorum enim proprium sed adent vias.

Nobilem animarum Regis Dei, conspectus, quandoque nati sunt in hac vita peregrinantur.

A Christo enim refugere non possunt nisi thesauri, quibus ille abundat, qui sunt filii sapientiae etc.

In eo enim sunt omnes thesauri sapientiae et scientiae absconditi ad calcem saeculorum.

Fugit enim, qui Hierosolymus non agnovit.

Longa enim Regibus manus sunt.

Herodes beneficia gerant illius artes.

Quis enim divinet omnia, nisi Daniel aliquis?

Redemptibus enim in Regibus, qui non legimus agnovisse ultionem.

Chrysostomus. l. 51.

Deus enim plerumque et multo ad inter Parthorum fugiendis, qui reserpendis manibus affigit vulnere peratibus suis.

Nulla spes preda te pascat:

A Christo venientibus

Sola Pietas thesaurus est,

Quam furari, vel si possis, non vis.

Atque cetera secura sunt manibus,

Ut oste apud illum relicta,

In quo Thesaurus suos omnes,

Deus ipse custodit.

Audere sus Reges

Didicere te fugere.

Hierosolymis illud ubi te vidit, evanuit.

A tan malo Principe,

Ne in ipso quidem, tutum se credidit celo.

Tibi cum Magis res est,

Veneficia non proderunt tua.

Ut ad omnia tyrannus vigil intendas,

Inventa responsa sunt,

Quae ut te lateant, somniantur.

Celum ipsum,

Ne Clientium suorum fugam videas

Quam illis gratulerat facem exstinguit.

Deum ipsum quodammodo exterruit, tam ferus.

Te ille non ut evaderet,

Sed ut non videret aufergit.

Victorem te dicerem,

Nisi Deum scirem

Parthorum quoque more pugnare.

ELOSIVM X.

Eius causa Innocentium cædes

Matth. cap. 23.

Orta Veritas est, Aula turbatur.

Scit illa nomen hoc Regibus non placere.

Solus ille nonum mensum fixus in Virgine,

Vindemiam sanguinis excitavit.

Instat ab Herode Pueris bellum;

Nam solis hominibus

Decantata interra Pax est.

Criminosam videri facit Innocentiam,

Deus præsens;

In hoc illa peccare deprehenditur,

Quod in diebus Herodis

Non horruerit lucem pati.

Vivus in Oriente Cometes

Cui micet Innocens;

Si veliger portendit Innocentius necem?

Nisi forte consultus sit opinari,

Flammam hanc nudibus animis

Recti ad Deum itineris Ducem datam.

Proh quam belligerum Regem

Habet, Iudæa?

In tanta Pace ne torpeat,

Sibi fingit hostem quem petat.

Est tu Herodem aliud quam Larvam putes;

Quem exterrendis supulis natum vides?

Chorus veritas; Vicit enim Ego

sum veritas et vita. et Vicit

Veritas de terra orta est.

Per novem enim menses fuerat

in ventre Virginis.

Insignis autem Virgine vindem

ales veniunt dies.

Alludit ad illud et in terra Pax

hominibus, et non gueris quos,

Ouerit homines non solam, si

est et son sint.

Fugendum enim ab innocenti ho

fuerat damnoreii cagis Regny.

Cometes in di care solet non solam

regnum finem sed etiam clade

populorum.

Sive enim rectam incalum iram

non potuerant, quam Christus

nondum agerent.

Sub Octaviano enim in cuius anno

Herode regnum in iudæa, erat

Pax summa.

Larvis enim terrere olemus pueros.

Stabilius^{impia} Regnum esse non potest,
corde impius, quod quasi mare se
vet.

Ita ad verbum Chrysost. serm. 158.

Exiit humanitatem sacris in brachia
nus, carbarus.

Hæc enim eius immanitas vulgabat
mirifice adventum Christi, ut
notant Patres.

Præcipium Christi non loquendo
sed moriendo confecti sunt.

Pro Mari Rubro intelliges quæ
effusi sanguinis.

Omnes enim qui in calis sunt, Re
ges sunt. Unde dicunt: feci illi rex
Deus nobis regnum; et adoratum
Regnum in Assual coronas ponunt.

Sinus Abraham Deus in sanguis pro
prius antequam Christus esset regis in
celum assumeret.

Nolebat Deum secum qui vole
bat solus regnare.

Quam non stabile impiis Regnum est
Cui timetur etiam ab in-fante perniciet.

Ardentes anima
Moras corporis non tulerunt.
Anticipant virtutibus blandimenta
Vulneribus oscula.

Ne quid haberet cum Deo commune Rex impius,
Humanitatem exiit,
Statim ac illam induit Deus.

Ita vecors, ut illius serviret gloria,
Cuius inibiaret ruina,

Neq. ab ullo taceretur, quem ignorari voluerat,
Tot laxavit in sanctibus ora, quot vulnere.

Decoloravit purpuram suam.

Qui eam tinxit in sanguine;

Et in novo Mari Rubro

Pharas alter elusus,

Dum unum perdere Regem voluit,
Multos fecit.

Perfide! Si a solis te Deus amoveat,

Quo migrabis?

Regni consortes non pateris; calis inserendus non es,

Vbi nemo de populo, omnes Reges.

Infantes odiisti; Abrahæ sinum ne peras;

In regione sua sunt,

Eos inde non fuges.

Te recusaret et Erebus, si Carni hæc non egeret. Nunguz

Eos debueras, qui Deum, qui ubique est, non vis tecum.

ELOGIUM. XI.

Simeonis in vlnis sistitur Deo.

Luca cap. 2.

Mori nemo timeat,
Nisi qui non viderit Deum.

Fluens Salutis applicatus,
Precinit sibi Olor inferias,

Manumitti se postulans,

Cum meliorem sibi Dominus servum videt.

Authorem salutis positum in ruinam multorum

Experitur primus ille, qui praevidet.

Tanta Maestatis oppressus est pondere,

Qui cum in vlnas accipit

Quidni dimitti rogaret in pace,

Parari gladios ~~non~~ praesens

Qui ipsam etiam animam pertransirent?

E Senis tripudiis Dei gaudia conice,

Plura his sacula, quam ille annos

Maria viclimam expectarat in templis.

Per assuetas fletibus Turtures

Nostra gaudia redimuntur.

A des nihil vile Deo est,

Quod lacrimam rapiat.

In gullis columbarum

Agnosci vult author muneris sine felle.

Olim autem dictum erat a Deo, Non
videbit me homo et vivet. Exod. 33.

Christus fluvius egrediens e
Paradyso

Historia de cygni cantu notissima.
Salem aut Simeonem vocat et sa
nitatem.

Positus est hic in ruinam multorum
et in signum cui contradicatur.

Et tuam ipsius animam pertran
sibit gladius.

Expellens consolationem Israel
et Spiritus Sanctus erat in eo

Turtures animalia flebilis.

Ut darent hostiam par turturum
aut duas gullor columbarum.

Columba felle carere dicuntur.

Et accepit eum in vlnas suas, et be-
nedixit Deum, et dixit est.

Pythoussa muliere, ventrisque
agud Antiquas in pretis.

Anna Samueli mater credita ab
Heli ebria, cum assidue oraret in
temple. Reg. 1.

Fatum quo colitur hoc my. Aeny
Ignotum à Graecis, Occursus dici-
tur a Latinis Patribus.

Responsum acceperat Simeon, nam
visum se mortem.

Minatus enim est stem per Ero-
pheta. O mors, ero Mor. tua.

Prædixit enim Simeon Patrem
Christi, et inde Maria dolores.

Bis enim Christus suavitatem templi
venientes et euentes.

Tunc enim potissimum dicere pos-
sat. Quid mihi multitudo vici-
marum vestrarum!

Christus enim solus is fuit, in quo si
bi bene complacuit.

Tacere nesciunt
Quibus tanta Verbi sit copia.

Spiritus veritatis
Pythoussas et ipse caput habere
Sed sobria, sed innocenter

Anna altera Samuellem secundum expectans
Eructat vaticinia Jesu plena

Ebria tamen videri et ipsa ne proet
Tam longa præmisit Oestro ieiunia.

Ex occurru Maria nemo non profuit,
De Sacerdote sit Oraculum Simeon
Acceperat ante responsa, nunc dabat.

Non visurum se Mortem iam credit,
Quia post Christum nulla iam est.

Divinam. Pueri genium,
Vates emeritus,

Illum crucis, cruciatuumque memoria
Quibusdam quasi blandimentis ex hilarat.

Licet nondum cum flagello
In templum venerit Jesus.
Ex nunc venientes, et euentes, abite.

Post Maria oblationem
Nauseare cætera Deus cepit.
Habetis vobis oves, et Boves,
Columbas et Turture;
Vno ille contentus est Agno.

ELOSIVM. XII.

Herodem fugiens exulat in Ægypto.

Matth. cap. 2.

Magorum aurum accepisti, mi Iesu,
Herodis ad te illico ferrum trahis.

Inter homines,

Et aurum et pacem tueri,

Quando tibi non licuit, cui licebit?

Periculum tuum prope Calice monuit,

Ne quibuscumque se fidant.

Cum agentibus vigilas, mi tuere colloquia,

Nunc non nisi repitis apparent.

Ne Infantivida te tollat

Iubetur. Pater te tollere;

Nec vlla aut hyemis ratio habetur aut natis,

Quod areces vtramque Sol prærens.

Agnoscit Ægyptus

Ex Maria comite novum Moysem;

Prodigia non plagas expectet.

Virga Iesse clementior Virga est;

Licet ipsa etiam serpente vorat.

Illata sub tactum cadentibus tenebris damna

Luce tractabili rependuntur,

Nec est qui timeat Primogenitis aut

Post adorationem, et accepta Ma-
gorum munera videns Herodes
quod illis erat a Magis caput
servi

Ex quo periclitari Christus cepit
viri sunt Angeli cauti, et dicit
filius rebus, pater; Magis
enim et herodes non tunc ex somni
apparuerunt, cum antea cum vi-
gilantibus caecis longis mi-
cerent colloquia.

Tolle Puerum et Matrem eius
et fuge.

Accipit puerum et Matrem eius
notie et recedit in Ægyptum.

Maria soror Moysi in exodo celebris

Virga Moysi Ægyptis metuenda.

Virga tunc serpente, sive diabolo vorat.

Christus lux erat, et in carne calca-
bilibus. Unde dicebat: calcate et videte.

Primogeniti Ægyptiorum in mare
te delicti ab Angelis. Exod. 11.

Pharos turris, in qua noctu facce
accensa navigantium iter regunt.
Alexandria in Aegyptu.
Plin. in Panegyrico Trai.

Alludit ad Ioseph Labriarum
et eius in Aegyptu per
vultem, cui erat Praepositus do
mus Pharaonis.

Familia novi Ioseph Maria et huius

Intentatur illi olim per Moysen à
Sola enim Aegyptus non imigatur
a caelo, sed a Nilo solum.

Luca. cap. 66
Declinabo riuem eam quasi fluvium
gacis.

Iuvenalis de Ioseph Aegyptus loquens
Felicis oculi quibus hi nascuntur
in Hortu Dei. Alii autem erant
Allia, et capae, praterea Croco
dilli, de quibus lacrimis nobis
ma historia est.

Quandiu inter eos est Primogenitus Dei.

Novo lumine Phara accensa

Toti rutilat spectabili caelo

Nunc veri Mundus horreum Aegyptus est,

Quand tan pinguis mundus alimenta custodit

Eo iterum ad Iosephum accurrite,

Quotquot in regione vestra

Non habetis annonam.

Exultet atque

Tale praestitum Domui, ditare vos potest

Erudire beneficiis, Regis,

Qua non profuerit flagellis.

Vt. Nihil hactenus multa de bueris,

Herodi nunc debes omnia,

Cui Deum debes.

Derivarit in Aegyptum fluvium gacis

Cui se se aggerem opposuit in Iudaea.

Falices Populi,

Quibus aliquis extra hortos natus est Deus

Ex Atlas pellite Crocodillos, et cetera;

Numina lacrimans haec sunt.

Illis ciendis genita, non placantur.

ELOSIVM

XIII

Eiusdem apud Aegyptios cōmoratio. Luc.

Grave quādiā ne formides, Egypte,
 Ascendit Dominus Nubem terrem.
 Iactare posthac erubescere
 Pluviam non debere te calis;
 Effusa super te nubes est;
 Facunditatem, quam dare Nilus non poterat,
 Accepisti.
 Coram Arca Jagones tui corruunt,
 Et in cineres soluti
 Sepulcra, non Aras exorunt.
 Isidi et Osiridi dies luctuum indant;
 Ninivitarum exemplo
 Coram novo Iona operuere se cinere,
 Aguntque sine victimis longa ieiunia.
 Qui secuti es errantes,
 Respucentes sequimini.
 Exultat futura spe frequentia solitudo;
 Virtutem, vnde mox Aetnas alluviat
 A petra, Magnet cordium attrahit.

Isaia. cap. 19. Ecce Dominus ascendit super Nubem terrem, et ingreditur Aegyptum.

Accepit enim fecunditatem omnium Aegypti.

Coram est: alluvit ad historiam Iobis Pharaonem, quia corruit coram arca fidei. Reg. 1. c. 1.

Isi et Osiri Aegyptiarum Deitina.

Iuxta Layam cap. 19. commota sunt et corruerunt Aegyptii simulacra.

In cinere enim redacti Dei quandoque potentiam exprobrabant.

Omnia traham ad me ipsam ait Christus.

Nec enim fuit Chro. Isaac in Bet
bleem.

Vide Baronium anno 1° Chri. qua
dicit de signis qua acciderunt in
eius in Aegyptum signa.

Manna Chri. et non enim erat panis
pirus, qui de celo descenderat. sic
huc omnibus omnia.

Arbores dicuntur transire in curvas
Chro. Vide Baron.

Dei enim co. luti in cinere, quod
homo caustum videri poterant.

Urbanam Anima vestem Tertullian.
Vocavit pulcritudinem corporis, ad
cuius imitationem ita de ameni
tate Aegypti loquimur.

In terra nova germina, in aquis
nova. scilicet nova.

Varis enim affectu supplicis, cum
retinere iuvit. Des. cui. popul. vellet.

Aegyptus semper in omnia. Iudea
ut daret ex. sacra. huiusmodi.

Non enim nisi per obitum Herodis
restitutus est Patria. Chri. c.

Quia non potest partem habere cum
hiscentia, et impiis.

Audet tam se supra Urbes effern,
Ex quo inu. Des. locum non esse
Comptum est.

Sperat novam Des. popul. adere,
Cui tam novum de celo Manna custodit.

Regnaturum in arbore

Arbor unaqueque

Præcipitare curat obsequiis.

Ut exaltari cum ipso possint,
Sese singule abiciunt coram illis.

Demereri tantum hospitem,

Tellus amentatrix intendit;

Cui ipsemet immolat Des. dux.

Horrore posito in Urbana veste se sistens,

Exerit artem omnem, qua placeat.

Nuquam non florida,

Ipsammet Nazareth exhibet in Aegypto.

Dati in elemento quolibet Iudei

Non abstineret à vi,

Nisi magno ausu malo didiceret alla

Inferri illam Des. non posse.

Cave Iudea,

Inferna tibi regionis insidias.

Non qua facilitate pellitur,

Eadem et reduci tur Christus.

Illum, nisi Alerdem amiseris, non acquies.

Regere dux tellus una non capit,

Regnare Herodes cum Christo non vult,

Christus cum Herode non potest.

ELOSIVM XIV

Herode mortuo revocatur in Iu- deam. Matth. II.

Fugasti novum Regem Herodes;
 Adhuc tamen solus in Iudea non regnas.
 Regnat Mor tecum;
 Imo vero etiam supra te.
 At illa didicit,
 Reoni non tolerare consortem.
 Gaudere potuit nemo te vivo,
 Morere nemo te mortuo.
 Quod sero peras id unum est,
 Quod queri de te præcia debeat.
 Perduellis tumulum caveo, Viator;
 Stetit adhuc sanguinem Bibax Cinis.
 Geminavit Iudeis latitiam unum Pascha;
 Vna cum Agni
 Immolatus etiam Lupus est.
 Ut quid egens scias,
 Quid quisque sit passus, interroga.
 Nunquam Herodes innocens,
 Nisi cum talem
 Ab Innocentia deleta denomine;
 Domui sue non melior, quam aliena.

Regnum mortis super omnes ho-
 mines non potest Herodem solum
 in Iudea regnare.

Post diuturna enim tormenta tam-
 dem subitus ē in medio, narrat So-
 phus in sua historia.

Prævidet hoc ille, Unde per aliena
 funera luctum suo paravit. Vide
 Josephum.

Quod requiritur, et veluti Githagium
 et regulevalis inscriptis gemmi
 Principis.

Mortuus Herodes prope Pascha
 ex Josephis, et ex eo. Laron.

In Paschate immolati Agni a Iudeis

Quis sensu dicit Herodes innocen-
 sior. Ut dicitur a quod Roma
 nique Humanitatis a Delece Human-
 ita, et Affrui ab Affrica subacta.

Nonnulli enim e filijs barbaris
 dedit, adeo ut diceret Cæsar in do-

mo Heradis satius esse porcum,
quam filium esse. Vide Egerz.
et alios.

Christusq. serm. lxx.

Erant ergo qui querebat animam
quere.

Morsuus eos non minus ubi
gug aliis

Hoc est cum fugato Chro viru
etiam solus regnare.

Deus non regnavit ubi regnavit
Ambrosio. Avaritia est.

Peramo Principe nullum maius
in mundo monstrum.

Exulcerunt enim illi viscera, et pro
pevius exavit, ut habere ex
honoris

In regularis condolebant the
sauri.

Defunctus enim Herode relictus
Chrus habitavit in Nazareth.

Suo factis et capitalem consilium
Similitudinem sui puniunt in filio.

Hac tota illius sustinuit est, quod se oderit

Hac tota bellica gloria

Quod anem quietatis inter vbera expugnant

Pueri animam quarens

Qui suam perdidisset,

Quam tandem exhalaverit necia,

Cum neutram haberet.

Nunquam minus felix,

Quam cum assecutus votorum apicem,

Ita solus regnavit,

Ut regnaverit etiam sine Deo.

Quem tamen collegam noluisse

Iudicem parvus,

Mundum magnis monstro,

Aulam magnis proquid liberavit.

Arcano ab igne doloso solutus in cineres,

Supplicat Eribi gmina foet.

Thesauros Ina qui quarens

Hoc regularum effudit.

Nusquam luculentius habet illa depositum.

Innocentia hoste deleta

Reflorescit in Nazareth Innocentia.

Ingenti lucro amittit Iudea Regem

Pro quo recuperat Deum.

ELOSIVM XV

Inter Doctores invenitur in Templo

Luce. cap. 2.

Licet educatio negligi in Christo potuerit,
 In quo humanam omnem cultuam
 Divinitas natura prævenerat;
 Deesse tamen partibus suis,
 Nec Maria potest, nec Ioseph vult.

In moratissima Domus,
 Æterna constructio est Dei cultus.

Indicti a Pietate labores

Ibi ne prima quidem condonantur infantie;

Parentes optimi

Quamdiu filius mori non dederint ausu

Nihil dedisse se reputant;

Nemo enim summe diligitur

Nisi cui amicus optatur Deus.

Licet Domi templum Maria habeat,

(Nullibi magis presente Numine,

Coram quo ipsa et Maritus, nobiles, mystæ,

Perenne ex se ipsi immolant holocaustum;)

Imminente tamen popularibus festis die,

Venire prosperat publica pietatis in partem.

Et sane quid Pascha celebrari digne potuit

Sine Agno?

Educatis enim instituta prop-
 ter emantis naturæ directionem.

Partes optimorum Parentum
 recta filiorum educatio.

Qualis fuit Maria domus, in qua
 factum est ut esset secundum
 consuetudinem in Hierusalē
 ter in anno.

Contra quod peccant parenti plene
 Vix hoc intelligerent omnes qui
 amant.

Dicebat Macrobius ideo Mandatū Dei
 Dei templum, ut cuiusque illud ingre-
 ditur, fiat uti illi vivendi locus
 doli. Multo magis Maria domus
 templum Dei dici debuit.

Ter in anno volunt Auctores ascendisse
 Mariam et Ioseph in templum, in
 Paschale, in Pentecoste, et in Sa-
 noegia.

In Pentecoste etiam ablata graminis
frugum.

Tristitia vocat, licet haec non fierent
ter in anno, sed tertio quoque anno.

Intenti enim orationi et cultui Dei
non animadvertunt in templi
absentiam Christi.

Ita enim sepe deserviunt amantes.

Amicus sine ulla peroris culpa, et
cum ingenti dolore quaeritur per
triduum.

Nunquam minori periculo, quia
nullo.

Christus non quaeritur in turba
sed solum inter cognatos, et nescit.

Dicitur enim erat: Veni cognare
hominem est: et in multis hominibus
Comestici eius. Matth. cap. 12.

Locus ubi invenitur Christus est, do-
cuit ubi et quaerendus fuerit.

Christus publica Mundi victi-
ma obtulit se sacrificium pro
peccatis.

Aut quia Pentecoste sine oblatione primitiarum
Telluris Pirameae, sed secundae.

Haec habuit Tristitia
In quibus exultaret se totam Pietas Christi.

Toto emiseret anno tres dies,

Quos non de Patris Matris solatio

In domo Patris transigeret.

Omnis debita ad Dei cultum attentio.

Ne tantis quidem indulget Parentibus veniam,
De tanti Queri custodia cogitandi.

Ab affectu decepti nos,

Quia illis adhuc adest praeconium in corde,

Non nisi vero cognoscitur ab oculis effugisse.

Nunquam, aut minori periculo amissus,

Aut maiori solertia quaeritus est Deus.

Amicus solitudinis non creditur miscuisse se turbae;
Vnde nec de illis turba rogatur.

Suspectum quempiam miror,

Potuisse Jesum pro alio, quam pro Patre,

Tam bonam Matrem deserere.

Inter cognatos inveniendo non erat.

Qui ab his quandoque fugam paravit,

Salutarem doctrinam si tradidissent praecepto,

Destruisset exemplo.

Atqui ultra triduum non meruere torqueri,

Qui talem nullo demerito iacturam incurrerant;

Errorum quaerentium praedit inventio;

Docet haec publicam Mundi victimam

Male tibi, quam in loco sacrificii vestigatam;
 Nec bene creditum omnis centrum sapientia
 Alias, quam Doctorum in medis, latebras habuisse.

Omnis enim sapientia tendit
 ad Christum tanquam centrum.

Gemit sub loquentis Pueri Maestrate

Seniorum tumor oppressus;

Sui modestiam interrogantis,

Sui auctoritatem respondentis, attendant;

Tot suspiciunt in illis monstra, quae verba;

Vt mundum tamen utilis ad salutem erudias,

Invenierunt illum inter Doctores
 interrogantem.

Descende, mi serui, de Cathedra,

Et esto subditus Matri

Præcipuum Christi docere id, quod in
 mundo deduxerat, hoc est, Obi-
 dientia, teste Paulo

Me sapere non doceas,

Quandiu non docueris obedire.

ELOGIUM XVI.

Vsque ad annum trigesimum lig-
 nariam exercet.

Luce. 2.

Itane igitur,

Lux mundi, in mundum veniri? ut latere?

Nobis natus, tibi cur vivas?

Thesaurus ignoratus neminem ditat,

Et lucerna sub mosis

Demeretur ~~lumen~~ quid habet, quia nulli dat.

Celata Virtus. Sterile bonum est,

Lux venit in Mundum. Mundus
 autem eam non cognovit.

Parvulus enim natus est nobis. Hoc
 sciam, et Angelus ad Latrones
 Natus est vobis etc.

Homines accipit lucernam, et ponit
 sub mosis.

Paradysus enim Christi, et locus
deliciarum Maria; Sed item
omnis ecclesiasticus.

Encyclopædia circulus artium li-
beralium quibus eruditio adoles-
centia.

Eruditio enim hominum vel vana
ut Picturarum, vel mendax et fictio-
norum, vel plena ignorantia, et
philosophorum.

Pythagoreorum tyrannum quin-
quaginta silentio.

Ita vocat. incarnationem Christi
sologus.

Calum et terra transibunt, vir-
ta autem mea non prateribunt.

Ait Petrus ad Christum Verba
vite eterna habes.

Ephimerum id cuius duratio est
vixit solum diei.

Antonina hic Christus vocatur Ma-
gister et pater in Evangelio.

Doctrinam scilicet de abnegatione
sui et animi demissione.

Prodita, et amatores parit, et admiratores,
Atque omnes domi habens in Matre delicias,

Eas alibi rursus vestigare,
Sugget tibi Athenæum Maria,
Cuius assidua contemplatio,
Encyclopædia est.

Non alia sunt in terris eruditio

Cognitio te digna;
Ideo gra hac, aliam omnem literaturam contemni.

Male loqui, vel si velis non potes;

Qui ipsius prohibitio est Verbum;
Atque tamen, novus est calco Pythagoreus,
Secundum tacens quinquaginta.

Negotium eternitatis

Precipitandum in extremis non fuerat.

Rei magnitudinem apparatus minor non decuit;
Que semel ancilla retractanda non forent,
Attentionem hanc graviam meruisse.

Eterna vite Verba,

Quidni potius si deprehensus habere?

Facile peritura nunquam ita diu concessisses,

Cum Ephimerum nihil sit,

Nisi quod parit impetus.

Mundi Magister.

Doctrinarum tuarum difficilissimam

Proponens primam,

Vni dogmati annos triginta,

Aliis ita multis, tres duntaxat assignasti.

Quia qui in schola tua deducit cum nasci,
Facile demum ceteri doceatur.
Alia omnia philosophari per se homines poterant;
Demum neminem honestaret,
Præter Altissimum, nemo.

Idolatriam sui dissuadere Mortalibus
Minor non suffecit Authoritas
Vita difficultatibus otium persequutus,
Cum de Parentum potius sudoribus nutrirè,
Vivere voluisti de his.

Lexigaturus singulis Crucis suas,
Lignarius faber ex Figulo,
Ad Polabris accurris.

Tractat idem manus, quæ d. animum.
Laboris tui omnes, vel a ligno sunt, vel in ligno.
Quando talem conducere Operam licet.

Ne negligite opportunitatem,
Extruenda vobis Domus æterna, Mortales.

Vbi Manus illi stum est,
Minori oratio excitatur ad opus.

Exerceat sine metu, fatigari necia vitæ;
Hæc igitur Deo irreverentia, sacrificium est.

Id opum meminere
Fabri huius diurnam muncedem
Non aliam quam vos esse.

Nihil enim difficile hominibus exi-
unt quæ se ipsos.

Artis Christi, ut inquit Crux
fieri hominibus Lex.

Figulus enim olim vixit et fuit Deus
cum in creatione hominis, vitam duc-
taret in campo Samaritano.

Peccatum enim, quod commisit ad Cor
labor, ab arboribus, de cuius fructibus
Adam comedit.

In calo enim gerente Cor abbas-
tum est.

Amat enim Deus vix operam suam ex-
gere, et addibere in commoda nostra.

In gratiam orum collata laboris opera ad
Nil græde mihi cor tuum.

ELOSIVM XVII

Ioannis baptismo abluitur

Matth. 3. Marc. 1. Luc. 3

Qua per Ioannis hortamenta,

Qua per exempla sua,

Homines in aquas alluciens,

Ingenii tui peritiam profuturibus,

Non leuem salutaris cuiuspiam fraudulentie,

Suspicionem fecisti.

Qui iam apud te designaveris hominum peccatores,

Proinde pregaras filiorum sagene nobilem pradam.

Ignorant te adhuc Nauticularii Tyberiadis,

Et iam illorum in gratiam

Terrenum animal fieri tibi. aquaticile;

Ne desit unquam luci materies

Exeuntibus in capturam,

Illis frequentiam Orbium,

In elementum piscium transfers.

Mergis et tu bona Mater, Achylles tuos,

Quos omni cupens recurus a vulnere;

Iis solandis quolibet tibi Lympha libat.

Vindicasti Penitentiam ab omni protervi infamia,

Dum Acronum virtutem

Iustitie complementum fecisti

Nocturnum remedia admittis innocens,

Et cum sordes non habeas, quas relinquo in aquis,

Habes quas ab aquis asportas.

Inter pedes positus, adhuc Agnus describeris,

Predicabat Ioannes Baptismum
penitentis, ad quod suo exemplo po-
pulos invitavit etiam Constat.

Venite post me; faciam vos pe-
ccatores hominum.

Non est Apostoli qui in Mari Tybe-
riadi variabant natus.

Turbæ enim multæ confluebant in Jo-
rdanem ad baptismum Ioannis.

Alludit ad fabulam Proetulo, qua
mergendo corpus Achille in Styge
invulnerabilem illum fecit.

Penitentia enim ordatur, ut per quæ-
dammodo peccata, supponere.

Complementum, quia dicit Christus, sine
modo, oportet nos imitari omnes vi-
tutibus.

Videri illum venientem ad Ioannem
Iosephus. De, ecce qui testis
creatus mandati.

Et dum tua deponere te super peccata,
Tollere proderis aliena.

Acceptum a Ioanne Verbis honorem,

Illi cum fenore facti rependens,

Abiectum infra calcamentorum corrigia,

Supra tuum perque elevas caput.

In demissionis studio parum non ferens,

Honoris tuam obedientiam debectantem

Iubet et tibi verum magis probare,

Quam simulum.

Sterili hingeris Sacramento

Qui omni tam glenae gratia

Egeri fecundis non poteris.

Quandocumque Baptismus homini

Nova regeneratio est,

Ne quid tale suscipiamur in tuo,

Monemur illico voce de celo

Non mutare te Patrem.

Initiari vis ijs ritibus,

Quibus tua nos auctoritate milita destinas;

Accensus circa te novo lumine

Fideiusor te Spiritus leuat e fonte;

Qui dici in posterum debeas dare pronunciat,

Et Cathacumensius nunc color,

In Albi et ipse, ut gote Columbam indutus,

Totam Divinitatem suam pro se vadem ex hibet.

Ad spectaculum plane non in tenis,

Aperto celo omne se superum undique effundit.

Cum vix credant, quae vident,

Novitiam enim Sacramenti quae
tingi voluit.

At illud, cuius non sum dignus, ad
vere corrigiam calcamentis.

Ego te magis a te debet baptizari

Sacramenti Ioannis sterile, et quidam
fecundum et definitur in Tridientis
Christi solam Sacramenti candidatus
hanc bibuit.

In Baptismo regeneramur et sumus
nova creatura, videtur acumen
vram Patrem.

Audita illius vox de celo; sic est filius
meus dilectus.

Adhuc ad ritus quibus baptizari
Cathacumensius.

Cathacumensius olim et nunc etiam in
homo albi indutus vestitus.

Apertum celum sic dicitur et non
fructum, et vident Patres.

Hec est Caritas, quam nimiam
seriat Paulus, ut dicitur enim non
estis peccati, et et peccati imitatio
Deum delectare.

Omni enim uncer filio destruit
conatus est.

Energumenum Mundus, quia
malignis obnox spiritibus.

Ex Christi agis. rem. de ieiun.
et S. Leo ait ieiunium facit
regem et dum virtute.

De Ficus dicitur, quod erant boni
palatibiles, sed mali melle.

Demon enim in vobis dominatur
propter similes et cetera vobis
vina.

Ipse enim tibi sufficiens thea
trum est.

Suas Iordani propius admovent facies,
Rati manus non esse Charitatis divina miraculem,
Quam quod tantum gerere personam potuerit.
Stupidus es, qui quis hoc ipsum non Auger.

Homo inuivus fame sue,
Tibi (iure) monstri ait Loco;
Quanto equius Deus,
Quem voluit coraidum fingere, destrueret est.

ELOSIVM XVIII

In desertum secedens tentatur

Matth. 4. Marc. 1. Luc. 4

Quia Energumenum mundum invenit,
In oratione, et ieiunio Christus
Curare illum aggreditur.

Vitium probitatis ieiunium est
Sine illo ne quidem Deus filius
Ingressus est Viam suam.

Dactus a Spiritu, qui in perniciem carnis exibat

De bonis Palastrita in Domus Mabit,
Optimus in Erems factus est miles.

Amatoris ab Urribus vrbium obsessorum,

Occasione pugnae

Illum quam potuit ab illi procul abhorruit,

Amat emergens Agonista

Victoriam non Theatrum;

Ieiunium non reputat,

Quod admirantium approbatione se parat
 Illius unius ambit oculos,
 Cuius a manibus coronam expectat,
 Nunquam minus solus quam cum solus,
 Contubernio Divinitatis suae felix,
 In anctarum cogitationum summa frequentia,
 Solitudinis tedia non agnovit.
 Stat illi pro cibo, solus abstinencia sacor
 Ipsamet illum querela ventris im pinguat,
 Post se pugnaturs per exempla parat auxilia;
 Cogitat unde veris elygeis vana fela retundat,
 Et artes, quas difficilior sit invenire,
 Quam vincere
 Vel impediat vel eludat
 Ingerit advenario
 Divinitatis suspicionem ieiunium;
 Maiorem homine reputat,
 Quem a ventris servitute liberum videt.
 Famis opportunitatem importunus expectat,
 Et invidiam miseratione colorans
 Dum gaudentem, oblati irridet Lapidibus.
 Religio Christo est minuere Demoni cibum suum,
 Quem damnatum ab iustis meminit,
 Ut terram comederet.
 Reicit illum legis testimonio, non potestate virtutis,
 Ut sic plus honoraret hominem,
 Advenarium plus pararet,
 Qui non quasi a Deo,
 Sed quasi ab homine vinceret.

Hypocritarum ieiunium non ieiunium
 Et Pater tuus qui videt in abscon-
 ditis reddet tibi

Advenas tedia solitudinis quae
 habuerit remedia Christus.

Signatus enim victor solitudine gaben-
 tis a Tertulliano lib. de pat.

Ex Hieron. in hunc locum.

De Ligarius aut. Romae. Quod dicit
 fuit huiusmodi invenit gurgulium.

Ex Christi serm. 12 de iunio.

Ex eod. serm. 11.

Habebat enim secum servantes ille
 pro ceteris sagittis.

Dilectum olim serpenti a Deo, Ferrus
 comedit. Sana autem utique terra
 sunt.

Ceterum in hunc locum ex Hieron.

Respondit enim ac si eius homo non
 Dicit.

Ex Elos ordinaria

Fanambuli enim in edito loco
ut eorum populo se coercent.

Mitte te deorsum.

Gregor. homil. in Evang. hoc.

Hac omnia tibi dabo etc.

Maxim. Taurin. arm. c. in
Dom. Quadrag.

Idem arm. c. vbi supra.

Et Angeli ministrabant ei.

Instaurat novo astu praedia versigillis;
Ad alta deducit quarens praecipitium locum;

Quem praestigiatores non possunt,

Studet sinambulum facere,

Dum in Linnaeulo Tempit

Ad indecoros eum saltus sollicitat.

Doctrinam nova haec petulantia excitat,

Non vindictam.

Rogatus ut caderet, cui displicuit sermo annus,

Irridens liberalitatem, qua donaret non sua,

Agit sermone pugnam, peragit Marestate Victoria;

Spiritus nequam, quasi ab homine virtus obmutuit,

Quasi a Jese uicem abiecit

Caelo milita Lector;

Vt et tu cum Christo habeas annonam in caelo.

ELOSIVM XIX

^{mare} Secus scholam aperit et Apostolos vocat

Erant hi Loci Alhemi, a sua
quique philosophorum secta
frequenter

Matth. 4. Luc. 8.

Contincti vos Stoici, Peripatetici, Lycei,

Qui pro legitimis Philosophiae partibus

Spiritus adoplatis erroribus

Publico gaudet Veritatis Magister,

Et scholam generis capacem humani,

Ne quis se cauatur exclusum,

In littore aperit.

Philosophandum etiam ane Pallas est;

Schola Christi nullis defuncta
luminibus, ut gate in aperto littore.

Pallus propria Philosophiam
notat, ut Tertull. lib. de pallio.

Vel nudi preoccupate Cathedras Piscatores,
 Andree tamen et Petro,
 Quia utriusque previsa Crux est,
 Agud Amasium Crucis neimo prima ademerit.
 Et hec hereditas Domini filii merces,
 Et nullus magis quam Primogeniti.
 Ne reficite laterna Patris reliqua, Lebedei;

Nova quærenda sunt,
 Vbi extra Mare piscandum,
 Invento secus Littus Thesauro abunde ditati,
 Que ultra per artes pauperum lucra porcat.
 Sarga et tu de Throno, Avaritie,
 Callidus Ingezita;

Eget et Deus rationum suarum censorem,
 Hi præsertim diebus,
 Quibus tam multos hominum salutis umphus impendit.
 Stertat in pluma decus Nobilitas;
 Summi donis delicatos Deus baiulos non apponit.

Ingenia intentus ornare non genera,
 Mores muneratur in homine non Maiores.

Achivi ipse omnia,
 A solo patientia vni laudatos assumit
 Antagonista demonum
 Non nisi severa educt è Gymnase.

Humanis prius laboribus exercitatus voluit,
 Quos inde feceros cuperet in divinis
 Mollium humeris a per imponendus
 Mundum non fuerat;

Nec par erat a bono Patre familias

Ubique enim in Cruce mortuus.

Amor Crucis Andree hereditas
 ut ipse Primogeniti Christi et ante
 alios vocati. Unde non mirum
 si mortuus in Cruce daretur; o
 bona Crux.

Sequere me, ait Christus, et habebis
 thesaurum.

Ar. piscatorum arte pauperum.

Vocatis Matthæi.

In triennis scilicet predicationis
 sue et passionis

Cur nobiles non vocaverit sed
 plebeios.

In rebus, quæ Christi nostras exae
 Quant, agit omnia Deus.

Cum ipse enim colluctatio est, teste
 Paulo Non est nobis colluctatio celi.

Christolog. rem. de S. Andree.

Aggredi pastoris gregis Christi et
 illos amitti ungulis ab initio agreste
 Quatuor quorum labor in nationibus.

Cur divites non elegit Christus

Dicebat enim Vende quae possides
 Dedi

Ex Chrysost. ubi ruga,

Mentis uos binos et binos ante
 faciem eius.

Chrysost. serm. 1. 70. Binos mitte
 bit, ne desolata singularitas, aut
 negant ut Petrus, aut fugeret ut
 Thomas.

Eae ego multo uos sunt Ignor
 in medio Lugorum est? Luca 10.

Leui non intendit, non mo
 nuit tamen ut ferrent.

Alios praefici gregi suo custodes,
 Quam qui auidius pridem acrius vigiliis
 Tyrocinium patientiae parauerunt.
 Disertis oratoribus bona causa non egiit,
 Nec emeritis bellatoribus, doctrina patris,
 Excluserit et divites philosophia haec professione,
 Ne haberet latrocinii speciem salutis negotium,
 Si qui Cretor ad Iri sordes abiiceret,
 Videri posset venisse

Spoliare potius homines quam ditare.
 Quamquam bonorum erat illa translatio,
 Non lactura.

Triumpho sui currum tracturos,
 Ante faciem suam binos, et binos disponit.
 Iugum suum, ruare illud quidem,
 Sed adhuc iugum,

Tolerabile facere. Auduit societate trahentium.

Ad latrones ituros, esse sine sarcinis iubet;
 Peram et sacculum providentia sua ratus iniuriam,
 Vtriusque vnum severe prohibet.

Debet igitur pro se laborantibus alimenta,
 Qua cum ubique praesens ubique possit apponere,
 Ad quid in ipsis ferendi consuetudinem tolerare?
 Interdicit et baculum

Qui vult regere solus quos dirigit
 Et spernandi non alio patitur uncti, quam sibi.

ELOSIVM XX

Nuptiarum hilaritatem miraculo geminat.

Joan. cap. 2.

Qui aliam omnem mundo divinitatem suppleverat,

Supplere et nuptiis debuit Asymencum.

Abunde docturus homines

Qualiter in adversis se gerant,

Præbere et quoque debuit normam in Prosperis;

Nec otiosum fieret mundus Numen,

Si contubernium haberet perenne cum miseris,

Cum felicibus nullum.

Vindemiæ hilaritatem primo fecit in signis,

Sol noster quo iam eminet in Zodiaco.

Sedet Magister temperantiæ in convivio,

Et consecrans honestam celebritatem,

Quam tolerat,

Dignitate præsentis sue,

Epithalamium sponsis supplet amphorum.

A suavitatis comedentiis

Geminantur obsoniis condimenta.

Et si nulli sint vocati Cantores,

Vbi Jesus et Maria est

Celestem omnia sapiunt harmoniam.

Sed ut apud homines

Inequitas omni gaudis cum dolor,

Et ibi potius modum proditur,

Vbi magis dissimulatur Paupertas,

Ante Christum iniquaque res gloriæ
habuit Deos, ut fuit Augustus
Cent. 21.

Christus raro admodum cum felici
cibus, cum miseris frequenter.

Miracula hoc dicitur a Joanne pro
magis signorum Christi.

Zodiaco. Sol noster totus est signis,
non Herculeis ad. suis.

Præsentia Christi magnum convivii
condimenta.

In nuptiis cum soluta Epithalamia
et adhibiti libenter.

In nuptiis enim etiam pauperes gloriæ
seduli ordini curant.

Maria Ara indigentium

Deficiente vino dicit Mater Sen
et cum Vinum non habent.

Et dicit ei Senex, Quid mihi et
tibi mulier? nondum venit ho
ra mea.

Ex vino sit sanguis Christi in
Eucharistia.

Hoc est viscera miserationis, et
pietatis, ex quorum iniectione
constat tota Hirsutigena sua.

Dicit Ministris, Quodcumque di
xerit vobis, facite.

Cum potuerit Christus et vinum et aqua
creare.

Ut potuit etiam cum parit turbas.

Ut pote sobrius.

Erant ibi Hydræ sex et impleverunt
eos utque ad summu.

Et modo que dicit Pluvius, rudimen
ta nature Alia sunt producentis.

Vel apud sobrios, in cena media, vinum decet.
Ad aram indigentium Pincerna decolor
Accurrit.

Ante Mariam pudenda calamitatis nemo sit consilius.
Quia quæ per illam non exponuntur Filio mala,
Remedium vel nullum habent, vel verum.

Subiras citur hominum amantissimus,
Quod remota noxiam multis exigitur producere;
Desiderari tamen vinum pati non potest,
In quo ad induendam sanam Mundo Ebrietatem,
Suum propinare sanguinem desinas et.

Eruditur Mater, non leditur responsio Juniori;
Memor quæ indiderit Filio Viscera,
Ex illorum iniectione,

Certa future benignitatis captat auspicia.
Preter obedientiam nihil Ministris inungit,
Quam solam subdere homini Deum posse,
Abunde didicisset experta.

Iubentur vasa et aqua parari,
Ne geminentur sine necessitate miracula;
Et quia nunquam Avaritiam redolent,
Dei dona

Cum una sufficere fortasse Hydræ
Convivis potuerit,
Liberalissimo Domino,

Adhuc pauca sunt quotquot adunt.
Facturus olim e vino sanguinem,

Gaudet experiri potentiam in minori prodigio;
Et ut quæ ageret supra nature ordinem

Eo sceres omnia tendere;
 Vt Sacramento usque fidem omnem astrueret,
 Credibile illud facere,
 Vel in primo conatus estigno.
 Differ, Architrictine,
 In convivium Augustus admirationem.
 Vbi Vilem, cuius nos palmites sumus, agnovimus,
 Mirari desines
 Tam sapidum ab illa vinum veni. ore.

Mysterium enim creditu difficili-
 mum Eucharistia. Unde et constat
 ex August. Non proponebatur Ho-
 platis, nisi post Pascha, et de-
 cebatur secretis Corinthianorum.

Ego sum vltis vros palmites.

ELOSIVM XXI

In monte Discipulos erudit ad sublimia.

Matth. cap. 5.

Vulgare dogma ne crederes,
 Quod enondum mundi Magister assumit,
 Promiscue multitudini fidere illud recusat.
 Ne tamen doctrinae reverentia
 In contemptum cederet turbae,
 Neminem à se ausus repellere
 Omnes Auduit declinare.

Videns turba ascendit in montem
 et cum sedisset etc.

Se contemptor putabant, si ab
 eo essent reuelli, non sic cum re-
 licti.

Auditores suos
 Non numerat bonus orator, sed ponderat.
 Sat illi magna concio Quocumque duodecim,
 In quibus tamen omnes Mundi Tribus erudiat.
 Sublimia Locuturus
 Parem argumento Cathedram exigens
 In ipsam Thabor summmitatem ascendit.

Et accesserunt ad eum discipulique.

Eructabat enim abcondita à
 constitutione Mundi.

Hic enim dicitur, hunc Mons in
 quo ascendit.

Constantia symbolis rebus.

Origo hanc Constat gultur.

Hi enim ambulando philosophantur.

Sermo Christi totus de Beatitudine.
De qua inter homines magna litigia.

Alludit ad rationem Conculsum
quale sunt Prodentini

Vulgaris enim felicitate vel indolentia
vel in delictis vel in amicitia consistit.

Thema Christi angula Beatitudinis.

Beati enim personae qui lugent, qui
persecutionem patiuntur. etc.

Et aperuerunt suum docerent
duces.

Monet Advenas Locum
Ne quid humile sapiant,
Situs vero ne quid stabile.
Soli sane fragore profluunt Divina torrentia, Sagientia;
Vel cum ab originis sua sublimitate Labuntur,
Imitantur, qui moderatione silentium.
Peripatheticus Christus non est,
Nec Philosophia eius ambulatoria;
Disciplina quietis traditur à sedente sedentibus;
Nec enim ea est de Beatitudine questio,
Quae hominibus in eam inamintenti
Curam et non per otium de beatitudine narrari.
Vtiliori argumento dedicari non potuit,
Hac Orthodoxi senatus Secunda prima;
Par fuit ante omnia
Anathema dicti universae Mundi sapientia,
Et vulgarissimam de felicitate sententiam,
Opposito ventatis decreto damnamur.
Praecipiat crudelem indolentiam, Foecur,
Indulgeat Bacchanalem licentiam, Egruorum;
Beatitas est illa, rationum, beatitudinis, etc.,
Et neutra Dei cadit in Thema,
Quae tota solis pene pro muneris stant.
Debent erumina hoc privilegium Christo,
Quod felicitatis humane definitio, sunt.
De illius bonitate manavit,
Quod iam non numerentur in malis.
Declamantium in illas et clausit
Qui pro illis suum aperuit.

Et sane par fuit eterna sapientia
 Hanc descendendi ad homines occasionem relinqui,
 Ut nemo propter ipsam delegeret
 Felicitatis arcanum,
 Quod ne diringeret quandoque Precia
 Ibi sepulchrum,
 Vbi illud quærisse credentur Amentia
 Bonus præceptor
 Descripserit sua in doctrina et totum:
 Seu egeat, seu luceat, seu occumbat,
 Intuto posuit beatitudinem suam,
 Cum nihil horum officere desinere.
 Callidissima simplicitatis imitatione,
 Profunda sua tegens consilia,
 Ea ponit Philosophia nova Theoremata
 Quibus vel argumento ad hominem,
 Probetur Deus.

Idem ferme sensus lactantis,
 Vbi agit de vera sapientia
 Collocavit enim simplicitatem in pau-
 peritate, in lacrimis et in similibus.

Tota vita Christi eius doctrina con-
 cordat.

Ita de exortibus orationis pro Valerio,
 Loquitur Quintilianus.

Ex concessis enim potest convinci
 omni salutaribus, quia omnes
 pauperimus, miserrimus est.

ELOSIVM XXII

Quinque panibus totidem hominum
 millia pascit.

Matth. 14. Marc. 6. Luc. 9. Joan. 6

Vide ne iusta sint in te verbum odia,
 Quando ea, et miraculis implet, Civibus vacuas.

Vbi tu fueris, ibi illic iustitiam est;

Vacat a lucro Insitor Faber a malo.

Et ne ipsi quidem morborum compedes,

Aegros, quo minus ad te confluant, tenent

Odiosus Urbibus Christus in ipso em-
 locum non invenit, et ab ipso exstiterit
 sur illi.

Omnes enim sequentibus illum, viden-
 tes agna, quæ faciebant.

Sirenium fabula nostra ma agno
Poetas.

Mirum enim est tot hominum nulla
repi Chlorum in Eremitu potuerit
ne cogitare de alimentis

Christus solitudo maxime ami
cus.

Nullus enim de tanta populo que
nas legitur.

Cum subleuaret ergo oculos et videt
graua multitudo maxime veniens
ex illis.

Hic est Angelus, quum manibus
suis manna paratum.

Vnde emimus panes et manducant
sibi. Sic autem dicebat tentans eum.

In Mari Galilee Siren innocua,

Vbi auditus semel es,

Resiliendi libertatem imminuis.

In tellas cui obliuia te secuti,

Nec maiore fortasse prodigio

Pascuntur tam multi sine horreo,

Quam sine sacculo, peraque trahantur.

Solus qui dare omnia potest homini,

Potest homini adimere eum sui.

Non tamen difficile cessat ventris esuries,

Vbi pinguiora mentes alimento pascuntur.

Sedatoribus tuis

Odisam fieri Eremitum non vis,

Quibus perulem esse posse sat nobis.

Ornatur illis a te, quod te surripit;

Mitigas illi, et ex frequentia cocuntium

Horrorem solitudinis,

Et ex saturitate decumbentium

Ignominiam Aerialitatis.

Inest tanta turba quedam sublimitas patientia,

Quam in gecturus oculos eleuas.

Attendis in celo Liberalitatis exempla,

Cum que imiteris non habeas in tellure.

Pro se non sollicitus si ipse sollicitus;

Vnus induis curas, quas omnes exiunt,

Et illo quam nutu luminum,

Acceris Patris e domo Patris,

Qui nauatam olim Moysi in Eremo operam,

Pari alertia nacent et tibi.

Exigis a Discipulis idem, magis quam Panes;

Nec hos tamen, nec illam satis inueniens,
 Quo eos post beneficium
 Et minus tumidos habeas, et magis gratos,
 Occasionem praesentis nam exhibes
 Suam prius et patrandi penuriam, et satendi.
 Iuvat, non improbat Divina Providentia
 Studia et conatus humane,
 Talis ac tantus Paterfamilias
 Non dedignaris quinque panibus oblati a puero
 Tuum inchinare convivium.
 Quia nos roque in delicias amas,
 Post panem superaddis opusculum.
 Peregrinum illud est non vis, sed parabile,
 Quale collectam e trivis decuit turbam.
 E dulcis tuis semper intendis
 Famem non tam irritare quam pascere.
 Vel in ipsa redundantia memor es parimonie,
 Qui per suam Munda volebas
 Liguendi patrimonii nata sercula,
 Inventa gula esse non dona tua.
 Regem te saturi ambunt; acquiesce.
 Recusare onus hoc in se non potes,
 Quia et Medicus es,
 Et in domo tua panis redundat.

Et puer unus hic qui habet
 quinque panes hordeaceos.

Vsque in delicias amatur, adest
 olim Seneca de Divina Providentia
 loquens
 Dedit non parva opuscula, sed pa-
 nem et puerum.

Iussit enim eligi illi, qui reperi-
 fuerant.

Cum cognovisset quos venturi essent
 et facerent cum Regem: fugit eorum
 Alacritas ad excurrationem illius quod
 Iulianus: Non cum Medicis, et panis
 non est in domo mea.

ELOSIVM XXIII
 Tempestates sedat, et ambulat super mare
 Luc. 8. Ioan. 6.1.

Christi. Vbi miraculorum obsequio
erat, quidem permittit adire: Vbi
autem timor auctus Absolutus orbis
terrarum quos exaltatus erat, per se
assumit.

Idem ibidem. Domine abscindas peri-
culum.

Cum accendunt in Navicula fides est
motus magnus in mari.

Cum enim accendit Hierosolima commo-
ta est universa Civitas.

Cum accendit ab inferis resurgens terra
tremuit.

Quia venti et Mare obediunt ei.

Mare ipsum componit oculis Christi
et modo quo Sol Mundi oculis
oculatur a S. Ambrosio placare tem-
pestates et sortis suos.

Et accurrunt ad eum, et circum-
veniunt eum. Matth. 8.

Quid sacramenti habuerit somnus
Christi.

Quid timidi esse malicia fidei.

Tunc surgens imperavit ventis, et
mari, et facta est tranquillitas magna
et ipso dormiente factus fuerat in Mari
magnus motus.

Tenete lithus Turba degeneras;
In societatem periculi Christi
Nisi proximos non assumit

Superbiam tamen,
Quam ita honorificam facere possint electos
Superinducta illius formidine medicatur;
Qui e celo descenderat cum silentio,
Semper visus est ascendere cum tumultu.

Ascendit in Crucem, factus motus magnus in terra;
Ascendit in Naviculam; factus motus idem in mari;
Ades in Mundo

Nullus unquam fit ascensus cum quiete.
Vero spito Fides excitantur proceres aure;
Bauchanali licentia pontum per inane trahente;
Aperunt ubique Terebrum, claudunt Calum.
Divini sermonum ex quo revereri non habet

Oculorum censuram,
Omnis immemor Natura Modestia
In antiquum rapitur Chao.
Timidas mentes plus terret praesens periculum,
Quam recreet praesens Deus.

Reverentiam omnem excutit metus.
Naufragatur ligno nondum fracto fiducia,
Donec illam quasi Larvam dormientis exueret,
Qui illa securitate et poris

Erudire suos intendit non turbare.
Trepidus exprobrat,
Quam clausis oculis viderat exiguum fidem.
Excitatus omnium imperat Alan,
Vento silentium.

Animorum motibus, fluctuumque compositis
Inotruque parem procelle tranquillitatem inducit.

Modice plane fidei homines,
Qui Deum suum non plures quam duos
Habere oculos crederent,

Quibus opit
Agere ultra ex cubicis Mundo non posset.

Terrebantur vnde hilarari debuerant;
Cum esset illa ex Dei sui presentia
Vndarum exultatio, non procella.
Nobilis arina tumorem illum fecerat Mari;

Audebat etiam cum celo confligere;

Cum auctori sui basulum
Nihil iam celo minus haberet.
Cicuratum imperiis elementum effrane;

Sua sepe parum memor nature
Nunquam immemor servitutis,
Se conculcantem patientia saxorum sustinuit.

Et adhuc non pudeat homines,

Quod maiorem Deus in vndis,

Quam in ijs fidem invenerit?

Fluctuavit Petrus, ubi fluctus nulli iam erant;

Quia recordatus se Petram esse, mergi timuit;

Dignus infidelitatem pati, quam in vndas intulerat

Dum magis attendit quid esset,

Quam cum quo esset.

Plinius lib. 2. Deum dicit tangere
oculos, et manus.

Poeta. nitem ad Argo condescant cen
terulo.

Illi enim aquarum montes a fove Do
mini exultarunt sicut Arctus et
agni ortum.

Tollens in celum vndas; et portans
per inania pontis et ait. Subtus.

Qui Deum habet celo manus non habet.

Alludit ad illud quando ambulavit
Chrys. super Mare.

Venti et Mare obediunt Christo, et non
hominibus.

Ambulavit et Petrus, licet mox peri
tans in fide indagaverit manu Chri
sti mergere.

Erat enim Petrus quia pondere suo
solus in ima.

ELOSIVM XXIV

Se ipsum transfigurat in Monte.

Matth. cap. 27.

Assumpsit cum Petru et duobus
illis in montem coelestem.

Non enim elegit nisi charissimos.

Per montem terram caelestis.

Gratia credebantur tibi accendere
Aut et subire.Iacobus et Iohannes dedit a Christo dona-
re, hoc est tibi filii.Nemini dixeritis orationem, quia
illius hominis a mortuis resurgat.In ore ducrum vel trium testium fiat
omne Verbum.Nunquam tale de se spectantibus
Verbum dedit.

Resplenduit facies eius sicut sol.

Videre Deum volentibus
Valedicendum multitudini est,
Et telluri etiam quantum licet.
Nescit Christus per plateas, et vicus
Propalam agere pulcritudinis suae.
Daturus ex illa spectaculum
Habet desectum in tectibus,
Nec alibi recipiam aperit detracto Sipario,
Quam vbi Thabor Aethra contemnimus,
Exemptos solo, inserit Caelo.
Ne Terrae quidem nostri
Plures tribus Gratiae sunt,
Quae illum in recessu quocumque sequantur.
Licet fulminatorem non agat,
Sine tonitruu filius eae vix potest.
Arcanum relucendum quod ad resurgeret
Non speravit posse legi, si pluribus proderet,
Nec credi, si paucioribus.
Induit in Epiphania sua
Urbanam vestem Divinitas
Et Prohibet a se negatum honorem
Amice solitudini vltro concedit.
Imbuta radiis discutit spectantium noctem,
Inclusa nivibus temperat propinquantium ignem.

Amori cognata cum ita rutilat,
 Innocentia concolor dum ita candicat.
 Novus Rubus invitat iterum Moysen.
 Adducitur Legem suam ex moribus auctoris corrigere
 Et quia iam exemplaria viderat,
 Spectare prototypum.
 Adest et Helias nullius tamen Nuncius claudis.
 Invenit oblitus miseratione iam loquitur,
 Et humanis placatus excelsibus
 Solum dixerit de Divino.
 Inter mitem et severam animam medius,
 Male deliberare non potest.
 Habet nunc inde accendatur ad penam,
 Illinc inde incitetur ad veniam.
 Petri oculos spectaculum hilarat,
 Non item aurum colloquium.
 Odiosa de excessu mentio,
 Vbi tam beata Ratio est.
 Decernens alius tabernaculum, oblitus est sui,
 Nisi suum credidit, quod Christo fecisset.
 Arguitur tamen ne scire quid diceret,
 Qui inde disponeretur ad requiem,
 Unde Deus
 Accendere illum intenderet ad laborem.
 Invenit bono, quod ad tres solum arclaret,
 Diuturniorem voluptatis vruram non meruit,
 Cuius in partem
 Relictos in Montis radice suos non vocaret.
 Attonitis nova oritur in nube serenitas,

Hic etiam ardet et non absumitur
Rubus.

Omnia enim in figura contingunt
ei.

Aggesserunt illi et Moyses, et Helias
cum eo loquentes de excessu, quem
complotator erat in Heliasa sem.

De Moysi scriptis, quod fuit homo
miserimus. Heliam vero scriptis
in ingenio humanum naturam scrip-
tura docuit.

Respondens Petrus dixit. Domine
venum est nos hic esse.

Vi. Invenimus hic tria tabernacula esse.

Aspetu enim illo docent Patres inter-
iorum Christi, quos ad tolerantiam
trahunt.

Ibi enim est Christus realis parat et de illi
Petro nulla cogitatio.

Et ecce vox de nube. *Alu. effluat
meus dilectus est.*

Ipsi enim alij caligabunt, tu
autem permanes.

Et bono contentis precipitur in meliora progressus.

Datur axioma de celo

Audiri Christum utilius, quam spectari.

Asportat omnes importunus fragor delicias,

Experientur vel in ipis oblectamentis

Qua a Deo sunt,

Evanescere omnia quoque prater auctorem.

ELOSIVM XXV

Magdalenae amores honestat dum facit suos.

Luc. cap. 7.

Parce sumptibus, Pharisee;

In convivio tuus Christus

Pascendus est dape non tua;

Providit ille sibi post se symbolum suum,

Et in arcana fomis platum

Nobilem de venatione sua feram adduxit.

Acueta incendiari hominibus famina

Invidias nequit et Deo.

Ne sedentis iudicia toleret

Occupat recumbentem,

Et humilem di violentia avidum

Capillis irrelens,

Licet se apud illum non deperuerit,

Quia tamen servator omnium est,

Repetit ab illo se perditam.

Con sua graves sentia Spiritus sui

Cum discubueret in domo Pharisaei
ecce mulier quae erat in Civitate
catholica.

Stetit enim retro post Christum

Venerat illam fuerat tellis ebullit
sua; et genabulo perbi sui, quod est
genabulo eius omni gladio.

Ingressa domum Pharisaei discubuit
et ecce mulier est. Luca 7. v. 37.

Christus cap. 9. Non ad stantem
non ad sedentem astra venare
catholica; Discumbentis retro se stitit.

Christus venit catholica perditam, et
venit.

Non ausa sine antidoto lectissimi odoris accedere,
 Adhuc procul a Dei naribus retro se iussit.
 Phalaris et furores exorsa tam discipula veritatis,
 Nullo ultra cultu corporis dissimulans
 Maculas mentis,
 Liberam se a nugarum servitio
 Soluta vinculis proscitetur in Coma.
 Contemplata quid fecit,
 Renuit modestari quid faciat.
 Vltro confessa se noxiam,
 Qua cum vnguente properaret ad Medicum
 Pia querit impudentia Sanitatem.
 Ut accipiat gaudia
 Felici commutatione dat lacrimas,
 Et Agricultura sanctorum,
 Plantas a quibus fructum salutis decerpent
 Eligato per oculos irrigat corae.
 Qua dum male ambulaverat
 Vestigia recta doceri sanctis querit a pedibus.
 Silentio explicans plura quam voce potuit et,
 Fictus et oscula
 Fidos affectus sui habet interpretes.
 Amores Magdalena non exiit sed mutavit.
 Seu de Virginibus una non erat,
 Sumpit tamen oleum recens,
 Et ne excludi posset à nugis,
 Sese spongi pedibus alligavit.
 Miratur Pharisaeus venientis audaciam,
 Magis tamen indulgentiam admittentis

Attulit alabastrum vnguente, et stans
 nris sequebatur.

Coma vultu Abertatis, soluta servi-
 tutis inlicitum.

Longor. in Evangel.

Vulnera cum erat amoris telis.

Augustin. lib. 50. contra Iulian. 25.

Et lacrimis caput regem caput eius effusa.

Cur ita adhaerant pedibus eius.

Augustin. ubi supra.

Explicant huiusmodi affectus
 tales interpretes eorumdem

Petrus Chrysostomus. tom. 92. Mulie-
 rem sumpsit oleum alio Evangelio
 in fovea cognovimus.

Videtur Pharisaeus ait: huiusmodi
 prophetam sciret etique quid et qualem
 est mulier.

Das Gebitor, erant cuiusdam
feneratori etc.

Fides tua te salvam fuit, vade
in pacem.

Aristippos excusationis olim re-
quisitum se demitteret Democrito,
respondit culpam esse Democriti qui
haberet aures in pedibus.

Ita ad verbum Com. Reg. ann. 94.

Sens tamen per parabolam monitus dicit
Exemplum quod improbat.
Sibi ad imitationem propositum non ad censuram.

In pace dimittitur.
Quæ se ipsa triumphata
Iam non habet hostem quem vinceret.

Adiri a Christo quoniam
 Quo cum ita alloquaris, attende.
 Habet et ille aures in pedibus
 Celestis creditor totum debitum charitate compensat,
 Et ad incrementum totius amoris
 Amoris solius exigit et requirit curam.

ELOSIVM XXVI

Samaritanæ salutis fontes aperit.

Joan. cap. 8.

Venatio Christi in meridie, vigue
aules laboriosa, qualis.

Idest a Iudeis ad Samaritanas.

Fatigatus ex itinere debebat sicurgere
Fontis: erat autem fons quatuorcellis.

*Deiurus enim illi erat: quique vno
habuit, et nunc quem habet rorat
hunc vir.*

1
 Ioan. cap. 8.
 Venationes hominum
 Ut omnium laboris si vimam scires,
 In ea ipse Deus fatigatus est.
 A popularibus in Aethiogenas migrans,
 Quia Charitati suae violentum erat boaster,
 Ingentes in eo vires attrivit.
 Ferenti semper secum ardores suos,
 Hora omnis quasi sexta est, et meri dies.
 Alieno pudori magis consultum volens,
 Quam fame suae,
 Arcana Mulieri scelera detecturus,

Captata emendi tibi occasione,
 Testes omnes amovit.
 Sitis solatium non ab Hydria,
 Sed ab haurientis anima expectans.
 Rogat haustum aqua,
 Pro quo det fluvium Gratia.
 Non impetrat tamen a femina,
 Que in supplice suo
 Originem magis quam necessitatem attendit.
 Miratur quod a Samarite petat Sudeus;
 Quanto mirari iustus licuit, quod et Deus?
 Excusat ignorantiam
 Qui potuisset Inurbanitatem arguere.
 Delegit quidem non sit iniquus,
 Quam nec avarus aquarum;
 Sepultis in puteo,
 Suas per se salientes opponit,
 Et ex habendi facilitate earum excitans sitim.
 An illa rogatura sit vertit in dubium,
 Non item an ipse daturus.
 Cum muliere nota intemperantia,
 Vigile qua quinque iam viros habuisset,
 Diuturna Christus colloquia,
 Quantumlibet de salute non miscet.
 Volentem nectere verba verbis
 Ut ane nota parit audiri
 Labet genum vocare.
 Confessa se viduam,
 Celare studuit male nuptam.

Mulier da mihi bibere, et non dixit
 De aqua putei.

Quomodo tu Sudeus cum sis bibere
 a me petis, quia cum mulier Samaritana.

O mulier si scires donum Dei, et
 quod est quod dicit tibi est.

Et de crebtili aquam vivam; et
 fuit in eo fons aqua calientis in
 vitam eternam.

Forsitan petimus ab eis, non item for-
 sitan dederunt, sed absolute et dederunt
 et tibi aquam vivam.

Ab aqua significabatur mulier adultera
 celebris, qua tenebatur, qua proboscere
 colloquia, potuissent.

Voca virum tuum.

Virum non habes.

Pag. 56.

Bene dixisti, quia non habeo
vinum etc.
Domine, ut vides Propositum a tu.

Patres nostri in monte hoc adma-
nunt, et verba dantis etc.

Reliquit Hydriam suam mulier
et abiit in Civitatem.

Exierunt de Civitate et venie-
bant ad eam.

Cogni Chri. Agostali eius quicquid
Sibi dedit tangere. Qui palato mun-
dum condire non possent.

Pernoxit in Montem Olivetum, et de
Luculo iterum venit in templum.

At suamet responsione convicta
Arguit ex historia narratione Propositam.
Mauult tamen alii eam laudem accedere,
Quod divinare arcana poluerit,
Quam eam ignominiam ibi
Quod nascient sua probra celare.

Refugit illico a sui cognitione noxius animus,
Trin. ferendo quaestionem opitulatur pudori;
Illi tamen adhuc inhaerent aculei salutare,
Quos Hydría relictá fert secum.

Telo suo sauciam sagax venator non deserit;
Credi possit abeuntem sequutus,
Ades iam non est tibi est.

Attentis illi omnis ad concionem mulieris,
Quae pro vno viro

Totam iam ad illam Samariam vocat.
Communis fastidit cibos, qui proprios iam haberet.
Cognis suis gula sua genus produciturus
Comportum vult aquid eos,
Nunquam epulari se lautius
Quam cum peccata comederit.

ELOSIVM XXVII.

Patrocinator Adulteræ.

Ioan. cap. 8.

Quam bene Divinitatis imbutus viribus
Qui perniox, et perditus,

Nullas laboris inducias pati poteris?
 Olivæ vigiliæ templi litæ excipiunt,
 Et quæcumque perrexeris,
 Te cura vel præveniunt, vel sequuntur
 Miraculo tamen impotentis nequitie,
 Tibi par prope modum inventus excubitor.
 Quantumlibet æluculo in templum veneris,
 Eo vix es ante calumniatorem ingraus.
 Cavillandi pruritus somnolentia remedium est.
 Excitatore Fallo non indiget,
 Quem in trachinum opificia livoris expectant.
 Ieiunantis Pharisei matutina ientacula,
 Ex fama tua moribus sunt.
 Vnde te Reum faciat, iudicem eligit.
 Consultit de adultera pœna,
 Vt te aut pietati iniurium præbet, aut Legi.
 Mirari vis, late fidei Zelum in perfidia
 Indignari corrigi vitia
 Maiore piaculo, quam patrentur,
 Et in foro Vestatis
 Tantam inesse dolis audaciam,
 Vt agere etiam accusatores non dubitent.
 Quam scelerator eos eorum par fuit,
 Quibus opparita videri prope innocens non potuit
 Tam mala Mulier?
 Non is es tu, qui Maiorem dissemulas improbitatem,
 Vt omne mox in minorem evomas verus.
 Terres artibus suis Scribas,
 Et subducens e rationario tuo cuiusque debita

Chri labores æterni; quos
 admodum rara.

Ipsi enim Pharisei qui eum ca-
 villari volebant, venerunt pau-
 lo post ipsum in templum.

Ieiunio et ceteris argoni a Iudæi-
 bus se deditiones præstebant
 Pharisei.

Hoc autem dicebant tentantes eum,
 ut perirent accusa re eum.

Contumelia Chri erat gravior adul-
 terio malo.

Qui sine peccato est vestitus primas
 in illam sapi dem mittat.

In quo et plurimi peccant qui pre-
 sunt.

Senarius est sermo quædam multis
 et. Pater Chri sermo in
 gulorum peccata.

Alludit ad illud: Indigito
Qua cunctis demonia.

Balthasaris cuna turbata specto
follet, scribentis in pariete. Vide
Daniel. cap.

Alia interpretatio scriptoris Chri.

Alia rursus diversa

Audientis autem hoc unus post
alium exstant incipientis a
renuuntur.

Scribit in Marmore laus adagii.

Parientibus autem templi virgine
marmoreum fuit.

Moyse legi dula sunt scripta
Digito Dei.

Mulier ubi sunt qui te accusant.
Nemo te condemnabit, nisi ego te
condemabo.

Vade etiam amplius non peccare;

Retrabis vniversos ab alieno pane Audio,
Metu sue.

In Dei digito hac quoque demonia eiicis.
Spectatus hic efficit,

Vt ad Nequitia diruenda sacraria,
Tota tibi manu opus non sit.

Lactantibus assidue panem Balthasaris
Omen trisolum Deum scribens.

Indignantem peculiaria
Singulis in Trebo parata supplicia,
Sibi pessime consciu diu non ferunt.

Nisi suspicari quis malit,
Obiicere illum in terra cuique pulverem suum;
Vnde ante alios Laus Senes,

Quorum propior cineribus flamma est.

Scribit Deus quosque laus in Marmore;

Inde in illius hostibus tantus timor;

Eodem quo leges alias exaraverat digito,

Eam nunc item in lapidibus imprimat,

Qua nemo in posterum inferat alteri,

Quod non vult sibi.

In foro Consti prauitium nullum est.

Ab aliis fuisse damnatum.

Amotis accusatoribus

Abit illic reverita iudicis in sollicitudinem Patris

Quandiu possunt prodesse monita

Ne putate Mortales

Posse Deum intentare supplicia;

ELOSIVM XXVIII.

Zacheum vocat.

Luc. cap. 19.

Quid tibi mi Samaritane cum Iericho
Ut vides, eo adhuc ab Hierusalem descendentes

Opportunitus Fideiusore expectas.

Erigere qui lapsa venisti,

Vbi senseris ruinam accurnis.

Quam dum urbem Sacerdotum tubæ deiecerant

Stulas clamore pia predicationis attollere

Thesaurorum pollicitus

Avaros excitare cepisti;

Publicanis innotuit magnum Lucrum esse te sequi;

Eorum primus a fulgore auri iam anhelat ad tuum. Ex Eusebio Emeseno in homil. v.

Vidui tamen turba te prohibet

Quantum tibi sit studio summa tui;

Qui se supra illam non erigat,

Tuo non hilaretur aspectu.

Homini diminuto sublimitas suppletur a ligno.

Fit illi Arbor primus gradus in calum;

In ea te Venatorem expectat

Prandis tuis debita volucris,

Si tamen ante fuerit deplumata

Qui ceteros non equaverat corpore,

Iam supra ceteros eminet fide;

Arborem fatuam

Calesti sapientie Cathedram fecit.

Pavillus in oculis suis homo,

Samaritanus qui curari eum iubet
qui incidit in latrones.Hierico a Ioseph Sacerdotum tubæ
destructa, ut habetur Iosepho.Concordia. rom. 5. 2. Exorat enim et
habetur thesaurorum in calce.Ex Eusebio Emeseno in homil. v.
Iosepho loca.Equorum hoc de Cruce, quod dicitur
nihil per peccatum hominum exaltatio est.

Sycomenus ficus sativa.

Omnis enim eminentia cum periculo.

Et suscepit illum gaudens in domo.

Hodie salus huic domui facta est,
quod et ipse ait filius Abrahae.
Abraham tres Angelos suscepit in domo.

Hoc est pendendum pecuniarum.

Chrysostomus. serm. 29.

Eodem loco Chrysostomus postea
factus est Evangelista.

Chrysostomus. serm. 29 et serm. 50 de
Zaccheo.

Idem serm. 54.

Chrysostomus. serm. 28 de Mattheo et
Pulsuans.

Ad se illic traxit oculo Dei
Iubetur festinans descendere
Qui sus adhuc praegravatus affectu
In sublimi ruina praecursum staret.

Iubetur et parare convivium Christo,
Cui crepundium fidei sua diem solennem fecisset.

Meritis beneficium,
Quod tanta cum hospitalitate suscipiens
Videretur agnoscere,

Divitias habet iam ad largitatis materiam,
Non ad incendium cupiditatis.
Domini salus totam redundat in domum;

Consalutatur filius Abrahae,
Qui et hospes Trinitatis existerit
Et Unigenitum cordis sui acciderum immo larit.

Epulatur Christus
Lautius in Zacchei mente quam somate;

De fraudatore pecunie
Sibi distributorem gratia destinat.
Adimit homini vitium, relinquit genus;

Quantum non perdit Publicanus iste, sed mutat.
Telonium magis suscipit, quam relinquit,
Ut mansura Deo, non homini peritura congruat.

Ex quo credidit se post mortem victurum,
Illico dimidium bonorum providus
Futuram transmittit ad vitam.

Ne metiare quicquam
Hoc a Zacchei Natura miraculum;
Quod est vitam reddere mortuo,
Hoc dare largitatem avaro.

ELOSIVM XXIX

Cananeæ filium curat.

Matth. 15. Mar. 7.

Itane sunt Emporia instutore te digna,
Sidon et Tyrus

Vt ibi quoque mercaturam exerceas animarum?

Fallit per tuas

Destituta iam celi bonis Judea;

Inutilis experiri cum illa contractus;

Alio transfrendæ salutis Mundaîna

Vt tuæ Avantia charitatis

Lucro plenius pinguescat.

Ethnicorum in sinibus Hebreum præmones

Meditari ab illo te fugam.

Qui tamen post cætera,

Sensum quoque iusti doloris amiserit.

Omnia tecum asportaturum te bona non Luget.

Cananes nequior male circumcisorum Apella

Amisit omne ius terre sue.

Restituitur in integrum qui fugatus incala fuerat;

Cessavit ciuitendi ratio depravationis periculum;

Potest Alienigena Iudeum corrigere.

Depravare se deteriorum non potest.

Tuto igitur sine suis transiliat Syrophœnicæ

Ex quo, tu quoque in ditione gentium es.

Habent tua iura omnia, qui te habent.

Divinitatis vestigia

Secussit in partes Syri et Sidon, et
tunc mulier Cananea postulatSimilis fuit Chorus homini negatiori
querenti bonas MargaritasEt tunc mulier de finibus illi egressa
clamat dicens etc.Chrysostomus dicit quod omnia bona suum
sunt.Cananei excolebantur de regionibus suis
a populo Iudeorum.Ideo enim cum occidi et pulsi ne deprava-
rent Iudeos.

Abiit in fines Syon et iherosolyma
domus nemini videtur esse Mari. cap. 7.

Videat illum et Domini et filium David

Non sum miles nisi ad vos est et non
sicut sumere panem filiorum et dare iambis.

Ex contextu patet Cori in negando vobis
sentiam quandam parum; tacebat
enim primo, et quam ingruent. &c.

Etiam Domine; nam et caetera edunt
de meritis que cadunt. est.

Namque enim dicit Alumnus filia, admodum
venit me, et nutant Patres.

O mulier magna est Fides tua; sat tibi
sua vis.

Reddidit filia salutem corpori, Marci
vnde anima per salutem quam illi indidit.

Subodorata est canis sagax;
Ne spera latebris venatricem eludere;
Vbi cumque te senserit,
Nobilem prædam clamore detegit,
Si vi tenere non speret.
Acclinata pedibus tuis,
Lambit blanditiis lingue te totum;
Nec curat interim morus tuos.
Quia Agni sunt.
Vis severus et asper videri,
Sed (pace tua dixerim) necis.
Repulsam qui patitur,
Non ita cruciatur, ac tu, qui das.
Merore ipso negandi
Alii fiduciam obtinendi.
Agit Sophistam optimum doctorem;
Includit tibi vocem vis argumenti;
Vrgent responcionem Discipuli,
Quam nec dare Præceptor potes.
Si Iudex est; vides teneri te plectere Dæmonem
Occupantem non sua;
Si Deus; incumbere tibi tui curam operis;
Si utrumque; debet a te premium Charitatis,
Qua beneficium suum reputet,
Quod alteri dederis.
Extorquet tibi violentia orationis assensum,
Victus das manus;
Et quasi a te penam dilationis exigeres,
Plura postulatis indulges.
Vinea tibi exclamandi causa, multiplex nobis.

Tu miraris

Potuisse tam constanter feminam petere,

Nos te tam diu potuisse negare.

Et plane uisior admiratio nostra, quam tua;

Miseris, quam diu non habent, petere natura est, *Qua sunt mundi naturam, spacia*

Non item tibi statim ac rogaris non dare. *admiracionis non sunt.*

ELOSIVM XXX

Centurionem per servū lucratur

Matth. 8. Luc. 7.

Accurrite ad Christi ducis stipendia

Pugnaces anima.

Inferenda vii celo, violentis est opus.

Authoratur in novam expeditionem Centurio,

Cuius fides equi Caesaris ac Dei castris probata

Imperatoris utriusque

(Rara felicitate) occupavit affectus.

Romana militia

Vna hac iam supererat experientia fortitudinis,

Vt quando decerat iam prope terra, quam vinceret,

Ipsam Empyrium expugnaret.

Nobilis Advena, et origine sua dignus, et fide,

Ferens legem in moribus,

Quam Iudeus solus iam in laudibus aservaret,

Liberalia omnia natus in servo,

Amat in illo plus aliquid, quam commoda sua;

Vnde redditum ex Paraphri inutilem,

Adhuc pretio diminutam non credit.

*Non enim veni mittere pacem, sed gla-
dium, et authoram bellorum qui celos
expugnant.*

Sapientem qui placuit hominibus duxit.

*Dimiserant Aetiani eo tempore hostes
prope terrarum orbem.*

*Liger Iulianum aservavit in duabus la-
pideis tabulis.*

Dicit quid hic servus est illi pretio.

*Dixit enim, homo et coram sub
potestate constitutus, illos frater.*

Servus domus carnis alio variis.

*Adit enim, primo iulios quos ubi fene
ratur per synagogam ipsi aduocant.*

*Idest iudeis, recte ubi aduocant, nul-
lum meritum a quodcumque.*

*Iulii enim illos cum illis; sed cum non lon-
ge erat a domo venit ad eum ipse con-
tuit.*

*Aut enim postea non inveni tantum
fieri in Israel.*

*Demane non sum dignus, et inter sub-
lectionem.*

Audiam, aule, fons veneratus est.

Affini Nature indulget obsequia,
Qua fortuna diuini non deseret;
Quem sanum exerceuisset vrsamulum,
Aegrotum curat et fratrem,
Nec aliam domum patitur fieri minus quam remedii,
Quam qua fuerat causa Morbi.

Qui arum bonum ex raritate aestimat,
Vilem illum habere non potest.

Supellectili tam pretiosa iacturam
Studet industria quacumque redimere.

Mendicat apud Christum patrocinia,
De quo plura iam crederet, quam audiret,
In eo uno non felix,

Quod ad hoc munus Seniores illos adhibeat
Quibus non aliud inerat meritum, quam & tatis,
Accipitur ab humanissima Divinitate Legatus,
Ac si diu foret optata.

Vix vocatus invitantis iam praestit,
Doctores tumidos nil tale suspicantes
Trahens in scholam

In qua legitimam colendi Dei rationem,
Ethnicos dicerent Praeceptore.

Legatos expectare non potest amor impatiens,
Venit qui miserat, aethurus per se causam suam,
Ingerit violentiam precibus.

Et duritiam, si qua inesse tanta lenitati potuerat,
Vel ardore fidei eliquat.

Vel pondere demissionis arietat.

Stupet Christus armorum suorum peritiam.
In militandum suo.

Amare Romam in Cere incipit,
 Et quod tales in ea nascerentur,
 Aeternam Regno suo destinat eadem.
 Salutem quam rogabatur dat seruo,
 Et quam non rogabatur dat Dominus.
 Affinem Charitati suae curam
 Sine laude non preterit.
 Exprobrat popularibus
 In maiori evi dentia minorem fidem;
 Constare volens hominibus
 Nullus illum magnificare genus,
 Qui praenobiliori indole suum quoque
 Contemneret.

ELOSIVM XXXI

Non habenti hominem ad piscinam decurrit.

Qui transigitur inter miseros dies
 Ille Christo est dies festus
 Sabbathum eius nunquam ex sui,
 Semper ex alieni laboris desitione desinas
 Pecuarie Piscina sub porticu
 Ab infelibus Academicis
 Philo. optinam doloris exquirens,
 Pacatissima vultus reverentia
 Desiderium minuit expetita procella.
 Miserratus in agnitionibus corporum,
 Infortunium multiplex animarum,

Romanus enim erat, ex Latium
 veniens.

Sanctus servus et dominus imbutus lu
 ce celestis max. th. hinc tuum ho
 m. hinc

De sermo enim suus ipse Christus est
 cibus.

Hinc enim casti. hinc. hinc. hinc. hinc.
 made. hinc. hinc. hinc. hinc.
 hinc. hinc. hinc. hinc. hinc.

Erat dies festus, sabbatum etiam erat
 hinc. hinc. hinc. hinc. hinc.

Ex J. hinc. hinc. hinc. hinc. hinc.
 hinc. hinc. hinc. hinc. hinc.
 hinc. hinc. hinc. hinc. hinc.

Angelus hinc. hinc. hinc. hinc. hinc.
 hinc. hinc. hinc. hinc. hinc.

In his iacebat multitudo magna lan-
guentibus, cacory, claudens etc.

Causa morborum respiciuntur peccata, effe-
ctus vero resurguntia.

Alios enim qui habebant bonum gra-
tiae. Comur.

Homines non habes, ut conturbata fuerit
aqua; multat me in putrefactis.

Ut enim bene Philo, Nescit ut ibi adven-
tamus, ubi humani esset auxilium.

Horum enim ex Seneca habet audiam in
felicitate boni, quod quos sepe vocat,
necesse est invidiam.

Erant autem et quidam, 38 annos ha-
bent in infirmitate sua.

Hic autem videtur cunctis, Quod et vix in
nos fieri.

Videbat enim ea interrogatio argui, ut
ipsius inimicus, a. et solutus.

In vno Nosocomio mundum univsum inspiciens
Adhuc languore solertia Magistros non abolet.

Qui non amat causas morborum,
Morborum non semper odit effectus.
Gaudet inde excitari hominem, unde torquetur,
Et quod est vinculum membris
Fieri mentibus libertatem.

Ne contemnantur remedia, si redundent,
Salutari naufragii opportunitatem habentibus,
De suo Panario pharmaca non minuat.
Supervacaneam nulli unquam operam collo cans,
Ibi duntaxat suam relinquit,
Vbi aliam non invenit.

Qua pro derelicto habentur,
Peculiaris diligit, quia solus.
Non habuisse hominem,
Necessitas Des est accurrendi.

Annosa sane calamitas
Medico minore non equit.

Abit et ipsa in consuetudinem patientia,
Imo vers etiam in Naturam.

Malis sui qui diu convixerit,
Ea si minus amare incipit, cessat odire.
Quare non sine causa,

Trigesimum octavum annum decumbens,
Iam non an possit convalescere queritur,
Sed rogatur an velit.

Vecordia sua consensu

Tacitus tolerat interrogationis huius iniuriam
Videre et ipse incipit licet auctus.

Quod mala hominē eveniant, vitium esse natura,

Quod vero non abeant, Voluntatis.

Qui det beneficia nunquam deest,

Deest ergo solum qui exigit.

Liberaltas exempta Legibus Parumonia,

Sollicitat ipsa per se supplicis iura.

Effusura et etiam in non rogantes,

Nisi recutaret iniuriam quidquid confertur invito

Exgenmitur vox desiderii, et tam illico regitur

Vox salutis.

Valeat, ac prope volat qui voluit,

Et qui ne se quidem ferre potuerat, fert Grabatum.

Exoneratus morbo, oneratur beneficiis.

Secum iubetur assumere utriusque memoriam,

Indignante Iudeo,

Cui operarius salutis, non item iniquitatis

Violator Sabbati est.

Habe tibi ferias tuas, perfida natis,

Qua reveriores sunt hominibus, quam Aelli.

Des et sapientibus, qua die non licet benefacere

Nec licet vivere.

Omni enim qui petit accipit, et
qui quatit invenit.

Excitat enim et petamus. Nique mo
do non petitis quidquam. etc.

Responsionem eius illuc exigit illa
vox Chri. Surge tolle grabatum tuum
et ambula.

Dixerunt enim Iudei, Sabbatum est et
non licet tibi etc.

Si enim Iesus in diebus illis
habebat illud attulit.

ELASTIVM XXXII

Hæmorrhœissam a fluxu sanguinis curat.

Matth. 9. Marc. 5. Luc. 8.

Desperatis in rebus sit magistra necessitas;

Dat saepe salutare consilium vis doloris;

Multis medicinam non invenias,

Chrysol. rom. 35.

Mulier qua fuerat multa perquam
et rogaverat omnia sua, nec profe
cerat quidquam, sed detinuit nabe
bat.

Pecunia secundus edomans sanguis.

Degenerat enim remedium.

Et enim notat Averon. in hunc locum
per Legem ut immunda excludenda
huras videret, et a templo.

Item Cor. 2. 2. rem. 35.

Idest enim tunc Christus ad excitandam
Averon. negat. Aliam.

Turba enim tamquam inebrians illum

Chrysost. 2. 2. rem. 34.

Venit in turba rebo, et tetigit vesti-
mentum eius. etc.

Chrysost. 2. 2. rem. 35.

Cetera in hunc locum relata. Averon. quod
Christus. penas in fimbria. ferent. etc.

Remedium fuit.

Immunda morti sui sordibus semina,
Annus iam duodecim annis Hippocratem,
Secundo Crimenas exhausta sanguine,

Venas primo,

Pro Medicina mortem expectat.

Artis non aduta prandis,

Nature viribus destituta,

Inde Rea unde misera

Turpi luit exilio fortuna sua crimen;
Infelix, seu quod se ipsam non potest ducere,
Seu quod non sufficit tolerare.

Fit illi salutis occasio viator Deus.

Quem adire prohibebatur in templo,
Inventum in itinere pia fraude circumvenit.

Habet calamitatis sua prima solatia

Tante lenitatis aspectum.

Credit passurum se tangi, qui se pateretur et opprimi.

Verecundam tamen conscia viceris

Nolens doloris remedium, cum pudoris iniuria,

Studet facere occultum de publico,

De turba secretum.

Retrospectens

Ac si non habuisset etiam retro oculos Deus,

Emens supplicis reverentia beneficium,

Cum medicinam pascere non auderet,

Admota fimbria manu furata est sanitatem.

Nulli non utile latrocinium,

Quod Fides imperant spes fecit.

Non habuit Phari. eorum fimbria Christus;

Tulit

Tulit ille ibi remedia vulnerum
 Vbi ipsi vulnerum causas.
 Infecerat amabili contagio
 Benignitatis. Lenius verberes ipsas.
 Ne laniata quidem videri voluerant,
 Illi magis ad pomam, quam nobis ad utilitatem servire.
 Passus est a modestia similitudinem violentie Deus; Non enim ausus negare benefici-
 Tactum ipsum in simbria, sonat in corde. cum modestia
 Excitare alios ad eadem latrocinium voluit, Hoc est ad regendam salutem po-
 Cuius artificium non parvus est tegi. fidem.
 Partes suas putat erigere feminam, Proprium Dei munus superbos de-
 Qua se, quoad virque potuerat, deprecior. primere, iacentes erigere.
 Filiam vocat, qua se bis Patrem exet experta. Chrysost. homil. 82. in Evang. Math.
 Ad valetudinem adiicit alia quithi malicia, Qua maior huius mulieris culpa
 Illum unum ille dolorem se linguens,
 Quod Medicis indigeno eum postremum adiport. Chrysost. serm. 36.
 Quem primum debuerat.
 Felix que talem ad Deum accessum invenerit
 Quem impedire turba non posset.
 Nos infelices e contra,
 Qui quotidie Christum tangimus nec curamur Ad Invidiam alludit qui quotidie
 Ut oste is quibus ad remedium celebrant.
 Iam non Christus deest sed Fides. Idem Chrysost. serm. 33.

ELOSIVM XXXIII

E decem leprosis novem experitur ingratos.

Luce. cap. 17.

Alit calamitas reverentiam Dei,

Steterunt enim a singulis non ingratos
 ter regem Con.

De illis legimus quod accesserunt
ad eum.

Qui stat vidit expectare parati ad
omnia

Et Leguerunt vicem dicentes se
su principis mittere nobis.

Venerat Christus artem patientia
docere.

Ita et ostendit nos Sacerdotibus

Et saluum est dum irent, mundati
sunt.

Lucia. cap. 18. Hinc putamus quod
quam legem et circumcisio

Et Arumna i modo ham
Felix nullus exsequet.

Supplicet ut multos Christus habuerit,
Nullos Leprosos pare inuenit.

Ne salutem minus mererentur audacia,
Steter, quasi parati ad omnia, sed a Longe.

Accessum, quem uadebat
Opinio de Clementia Medici,

Disuasit pudor ex conscientia morbi.
Ad desiderii vehementia clamore respirant,
Et demittentes animum, vocem attolunt.

Nulla tamen conatus huius necessitas.

Vbi qui rogatur is est,

Ad cuius aures illico venit,

Quidquid secum, statim item a Longe

Publicanus obmurmurat.

Magistri titulum non recusat a miseris,

Qui se ad talium eruditionem

Ageruisse meminerat in Bethleem scholam novam.

Ipsemet dona sua

Deberi Sacerdotibus volens,

Non contemnentis, sed venerantis affectu

Immunde ad ea propinqua legat.

Predestinato diuersi

Sacro sancta Dignitatis conpectum

Reverita lepra declinat.

Facilis Christo miseratis erga leprosos,

Quorum quasi vnus sit quandoque futurus.

Benevolentia illius amabilis impatentia

Semel promissa differre vix tolerat.

Dandi velocitate preveniens euntum gressus,
 Destinata iter absolventibus premia,
 Vix inchoantibus elargitur.

Per obedientia beneficia
 Retrocedunt novi ~~As~~ ^{As} ~~ona~~ ^{ona} in iuventam;

Squammis edacibus libera pellis

Resonat Vere decetors

Quantum iam cicatrices, non vulnera

Et nebris inventis herent incerti

Cui de tam multis affectibus primas darent.

Evanescit tamen, (~~Propter~~ ^{Propter} ~~Quod~~ ^{Quod})

Vna cum morbo memoria beneficii.

Mundities adque corporibus,

Ingerit mentibus novas sordes.

Donati valetudine

Primum illius fructum agnoscunt,

Quod iam possint Medicum ligere,

Mundis magis edibiles cum ingrati,

Quam antea cum Leprosi.

Vnicum Alienigenam,

Populare Iudeorum malum non inficit

Novem abiectionibus in perniciem

Redit Specimus in salutem.

Authoris adoratione

Probat quam magni fecerit donum,

Et rogatus de sociis

Ingen illis creat sua taciturnitate consocium

Et mirari, mi Jesu, moris hoc tanquam novus!

Mirari magis debuera, si redirent,

Ingratitudo inter homines nihil habet tam novum; et plerumque accidunt res quæraro.

Æson Iamnis Dux a Medea re
 coctus et in iuventam restitutus
 Ovidius. in met.

Affectus vel gratitudinis vel
 admirationis, vel gaudii.

Leprosi maxime odiosi, itaque qui
 antierantur a Templo et ab Urbe.

Non est inventus qui rediret nisi hic Ali
 enigena; erat enim Samaritanus.

Admiratio Christi: nonne decem milia
 dedit, et novem viderunt?

Admiratio enim non est de illis qui
 plerumque accidunt res quæraro.

Gratitudo, si qua sit,
Ea uir monstri Secum obtinent

ELOSIVM XXXIV

Cæco nato novam aperit diem.

Joan. cap. 9.

Quidni miseris sepe Christus accurrat,
Si Christus miseris semper quatit.

Nescit illas præterire præteriens;

Seu videatur seu videat,

Omni se ipsum prodigit via.

Ne homo iam hæc pendat hominem,

Impendat Deus Mendicis

Vel in die quietis sua publicam servitutem,

Dum erante verius, quam medicante manu,

Inde supplevit homini lumina,

Vnde hominem fecerat totum.

Operanti salutem non stram,

Stat pro Sabbato omnis nobis utilis dies;

Quisquis calamitosi labor impenditur,

Summa illi cæcitas est.

Licet videri non appetat.

Adhuc pati cecitatem non potest,

Quæ in tanta copia lucis nimis accidat importuna.

Obstat salutari collurio contumax malum;

Vbi cætera solis pulsa sunt nubibus,

Hoc post Linimentum, etiam lotionem expectat

Nimirum difficile cæcetera non sunt,

Præteriens vidit hominem cæcum à
natiuitate. *Eccl.*

Chrysost. tom. 1. 76. per ad rom.

Hoc est in Sabbato.

Idem Chrysost. ubi supra.

Homo enim ex luto.

Erat enim Sabbatum quo quiescit Deus
ab operibus.

Frequenter enim abscondit se ab hominibus
oculis fugiens & laurum. *Eccl.*

Præter enim videtur cæcus, mox cum
videt natiuitatem filii aquam
ante gaz curatur.

Quaecumque fuerint unicuique coarsa.
Atqui si suum Lutum Deus retractet,
Plus potest tandem corrigere,
Quam Natura delinquere.

Sancti roris gutta baptizant oculos peccatorum;
Aperit venia, quae culpa non clauerat;
Accendantur ab aquis lumina, quibus solent exlingui;

Emitur obsequio gratulatum beneficium;
Licet caeca obedientia fuerit,
Certo itinere caecum deduxit ad lucem.

Fidem vix invenit miraculi magnitudo;
Dubitatur Sophista per amicum Livor;
An fieri potuerit, quod factum videtur.

Tristatur nequitia credere
Oculatos turpitudinis suae testes;
Quem mendacem non potest facere,

A Synagoga saute excomem.
Novum a Deo beneficium
Nova hominum iniuria provocat.

Mentem sine luce non duxerit,
Qui amovit a corpore caecitatem.

Detegit illi etiam salem suum,
Cuius se ferendis imparem radiis pro sitens,
Coram illo victus prostratur.

Qui sedes mendicus in tenebris,
Quo itinere venias ad lucem, attende.

Nihil aequè illuminat hominem
Ac si a radice feratur oculo Lutum suum.

Alludit ad primam hominis creationem
et ad istam, quod huius recreatione ex-
prensus fuerit.

Chry. ad. illud ad verby.

Et tamen si caecus caeco duxat, praeter
ambo in streum cadunt.

Curia sollicita studuunt Plurimi
huc miracula legere

Audivit Deus quia licebant eum so-
mni, et cum invenisset eum deus et ei

Crede in Filium Dei.

Nabit enim haec cogitatio humilita-
tem, quia ad Dei lumen preparatio
est.

ELOSIVM XXXV. Surdos facit audire et mutos loqui.

Marc. cap. 7. et 9.

Ingenium Dæmonis aut Angeli
oblivandi aures suas a voce incantantis
aperient.

Eternam mundo otiosi noctem.

Nomen Iesu, ingens tormentum Dæ-
monum.

Intrauit mors per fenestras in hominem:
hæc est per oculos, aures et guttur etc.

Arceat illum, et pumet, et. Bidel den-
tibus.

Dixit enim, et adducant ei sonos et
tumbas.

Et apprehendens eum de turba, eorum non
misit digitos, sed in auribus eorum.

Agnosco verripellis ingenium aspidis.
A voce incantantis Sapientie aures obturas.
Verbo quid magis inimicum opponeris surditate?
Factus in Dei odium de Lucifero Vesperugo
Eripis oculos quibus iam Solem non potes.
Et ibi tantum securum te sciens,
Vbi audiendum non sit Iesu nomen,
Vocis unius odio sonum omnem excludis.

Ita, ne mors
Per quas olim fenestras intrauit,
Per eandem et exeat,
Sensus singulos durus excubitor obdixisti.
In mo tamen Dei digito
Totam eundem senties manum.
Seras omnes Clavis David aperiret,
Et procellarum Spiritus tenuem coactus in pumam,
Silentium, quod aliis feceras, tolerabis.
Sint tantum in Contribulibus Coarctas,
Qua non loquentis agat interpretem;
Fiet mutis copia Verbi,
Et soluta vinculis lingua
Rectis ligatur legibus exultabit in sonas.
Excipiendis turbe tumultibus,
Ne quis facta aures putaret,
Surdum Christus, nisi a turba reductum non sanat.

Quo verba venire non poterant,

Manum inuicem,

Digito pro terra utrus in cor utque descendit;

Et sua linimento salivæ

Insulis sermonibus parat antidotum.

Reparaturus lubricas facultates,

Cum quibus homo tam malus est,

Sine quibus tam miser,

Quod à calo tam multos excluderent,

Celum ipsum optima mentis sue concium

Intuitu contestatur ingemuit.

Doluit enim vero exigi a se beneficia,

Quæ maiori sepe beneficio negarentur;

Et inuitus linguam solvere visus a vinculis,

Quæ soluta vix ullis bene regatur habenis.

Natalitia nova læcundia

Acclamationibus celebrantur.

Vu vocis concuos frustra tam silentium imperat,

Qui vel vbi laudari se prohibet,

Obedientiam Plebs hilarata detrectat;

Dei votametur ex quis,

Honestæ perire credens facinora, cum tacentur.

Pace tamen tanta modestia,

Æquissima fuit admiratio potestatis,

Quæ singulari in illo

Quacumque excipi acclamatione non debuit.

Discipulis, quia solum Magistri nomen

Tota curarum ars fuit

Cum illud frustra surdus occinerent,

Surdus beneficos esse non licuit.

Et exquens tetigit linguam eius, et
surgens caelum ingemuit.

Lingua et aures lubrica demulsum in
armis facultates.

Quæ causa Cæsi respiciendi celum
et gementi.

Et D. Lucius enim vix ullus regnat
linguam suam.

Quanto plus præcipuebat, tanto ma-
gis plus eradicabant, et eo amplius
demonstrante.

Dixit discipulis tunc et ceteris illis et
non potuerunt.

In solo enim hoc nomine morbo cu-
rantur Agostini.

Roganti enim respicit, O genum ho
incredula quanta agere vult.

Alia agilitas, solvo et curato
a Christo, hae manibus curandis
mentem digito in aurea, est.

Quod suorum tamen detraheretur potentia
Detractum reputans sua,
Adducentem ad se filium non curatum ab illis,
Prætermorem patientia sua subitaneus excepit.
Morbos cavele Mortales,
Quorum tam rara, quam difficilis curatio est.
Amica demoni Statio auris, et lingua;
Has si cesseritis,
Ad eum expellendum iam non verba sufficiant,
Ipsi Dei manibus opus est.

ELOSIVM XXXVI

Filium Viduæ suscitavit.

Luc. cap. 7.

Ligasti verbis tuis Populus
Hercules Palestinus,

Catenati per aures post te trahuntur.
Theatrum circumductile factus es Mundo;
Deserere te nesciunt avi di- spectatores,
Quibus identidem aperis,
In novo miraculo novam scenam.

Orchestra Divinitatis vides,

In qua sub Persona triplici

Idem semper se Deus actor exercet,
Vel cum terrueris homines, adhuc trahis.
Quamdiu tantus Rectoris egeris
Concionem quam fatigare non potes
Fugare ne spera.

Ait Evangelista quid totus populus
suscepit erat audire illum.

Alludit ad Herulem Callianum, cuius
familia notissima.

Tria Persona in Christo erant per com-
mutantia.

Calisto Rectoris Christus in actionibus
maxime excellens.

Mortui iuvit exortu tui desiderium tui;
 Qui venire ad te minus possunt, feruntur.
 Occurrit tibi extra Vain Viduae filius,
 Et hac officii specie
 Quaritur meritum vite.
 Facundus in suorum lacrimis, mutus in suis,
 Rogat tibi feretrum in Cunas converti.
 Facit illico de novo spectatore spectaculum.
 Quod ante incidit, fortunam vis esse non casum,
 Et quia finis omnium es,
 Te invento quietem imperas.
 Maria similitudinem reuereris in Vidua,
 In Unigenito tuam.
 Orta miserabilis ex prentatione affinis miserie;
 Qualiter et tu flendus quandoque fores vidisti;
 Et quia nullum indequaque miserum vis,
 Solatium quod erat vicium, illico reddidisti.
 Prohibes lacrimas, et facili obedientia est,
 Quando earum removere causam.
 Sola hac tua est vera forma solatii;
 Ceteri fluxum doloris immediant,
 At fontem non siccant.
 Mortem suo deieceris e Curru
 Applicas loculo manum.
 Scilicet tibi digiti vitam,
 Et attollente te vocem, attollit mortuus caput.
 Ingens eruditio experientia mortui.
 Sedet adolescens iam Magister idoneus,
 Arti mundo tam necessaria quam non grata,
 Et quam per aures biberat vitam,

Extra enim portam occurrunt sol-
 mus iis, quorum maxime de-
 mus adventu.

Et ecce de hinc et de illinc filii
 cui mabo sua, et hac viderant.

Et referunt qui portabant loculos.

Oborto hinc, et erat alibi, hinc autem
 et viderant omnium choros.

Erat et ipse filius viduae mater sua
 non habens virum.

Causa fletus mortui filii, qui remouetur
 relictata vita.

Vnde dicitur Job Vani con-
 solatores.

Hic enim myrrha et omnia, quam de illa
 re dicitur manus, ferat in laticas.

Et reddidit quoniam mortuus, et caput lo-
 qui. Pluribus loculis tunc, ut
 est hinc, accipit omnes tumores, et
 magnificabant Reges etc.

Quia Proposita magnus summis, et
quia Deus restavit pectus meum.

Non enim Pater dedit illi materiam.

Vim, haec in illo verbo, et dedit illi.

Dicit enim, Non fletis, et illis ante
refletis causam.

Ceteris per verba propinat.
Orationis argumentum
Timorem in audientibus excitat,
Ipsa vero oratio admirationem.
Vtrobique tamen Deus laudatur affectu,
Cum ex uno quidem constet quid possit dare,
Ex altero quid erigere.
Oblita se Viduam est,
Qua filio suo videt superfluum se Patrem;
Capitulum tibi secundo debere,
Quem a te bis acceperat.
Quamquam olim illum commodaveras,
Nunc dedisti.
Exigere potes, mi Jezu.
Hilaritatem ab agris quam vis,
Qui solus das
Eam ipsam quam iubet.

ELOSIVM XXXVII

Archisynagogi filiam in vitam revo-^{cat.}
Matth. 9. Marc. 5. Luc. 8.

Ecce Princeps vnus auersus, et videri
latum dicere. Domine filia mea
modo defuncta est.

Abiecit a se ad pedes Christi, quem
prole synagoga, mactari solentia
vult declinarent haec.

Synagoga caput ad Christi pedes abiectum;
Et a Christo sibi male ominetur exortum. Synagoga!
Iayro initium vite, mors filia.
Iam non Princeps, quia totus Pater,
Calamitatis suae memor, signitatis prorsus odibit,
Quem fallax neque exorat, adorant miser.
In trahendis ad Deum hominibus

Omnipotentia erumnarum haec est.
 Multi perimamur beneficiis, beamur penis.
 Periclitantis filia amor
 Zelum omnem pereuntis legi excusavit.
 Non tamen imperij genium vel in rogante.
 Praescribit summo Medico modum curationis;
 Iubet illum salutem deferre
 Cum parit mittere,
 Et impositione manuum
 Spiritum non tam reddere, quam mutare.
 Penitus omnes legi interores
 Ad artes suas revocat auctorem Naturae
 Sciens ipsi solum a digitis probe refici hominem,
 A quibus primum est salus.
 Miraculorum baculus non lassatur elinere;
 Daturus beneficium accepturi celeritate festinat;
 Illum ipsum, quem sequitur pauci, praestit affectu;
 Hemorrhoidosa contactum vel ipsa sentit in umbra; *Et ecce mulier qua sanguis fluxum*
 Nolens tamen ita vni intentus videri,
 Ut non adeo et alteri,
 Et conserui et videns tam dixit. Con
 fide filia, fide tua saltem te fuit.
 Per sanitatem mulieris annum duodecimum mittere
 Probat excitationem Virginis
 Annum duodecimum natae.
 Minori miraculo fidem maioris insinuans
 Sistendo fluxum sanguinis
 Suadet poce et se sistere fluxum vite.
 Extinguitur nunciatur sensus omnis in filia
 Et extinguatur prope fides omnis in patre.
 Accusant inutilitatem diligentiam, quia seram;
 Adhuc tamen pro sanata funeri iniuria domum,

Maior amor minorem pellit, et tho
 mee propter pellit.

Sed veni, impone manus tuas super ea
 et vivet.

Per impositionem manus salatur ab haer
 tibus spiritibus sanctus.

Manuum tuarum fecerunt me, et glori
 maverunt me in circuitu.

Et sanguis tuus regnabat cum.

Et ecce mulier qua sanguis fluxum
 et hoc me tetigit.

Et conserui et videns tam dixit. Con
 fide filia, fide tua saltem te fuit.

Haec signi plebs deservit in iudicio
 et hoc tempus agnoscit. Hemorrhoidosa.

In sanguine enim sumus vita proinde.

Dum irant occurrunt ei qui vocem
 tuam nuntiabant.

Cum venient tam in domo Principis et
valent Fideles et huiusmodi tumultuantes
Necesse. Quod ille non est mortuus qualla
sed dormit.

Et deridebant eum, et cum eulla uel
habet intus et ferat manum.

Non quia non parit, sed quia non
est infirmus exaltare a somno, quam a
morte revocare.

Invenit enim in illis lectis multa felix.

Adunavit enim cum eis ex discipulis
trium Machabae, et domus, et regis et Patris
et Matris, qualla, qualla, qualla.

Monuit enim mare suo, Nomen di
Xerxes etc.

Expiare tanti hominis praesentia, atagit.

Non dimittat Christus beneficia,

Qua semel inchoavit.

Fiducia sua excitat alienam;

Somnum definit, quod Nuncii mortem descriperant;

Ut tamen facile in derisionem degenerant.

Qui violenti detinentur in lectu,

Quae de somno narrantur

Exploduntur ut somnia.

Pergit Christus, donec promissa firmare,

Et latentem detegere verius spiritum,

Quam absentem reducere.

E domo quam ingreditur

Illico et turbam abigit et. Marorem.

Offensus Poteri illa lectum,

De tam multis gementibus,

Solos qui vere desuerantolari Parentes aggreditur.

Apprehendit Medicus manum,

Non tam exploraturus motum Arteria

Quam datoris,

Et acquisita alius hilaritate, quam sua gloria letior,

Solo silentii sacri fides

Coli se iubet muneris huius auctorem.

Adeo vel in ijs, quae solam admirationem spectarent

Suum semper imitationi Locum agerub

ELOSIVM XXXVIII

I. Lazarum Sororibus reddit.

I. Ioan. cap. 11.

Iesum abire ne sinite,
 Qui agnitudines et mortem timetis.
 Excubant circa nos disposita in insidijs mala,
 Quae quia praesente illi non audent erumpere
 Captant ex illius absentia opportunitate nocendi.
 Retineret adhuc Bethania Lazarum
 Si non dimiserat Christum;
 Dignatamen est, quae utrumque reciperet,
 Quae Iesum ante Medice accersivit.
 Festinant Nuncii dies fugitivos praecurrere;
 Narrant agnitudinem, nec referunt sanitatem.
 Prodit non egere nuncius
 In amicum periculo Christus.
 Ut sit tamen infortunio locus
 Nescit moras per biduum;
 Ut potest cui cives in diu pari gloria par facilitas,
 Mortem vincere ac removere Languorem.
 Profruit morbus, per deficit,
 Et mortuus conconsulta
 Ad fatorem virgula putrescit.
 Seruus adest Medicus, adhuc tamen etiam opportunus
 Et vivis non minus consulturus, quam mortuis,
 Vocatus pro Lazaro
 Videri diu potuit pro Maria solum,
 Et Martha venire.
 Geminavit illa dilato beneficium,
 Cum ipsa fidem reddiderit, ante quam Truhem.
 Otiosum nemonem in comitatu patitur suo;
 Inter Divinas virtutes humanum requirit ausilium,
 Tabet tota Ligida, semper alto.

Causa agnitudinis Lazari ex absentia
 Cum enim Iesum non fuisset
 mortuus.

Miserant ante omnia sorora eius ad
 eum ducente, Taceatque amicus informat.

Ut audiret quae informata, manebat in eodem
 loco Iesum solum.

Lazaro amicus noster dormit, sed vides,
 ut ex aliis est.

Domine iam sciet quid dixeris est.

Ex Chrysost. serm. de Lazari resurrectione.

Diu enim cum utroque colloquitur ante
 quam ad regulam veniret.

Totum Ligidum.

*Chrysalis. ubi supra addit matrem
batula nomen. Maria.*

*Lazarus mortuus est ad gaudia regni
vix.*

Infrinuit gemitu et turbantur omnes.

*Locus ausu elevatus sursum oculis dicitur
Pater est.*

*Erat unguis oculum et laqueus suppositus
istis erat est.*

*Dixit ei Jesus, nunc dicit tibi,
quoniam recordaberis illius cum
Martina hincit quia facit.*

*Est semel rursus Chrysalis
in supra.*

*Corpus Lazari quasi corpus delicti
a morte committit.*

*Et Matiam prodit qui fuerat mortuus
legatus manus et pedes unctus.*

Illaturus quem Trebo,
Tremendi baculam nominis
Vult recurere Mariam.

Qui amici mortem enunciam gaudere se dixerat,
Vbi cum ita misera natus est vita
Tota vixit commotione turbatur.

Fiebat illa excitatio cum inuena dormienti
Vnde ad illam venit cum Merore benedictus
Ad quam cum tripudio festinas et iratus.

Elevatus in caelum oculis

Dimensus hominis lacrum ingemuit,

Et spelunca spectata

Recordatus latrocinium demonis,
Lavari voluit operari Viatoris vulnera vno suo.

Qui iam omnia cura mortis intraverat,

Fatetur orori, sed nondum Deo,

Quem unum pubescentia tra-

Ad miserationem sollicitat non ad fugam

Omnium funera in unum spectans interitu

Quia adhuc totum Lazarum,

Non etiam omnes mortuos curabat

In semetipsum ubi iratus infremuit.

Coram omnium iudice

Furti comperta mori nititur

Et redimens reddendi celeritate rapina demeritum

Educit e specu

Inclusum adhuc laqueis Captivum suum.

In Liberto Christi

Nulla veteris servitutis tolerantur vestigia.

Solutus suam exegerit libertatem iubetur

Et de mortuis nihil prater silentium retinere.

Stat pro luculenta gratiarum actione

Ipsamet muta admirantis beneficii.

Levia loquuntur gaudia, ingentia lugent.

Et non iure luxeris, iurata tem vi ventum

Qui mortuos ita tibi attentos invenias.

Solente egi et simile adire.

Nulla enim legitur vox lazari
cens iurata.

ELOSIVM XXXIX

Ad Crucem triumphali pompa
discedit.

Matth. 21.

Marc. 11.

Luc. 19.

Iohan. 12.

Certa Christo de hostibus victoria est;

Ante pugnam palmas exposcit.

Mortuam nuper in lazaro victa,

Iustam triumpho potuit causam dare.

Auxcit illi non minuit animos Cruce operata.

Prope diem regnatumus in illa

Formam servi viis exuere

Libertatis Avertor

Ne Annam quidem patitur alligatam teneri.

Solutam a Discipulis iubet adduci,

Homines amoturus ab hostis,

Cum laborum patientiam, ne in Iumento quidem

Sua sine mercede relinqueret

Avelli Pullum a Matre non vult,

Ne illi quidem facturus

Ex sua hilaritate tristitiam.

Princeps pacis

Dum inter Oleas bella damnaret

Christus Victor vel ante pugnam.

Qua Christo triumphasti causa.

Iam enim loquebatur lingua polesta
tem habens: soluta et adducite est.

Libertas omnis a Christo stat Auctor.

Tolerantia ne in Iumento quidem a Deo
sine mercede relinquitur.

Avelli et Pullum egi. Matth. 23.

Quare Arriam non Equum ascenderit?

Cibus omni violentia hostis.

Obsequia quae Deo iuvant.

Triumphus huius quare tota pompa paratur.

Hic plausus cur Deus demeruit?

Pueri vellunt ramos de laetibus.

Videns Civitatem flevit super illa.

Bonus Pugor ex laetitia praecipit tristi-
tia.

Christi vel triumphus summa modestia.

Natum bellis Equum deridens
Mittoribus dicatum laboribus animal
Consecravit.

Hic plane mitiorimus Dominus opus habuit,
Quibus nulla esset inferenda violentia,

Vt se ferrent;

Execrari suctus obsequia,

Quae a coactis extorqueat.

In celebritate triumpho sui

Tota illi pompa parabilis,

Quia letitia quae ex Deo est

Vlli unquam modestiam non excusant.

Hominum plausus,

Ne ideo solum ab eo neglectos crederes,

Quod eos ignorares nunquam expertus,

Suo daturus auctoritatem contemptui,

Ita illos semel admittit,

Vt secundo non quaerret.

Notavit eorum levitatem in frondibus,

Quas quilibet excuteret turbo.

Letis animum commodavit, non dedit;

Ne totus haerret in presentibus

Futura prospiciens,

Bonus Augur ex cecidit ex trigualis

Praesagium.

Seniorum perfidia

Innocentiam vultorum opponens,

In honore suo benevolentiam magis,

Quam reverentiam aucupatus,

Quo Frater agnoscitur,

Davidis dici filius, quam Dei maluit
 Ab iisdem arboribus Crucem expectans,
 A quibus ramos habuisset,
 Condonavit hominibus,
 Quod se solis colerent frondibus

Olanna filio David.

Cruz ex olea et palma secundis
 multis. vñe Entree de Cruce.

Fructus enim Deo vñ illos dant.

ELOSIVM XL. *Matth. 21.*
Mar. 11.
Luc. 19.
 Negotiatores ē Templo eiecit.

Ingrauis Aiters Symam Christus
 Cū adiret diuersonum, antequam Patris?

Statim at ingressus est Hierosoly
 mam vñ in templum.

Non hanc traxerat urbanitatem de celo,
 Vt Deo debita officia posthaberet humanis.

Ita Christus. 21. 2. 21. hñi. 21.

Expiatio Provi sacrilege, quam intendoebat,
 Incubari nisi a Templo non debuit.

Bonum et malum populi a bonis
 et malis Sacerdotibus.

Vnde et auctoritas vitii,

Et origo solet esse virtutibus.

Non ea frons homini Deo,

Vt in aliena posset domo corrigere,

Vnde de bon. cor. 21. arguit Corne.

Quod necdum emendaret in sua.

Populi nequitia oblectrix avaritia Sacerdotum,

Quam qui ante omnia non euerteret

Malā in ramis recinderet, in radice lactaret.

Abominationem in loco Sancto ne is quidem tolerat,

Alludit ad illud cum vñ vñ abomi
 nationem. Sancti in loco. Sancti

Cui ipsemet tolerantia Natura est

Ceterorum criminum Iudex

Huiusmodi Lictorem agit.

Armat fragellis assuetam bene scis manum,

Fecit quasi flagell. de Iudicib.

Funiculi tibi ligantur membra, ut
allati a meretricibus.

Reddas in nuptiis conuicti
est Iouis.

Nos enim quecumque nos vexant
etiam nobis vtilia intulerunt.

Mors mormularum crevit.

Instabat enim tempus pariter, que
huerantur erit de hoc Mundo ad
Patrem.

Ovis et Bores in Templo ad vnum
nostrum.

Solum enim viriles huiusmodi vultus
prohinc offere poterant.

Ver autem fides illam operantem
liberant.

Et indignatus ibi attollit rerum gratia,
Vbi a se omnia gratis dantur,
Vltisatur liberalitatis iniuriam severitati exemplo.

Atqui nisi ferremus ipsi nobiscum,
Non haberet Deus unde nos puniat.

Nostri ipsi flagellamur inventis,

Et quæ funiculos patimur,

Ipsimet nobis in Libertatis domna teximus.

Tam benevoli tamen Parentis à dextera,
Venire filius quidpiam amicum non potest.

Beneficia sunt ea ipsa,

Quæ nos æstimatores peccati appellamus flagella.

Horrui Veritas odiosam ijs voci bus affiger;

Adulata duntaxat aliquantulum errori nostro,

Mitigato nomine, quasi flagella vocavit.

Qui sacerdotium iam noluit esse Quæstum,

Mensas in quibus Abundantæ Pauperum,
Æternum agerent in ære duo Lucro convivium,

Prodigus magis quam iratus evertit.

Domus sua disponens mox abiturus

Illus probat veri se dominum,
Cuius cum Invidi vulgaverant everso rem.

Fugat inde oves et boves,

Qui sacrificium conceperet Augustus.

Nascunt vultus saginatas Plebi cruce

Minus viriles videri non vult minus proos,
Certum ibi ut plurimum magis abundare virtutes

Vbi minus pecunia.

Non suffert latrocinium securum in Templo,

Quod cum periculis exerceatur in rebus.

Nec celebrari coram se alias,
 Quam sanctarum cogitationum
 Nundinas pati potest.
 Martyrium avaritiæ taciti tolerant
 Quod acius conscientia, quam Christus flagellat.
 Indigni venia, qui fugiant redituri,
 Quicumque digni supplicio,
 Qui flagellis terga subtrahant, et non causas.

Vocat dei Martyrii amicitia quia
 propter illa flagella illa tolerant.

Flagellorum causa peccata, quæ quia
 non fugiebant, etiam secundo
 colligunt.

ELOSIVM XLI.

In Bethaniæ cæna vnguentis
 perfunditur.

Matth. 26.

Mar. 14.

Joan. 12.

Miseriarum illud Christus attrahitur;

Extra Calum

Sine calamitate vix cenat.

Dubitem an adfuturus Cane nuptiis fuerit,

Nisi desiderandum in iis vinum gravasset.

Ante ambulationes suas arumnas ponit,

Hic ille præcuntibus

Libera quadam necessitate subegit.

Discumbit nunc in Bethania;

At in leprosi domo cum mortuo.

Heret fidei uxor suo Lazarus,

Qui eo præsentem

Se non fuisse moriturum iam sciret.

In schola tumuli pro fecisse et probat;

A vite ne dividatur auctore

Illum non tam ut olim expectat,

Discubuit in domo Simonis leprosi
 et Lazarus vna erat ex discum-
 bentibus.

Que Choro causæ eunda ad lana
 nuptias.

Anteambulationes Chori arumne et cur.

Subsequitur quidem videri, sed infulsi-
 biliter.

Sciebat, quia soror dicebat si fuis-
 set hic etc.

Miserunt enim Vincenti de agnitione
 ne ipse vero Lazarus non erat ad Choro.

Sed sequitur.

Accedit in novum cœnæ condimentum Maria

Blanditur mortis Amatori,

Innocens Ascentatrix,

Dum Triclinium cum sepulchro confundens,

Servanda mortuis munera

Viventi exhibet.

At in Convivio Christi

Importuna non est mortis memoria.

Alitur inde Men. pabulo suo,

Et ubi periclitari posuit Sobrietas, ibi surdetur.

Pravum exemplum optimo odore plus potuit.

Utrique repleta Pomus est,

At illud excitavit querelas,

Non item hoc Laudes.

Invenit vel in Contubernio Christi

Nimum emuncta naris homines Pietas,

Quibus statim ac colere manus cepit,

Placere desijt.

Sedent non iam Conviva sed Iudices,

Et cum, qui tale fieri parvus esset obsequium

In ea, quæ fecit, et culpanter,

Receptissimo apud homines more

Alicnam virtutem

Occasionem sui criminis faciunt.

At qui eiecerat a Maria septem demonia,

Octavum hoc molestum illi esse.

Non patitur.

Ne depondeat animas, Sectatores Pietatis.

Accusante Mundo

Memoriam Mortis ingerit per in-
guenta: Virgi enim solabant mar-
turi. Vnde et Christus ait ad sepeli-
entem me fuit.

Idem Maria partes suscepit, Quid
molesta esse huiusmodi.

Pravum exemplum bonum valde dicitur.

Potest iniquitas per venundan et
quod primus Maria dixit, ceteri
inde inducunt.

Indignati sunt dicentes et quid per-
tinet.

Redundabat enim in Christum accusa-
tio Mulieris, quod illi non prohibuisset
effugium.

Homines ad calumniam maxime prout.

De Julia dixerat, Vnus ex vobis
Dicitur et. Ann. 5.

Patronus est idem ipse, qui iudex
 Et lucri plenum est damnum
 Iuda displicuisse.
 Vnde Christo plus placeas.

Ingeni. obliu. reru. Con. cultori. hui.

ELOSIVM XLII

A Discipulo venditur.

Matth. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.

Semel prodiga exhibet Avaritia
 Inexhaustum vicia effusione
 Ligurivit ararium.

*Prodigalitas. Avaritia. Quid vultis mihi
 dare, et cum vobis tradam.*

Demens, qua non minori pretio
 Emeret malum suum.

Cæca dum non agnosceret crimen,
 Impia dum corrigeret.

Aliens enim. Iniquas et. rugendit.

Curiosus Scarioto,

Cui bonus Vnquam cor potuerit.

Qui fuit utique adeo malus ipse.

*Malus utique sibi. quærit et. vlt. et. Hæc
 eripuit*

Mercator non melior quam Apostolus,

Depeculator salutis sue.

Vbi lucrari etiam alienam debuerat,

Quo vilius venderet Deum.

*Apostoli vicia et non. alij. ipse salutem
 conquirens. sed et. iniquos et alij*

Ignorantes pretium eius adiecit

Mendaces plane filii hominum in stateris,

Qui Pondaratores Spirituum

Ponderator. Spiritus. Domini. Per. ca. 12.

Triginta argenteis vix appendant.

Pro fecit per suos gradus impietas;

Alimenta primum pauperibus abiecit,

*Iniquitatis. Iud. in. hui. ad. vlt. argenteum
 quibus eripuit. qua. in. eorum. vix. in. hui. hui.*

Pater enim Lauperum Christus est.

Ex Gallantio. Condemnari videtur
quicunque deest.

Inde enim iungit orationem calumniae
andi regnum effugiam.

Lourens. cap. 12.

Potest inguentum hoc exundari et
dari pauperibus.

Quod enim maius videtur quam Deum
proderet.

Qui volebat ipse Deum habere, ut
videtur illis iuxta Deum.

Ponderat illis quid vultis mihi dare?
oblatum quare quid poterit.

Maxime etiam Quis sibi.

Mirari valueram

Si potuisset perorare cum Christo.

Qui pauperem non amaret.

Liberalem pietatem

Quidni ante alios avarus argueret.

In quem tota illa profusio declamabat?

Adiurgente ne vltra colligeret,

A vultu fracto ne vltra oblatosceret

Monebatur.

Ita malus ut vela bono depravaretur

Vnguento,

Continuit dentes ab erca,

Ut interim morderet In montem.

Quia fur erat et latro,

Ne sua quidem reliquit convivis gaudia.

Tam Lucri avidus, quam non capax

Semper quid vendi,

Nunquam quid emi posset attendens

Properat virgere facinus,

Quod mox tanquam omnium maximum

Lagrus coronaret.

Pecime de Sacerdotibus iudicans,

Qui Deum

Nisi se emerent, non haberent,

Eorum manus oblata illi, re tam sancta

Profanat.

Demens qui Deo amaro non quaereret,

Non quid dare sibi homines posset,

Sed quid vellent.

Cum Deum non habenti
Dare quidpiam vel si velint non possunt.

Quid enim habent qui Deum non habent.

ELOSIVM XLIII

Agnum cum Discipulis comedit

Matth. 26

Mar. 14

Luc. 22

Ioan. 13

Hor qui Cenaculum subis,
Feras et tu aqua lagenam
In ardoris in te coactum di remedium.
Ignem omnia spirant,
Vbi assandus est Del. Agnus.
Huc umbres ipsi e celo si venerint,
Flammei fient.
Agnoscit Aula genium Christus,
Inde se vestibulis allerat vias ingressus.
Capacitatem ne timeas, si horum item agnoscisti.
Omne odit angustias qui Immenus est
Abducurus e. Mundis Mysteria,
Qua pertranstant,
Ad Agni cum, quasi ad iter accingitur.
Percorinari suos recum iubet in cana,
Et feriantium in morem
Lambis praecinctis haberi in manibus baculas
Quasi qui portare illos in huius vita
Delicijs nollit
Sed per illas transire.
In Convivio suo
Desiderari amara non patitur,

Ocurrat vbi homo lagenam aqua
boulans. Mar. 14.

Alludit ad umbrem flammaram in
die Pentecostes.

Et genuit vestimenta sua, et gaudet
in illis.
Cenaculum grande.

Transibat enim lex Moysi, et transibat
in illo Passa.

Comedebant enim agnum quasi per ignem
rationi, ut dicitur Exodi 12.

Quid sacramenti hoc habent.

Lactus aggrede ad hunc ta. in hoc an
vino de more.

O non comminatus ex eo Excedi
12. Ossa autem fortitudinis et
constantia symbolum

Præter Agnum non aliud adhibuit
sericulum, et cur.

Per convivium una. Vide in Italig.
Nautii.

Turbatus est, et ait: huiusmodi
vocatem homini illi.

Rabidi Canis oblatu solent pane
placari.

Hec enim signo Leonis Graditorem
describit.

Caperunt singuli ducere. Nihil
ego cum Domine.

Similiter et huiusmodi dixit; cui re
pondit Corne, tu dixisti.

Sciens sine hoc condimento
Placere posse dulcia non prodesse.

Agno parit quæ ad mansuetudinem educat,
Prohibetque in eius locibus Ledi Constantiam,
Cuius commendationem ea potissimum hora,
Suis perutilem sciret.

Ne Panis Angelorum

Epulis hominum furto inveniat,
Vno contentos eorum serculo iubet.
Pinguiori eos cana satiare dissi-lerat,
Cuius famem per illa quasi ieiunia nutrebat.

Differre nesciens potest convivium seria,
Cui nullum pro ludicris tempus vacat,
Ingesta proditoris mentione
Se ipsum turbat in suis.

Nunquam magis ex animo voluit
Potuisse mentiri.

Ne essent, quæ futura prædixerat

Rabidum canem

Intincto studet in Paropside sua plane placare.

Hic non illellum blanditis terret minis.

Vni intentate omnes decipiunt.

Naturam metuunt.

Qui certi de voluntate iam erant.

Vnus Iudas

Cam alieno ceteri trepidarent exitis,

Non inhorruit suo.

Familiari perditis dolo

Sat correxisse se crimina credidit,

Si cellasset.

ELOSIVM XLIV

Convivarum suorum abluīt pedes. *Joan. cap. 13.*

*P*er caggia Christi quae fuerit ut edicas,
Quid post cenam agat, attende.

*A*nimum respiceat praecinctus,
Et sordes a suis abstergendo, se beat.

*A*dio non fuit illi alia,
Quam de suorum vilitate voluptas.

*I*n Hippocaulo illo suo,
Quod frigescenti Mundo pararet,

*A*ccendi sibi praesentis
Gehennam quamdam amoris.

*I*n ardoris solatium ad aquas accurrit.

*B*aptisma Pedum

*A*ffectus tumore caputibus applicat,

*E*t ipsi, a quibus descendendum se sciret,

*C*haritatis ne pedicas per arcula inierit.

*I*niciaturus sacri sui Myctas,

*N*e coactis illuc Castibus

*T*errena redoleant.

*E*os primum ab omni ignobilis elementi

*C*ontagio exeat.

*A*d novum iter praecinctus

*P*raeter novum Viaticum

*P*reparat etiam quodammodo novos pedes.

*F*actoris consuetudinem apud suos,

*V*t quae percederent

*S*urgit e cena, ponit vestimenta sua
et cum accepisset lintem praenodavit
se.

*H*oc est in canaculo quod in igne etia
e celo descendit.

*D*ecidit munit aqua in per. s. m.

*T*umens hic caput eorum confusione reer
ti, quia eorum videtur eorum maior.

*C*onversavit paulo post Sacerdotes con
fluentibus Angelis in nova dignitate
adorationem.

*Q*uod erat Eucharistia, quae et a Pa
tri dicitur viaticum Immortalitatis.

Vnde aspicimus primi Christiani
omnia sua deponere ad pedes Apo-
stolorum.

Ad Roman. x. v. 15.

Vnde Pharisæi. Quare discipuli tui
non lauant manus dñi panem man-
ducant.

Apud Antiquos nulla cana nobilis
sine gratia Balneo, ut ex huiusmodi
constat.

Domine tu mihi lauas pedes? non
lavabo in eternum.

Si non lavero te non habebit partem
meum.

Cur Chorus. Hone Petri difficultatem
agere tulerit.

Ad Apostolorum pedes abluerent,
Primus ante alios.

Sciens quia omnia dederat ei Pater in manus
Omnia apud eosdem deposuit.

Resurgit adeo difficilis homini
Non alterius quam Dei
Suaderi exemplis posterat.

Speciosi nunc plane sunt
Evangelizantium pedes,
Quando eos ille ipse
Qui celos ornavit, exposcit.

Assueti ne manus quidem
Cum panem manducarent abluere,
Facti nunc domestici Dei

Ad omnem erudiuntur Urbanitatem
Et locupletum more

Per Balneum intrantur ad cenam
Vnus Petrus Divinitatis Christi iudex melior,

Quam amoris

Cum in se sordes odiret
Aegre se passus est abluere

Non quia posset ab aliis
Sed quia non deberet ab eis;

Damnabit demissionem Preceptor
Paritamen locus non rursus;

Vultu illam ne virtus esse iam posset
Non gaude illud sibi per litteras

Pascha differri,

Quod desiderio desideraverat
Manducare cum suis.

ELOSIVM XLV.

Novum suis de se ipso convivium
parat.

Veneficia Charitatis hæc sunt,
Quæ vixque ad maleficarum imitationem

Benefica,
Arcanis suis eligens noctes,

In carum una
Invisibilem Deum attendit in carne
In altera

Visibilem hominem celavit in pane.
Utraque quidem in nocte ita incaucat
Ut cum omnem in se collegisset ardorem,
Petrus, aliique frigerent vel ad ignem.

Celebraturus in Cruce nuptias
Unigenitus Patris

Hymeneo præmittens convivium
Amicos vocat ad cenam,

In qua cum opus unum fecisset ex pane,
Tota dilapidata substantia iam deceptor,
Avaro exactori cedit in gradam.

Cum omnis homo primum bonum vinum parat,
Ipse subicere nesciens quod deterius est

Omnium optimum
More suo servat extremum.
Æternus Celi Obses in terris,
Quia pellendus ab oculis,
Aditum quærens in corda

Matth. 26.

Mar. 14.

Luc. 22.

Sandus Incantator vocatur Christus
a Clem. Alex. lib. 1. pedag. cap. 7.

In nocte videlicet qua natus est in
Bethleem.

Hoc est in quo nocte celebrabat

Vnde frigus, qua nocte Truchardus
Christum intulit.

Ut postea Sponsus Sanguinis

Ex pane enim carnem fecit, unde per
et dicit carnis mea vere est cibus.

Qui Christus poterat melius quam Ar
chitriclinus dixerit minus danti,
omni homo est? Tunc ut servat
bonum vinum, vixque ad hoc.

Eucharistia vehiculi Cibi in corda
hominum descendit.

Congiarum dari solitum ab Iulio
Caesare militibus. ut Plin. in Paneg.

Teste Sallustio, fama fuit Catilinae
ita sedis cum coniuratis suis cruisse.

Amatorium poculum Cibi.

Accipite hoc est corpus meum, quod pro
vobis traditur.

Mors est mali vita boni.

Ego sum vultus et later meus Agri
cola.

Hoc est Socratis. Nemo autem Christo
teste bene gerat vinum novum in
vires veteris.

Alludit ad Sapientem concludens
qui cum vivente adhuc sepulcrum
percutit.

Novum sibi vehiculi genus
Adornavit in pane.

In quo sensu iam non vixit interprete,
Ipse per se ageret causam suam.

Cato militaturus providus Imperator

De electorum frumento Congiarum preparat.

Impium Catilinae facinus

Pio iteraturus exemplo

Coniuratis suis propinat sanguinem.

Hoc ille Philstro

Invidiatus amor hominum est.

Pridie quam moreretur sepultus in suis,

Ne totus esset in potestate doctorum

Se apud amicos deposuit.

Pharmacum sobrijs preparans,

Venenum ebrijs,

Quid daret magis,

Quam quibus daret attendens,

Vberi de se Vite vindemia,

Quod Carissimum Vitem dirumperet,

Vinum novum expressit.

Adora Viator sepulcrum,

Quod in monumentum suae mortis

Sibi adhuc vivens posuit Amor tuus.

ELOSIVM XLVI

Hymno dicto in hortum dis cedit.

Eucharistia plane cibum est fortium;
Eam ex quo tradidit Christus
Iam non dubitat de capulis
Aspera quæque prædicere.
Terreni ex posse non credit,
Tali adversus metum omnem Amuletis
Munitos.
Generosum vinum Ies dignos indidit Spiritus,
Et les Jude medullis suis pastor
Achylles facit.
Ipsemet se suscepto,
Virus est redditus sibi.
In hymnos erumpit hilarior,
Et imminentis vix memor exitiæ
Amores suos diuturniori colloquio
Expplanavit.
Pro beneficiis quæd omnes grati hominibus
Affectus excederent
Ergit ipsemet gratias sibi
Vixque ades onera nostra omnia, sua fecit.
Concunctudinem optimam
Meror illi nullus excucit;
Medicatus oratione tedium est;
Venit Alcides alter in hortum
Iam non mala sumere sed absumere.

Pag. 97.

Matth. 26.
Marc. 14.
Luc. 22.
Iohn. 18.

Quam bene Eucharistia cibum fortis
Diaboli a latibus.

Tum enim cogitis dicere, pharisei
et filii estis?

Fabulanti Porta Achyllem a Chi
rone Leonum medullis pastum

Dixit enim hymnum, et diutius in
sermone illo blandissimo se bi
larant, et rursus: et max. mira alacri
tate ait, surge camus hinc.

Nostrum erat gratias agere, et nan
Chn. qui dederat non acciperet
beneficia.

Abiit secum tam concunctudinem in
hortum Pithoremani.

Ita enim emperat, Rago et omni sint
sicut et nos sumus sumus.

Doctr ex duronlinuagione garthum
ingere.

Illud et avulsu et ab ei quanta
vique violenham emat.

Sciebat qua hora fuu veniret, sed non
solum vigilabat sed et manebat nua
vigilante et omne illa.

Flebat in agonia prolixius corbat.

Transiit a me calix iste, tam de gemitu
ab eo quem de regibus in cena sedebat.

Veni tamen non auct ego velle illa.

Exinanivit semetipsum, formam servi
accipiens, prout in terra et de flagella
parabatur, proculdubio hanc nam trans.

Qui rogaverat
Ut unum cum Discipulis fieret
Ex auditum se sensit
Cum avulsu ab eis est
Unitatem ex divisionis dolore coniecit;
Se ipsum visus est desituere,
Cum illas destruit
Ita ne ipse quidem sine violentia,
A suis cum Deo colloquiis
Exclurit homines.
Latronem expectans
Severe vigiliis præcipit,
Miraturque in cubro Satana garitos
Dormire posse.
Athleta nobilis
Duram evocatus ad luctum,
Andagonista doloris sui
In terram victus alliditur,
Et celi supplicis indiget ut erigatur.
Quæritur pro pinari sibi
Calicem tam diversum à suo.
Hausta divinisimæ sanguinis potione
Aliam omnem etiam oblatam a Patre sibi dedit.
Mox tamen interortatus benedictum,
Quod sibi a tam benevola Majestate veniret,
Exinanivit semetipsum, et ipso,
Quo ampliorum in se faceret
Eorumque locum.

ELOSIVM XLVII.

Orans sanguineum in sudorem

Liquescit.

Pro quam gravi est levitas nostra.
Nunquam par sensit onus noster. *Alcides.*

Abblanti affectus
Non ita curvaret humeros,
Nec tam sollicite Patris dexteram imploraret.

Sarcinam recuare non auius accusat,

Et ut umentum iam factus

Infirmum hominem tergo excipit
Pronus humi.

Peccatoribus intentis semper destruere

Nobilem aream in humeris suis exhibet

Ad edificium, quod in Calum roque pertingat.

In forma servi se quari ad verbera sentiens

Ut filius agnoscat

Sape Patrem appellat.

Vel sic tamen ad flagella paratus

Vultum quo excitaret benevolentiam te gens,

Tergum, quo exciperet iram opporuit.

Exegit acutus dolor

Ab omni membro tributum.

Nulli sudorem, aut lacrimas condonavit.

Aliter Deum flere non deceuit

Qui totus oculus est.

Effusionis amarus sanguinis vulnera preuenit,

Et impatiens intra vena teneri

Matth. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.

Ioan. 18.

Pater mi a non potes in calice a me
trahere, nisi bibam illum fiat vo-
lunta tua.

Vnde bene dixerunt post. ad. supra domus
mei fabricaverunt peccatores.

Cur tolles in hac oratione. Com. nocte
rit illud, Pater mi Pater mi.

Factus est sudor eius sicut gutta san-
guinis.

Deus ex Plinio lib. 2. De virtutibus totius
luc totius manus.

Aut similitudo mortis
Aut mors vera nos occupat.

Bonus Pastor

Custodiens super grege tuo noctis vigiliis
Vides lupo venientem,
Et occurris intrepidus.

Feritatem retundit insperata securitas,
Vel ipso sua felicitatis occurru
Terretur impius;

Quod invenerit quaesita tristatur,
Et ne Deo, coram quo stat,
Propiorum illum ruina faciat
Rebrosus cadit.

Redintegrata tamen audacia,
Ut gravius secundo corrueret
Iterum surgens.

In danda salute, quam non haberet gressus,
Capitalem inurere Deo calumniam voluit,
Dum eum, ac si docere per hanc potuissent,
Magistrum dicat.

Negavit Discipulum,
Qui maluit amicum vocare;
Oppotuit blasphemio doctrinam suam,
Ecce usque praecepto

Ne Proditorem quidem odisset.

Publici Transactoris

Adhuc volens fama consultum,
Disimulavit quod erat, appellavit quod fuerat. Fuit amicus, hunc vero erat proditor
Potentia sua conscius,
Qua dixit, et facta sunt.

Somnus imago mortis.

Proceunt et dixit eis quem queritis?

Ut ego dixit eis Ego sum, abierunt
rebrezum, et ceciderunt in terram.

Ingredi ex ruinis suis occasionem capiunt
recedendi magis a Deo.

Tunc accurrerunt et manus iniecerunt in
Iesum.

Are Rabbi, et consolatur eum.

Vocatur Magister, cur non eum discipulum
dixit, sed amicum.

Dixerat enim Ego autem dico vobis
Olynte inimici estis.

Omnipotencia Dei dicendo res facit.

Post bucella panis intravit in illy
Satanas.

Hec est hora vestra et pote. Ita tene
brarum

Christus vel ex sua patientia agni
tu Deus.

Homines enim facile irascuntur, ut
qui habent spiritus in navibus.

Vide Tertulian. et Cyr. lib. de patientia.

Matth. 26.

Mar. 14.

Luc. 22.

Joan. 18.

Veni Judas cum laternis, et fa
cis

Furiam arma tota ut apud Poeta.

Tentavit an posset
Amicum quem dixerat, facere.

At plenus Satana Judas
Non reliquit in se Deo Locum.

Tenebrarum filius
Potestate tenebris facta
Nulli non obstitit Lumen

Ipsa illum summi boni notitia perdidit,
Agnosci Christus Divinitatem suam,

Vel ex tam impuri patientia oculi voluit.
Alia qualibet patientia, qua Dei non fuisset,

Tam turge monstrum
Ab ore suo procul excluderet.

At non hoc novum in Deo,
Quod hoc se possibus describat indicio;
Aequae admirabilis, quod possit omnia agere,
Ac quod non recuset tam multa pati.

ELOSIVM XLIX Osculo prodiur.

Ne tu glane caceses, Judas,
Qui cum laternis et facibus,
Solem queras!

Tribus Crebi Furijs addidisti te quartam;
Habet et tu tredas tuas,
Quibus Mundi Lucem
Non augeas, sed exstinguas.

Hac pompa luminum
 Funus tuum deducis mortuus Deo.
 Iam letentem excitare qui vult
 Vita Auctor
 Eliseum amulatus os ad os applicat.
 At Satana cordis arcem tenente
 Nihil in ore proficiens,
 Opportunitate oculis, ^{oculis}
 Repetit a te Spiritum suum.
 Quem sui prodiq^{ue}
 Non una tantum ⁱⁿ sufflaverat die.
 Prophanatum contactu tam fædo est
 Divinus enim guttur:
 Venire mox ad Labii oscula borruit,
 Nisi se prius,
 Quâ felle, quâ aceto lavaret.
 Fuit hæc tota vitæ eius in Cruce
 Detegere spongia voluit,
 Si quid in Labiis de osculo illo supererat;
 Ideo cum gustaret
 Asecutus iam vota bibere noluit.
 Dedicatum e contra
 Tam Sancti communione balit^{us}
 Proditoris os est;
 Vel impudentissimus Spiritui sacra Religio
 Ne per illud egredi iam auderet.
 Suprema necessitate
 Pellente illum in locum suum,
 Aliam sibi per sacra viscera viam facit.
 Suis malo didicit perfidus,

Mortui enim soliti est ad regulam
 deduci.

Faciebat etiam nondum quatuordecim.

Reg. 4. c. 4.

Cum Satanas iam ei misisset in cor ut
 traderet eum.

Insufflavit et dixit Ange Spiritum suum

Spongia, scilicet et archum elucunt labium
 Chri Labiis ingerit a felle, aceto.

Non erit igitur sibi, sed hæc ad alium
 finem adhibita.

Linguis enim animum non sibi per
 viscera, quæ sunt ad exitum, quia respiratio
 eripuit medius.

Transitor ignem Deus alii vinculis
Charitatis.

Supplex Charitatis titulus hominibus.

Præceptor amplexus et oscula.

Dubitare enim quis potest, ideo admittit
illum, scilicet quod ignoravit animum
eius, ideo Evangelista, cum omnia
quæ ventura erant super eum.

Matth. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.

Ioan. 18.

Vulgus amicitia utilitate probat

In Ecclesia dicitur, et ipse totus

Alludit ad illud, scilicet me quantis
vultis cor abire.

Solus Deum amoribus capere,
Funes illi per amplexus intentat
Mortuus per oscula.

Omniem suppellectilem Charitatis
In irum odii traxit.

Hostilem animum texcit in ijs,
In quibus detegi benevolus solet.

Pacis Deus non est
Maiorem inesse perfidiam homini,
Quam Clementiam tibi.

Percutari apud impios voluit
Famam scientia
Non item patientia sue.

ELOSIVM L.

A suis deseritur:

Solus relinqui si Christe nolueras,
Pacior debueras esse, quam fueris.
Te ipsum dedisti, cur te non deserant?
Qui a te ultra nihil expectant?

Ad hancum sine illis
Nec pisces, nec piscatores accurrunt.
At omnes beare qui veneris

Nullum tui causa miserum patens.

Signari appetens voluptate patientia
Excludis a miseria amicum et proximum.
Qui ad cana delicias

Etiam inimicum vocamus
 Quo tibi tota Iudeorum ira
 Indivisa irasceret.
 Inani eos per id tempus
 Alij cupiam rebusci.
 Offendit Innocentiam tuam Petrus,
 Qui indigere te credidit defensore.
 Converti iubes gladium
 Ac si te ultiscendo peccasset.
 Mones eoe illum in Loco non suo,
 Quia ubique tuus
 Lotus est beneficentia, non vindicta.
 Indignari profanari cruore sacrilego hortum,
 Quem tunc sudoribus et lacrimis consecrasset.
 Nos beneficus refectas antiquorum memoriam,
 Reverens Pontificem in mancipio;
 Malchum Cayphas magis aptas obsequiis,
 Dum illi aures
 Ad hoc unum circumcidi paraveris,
 Ut mutares.
 Servum sine lingua tolerasses fortasse,
 Quem sine aure non toleras.
 Sacer hic obedientia sensus est,
 Ideo servare illum praeter ceteris audes.
 Nihil minus quam aures
 Hominibus decem volueras,
 Ad quorum erpulsionem
 Linguarum imbrem parasses.
 Credi de te non suffers,
 Quod execraris in ceteris

Quare Chorus nullus de cuius vo
 Luerit seum loquunt

Alqua ita Barabbas ignoravit, et
 Pilatus ac Herodes mutua omnia
 poverunt

Convertendum qui peccaverit et Chorus
 Petrus, Converti gladius tuus

Quare noluerit in horto perculi
 quemquam

Erat Malchus servus Principis sa
 centatis.

Quare Malchum sine aure relinque
 re noluerit.

Ad hanc enim nullus servus magis
 necessarius.

In divinitus Parassas.

In illa Gora dixit Jesus, tangas
ad latronis exultu. effra.

Quis filius agni per eram decens in
Templo, et non me tenuit.

Adolescens relictus undone nudus
aufugit, quem plerique nupuanb
fuerit, tanng. hie Rem. an. 84.
Chri.

Matth. 26.

Marc. 14.

Luc. 22.

Joan. 18.

Comprehenderunt Iesum et ligare
runt eum.

Hoc est in Maria vtero, terra novelli
et a Deo nunquam maledicta.

Accusabant eum multi, et non erant
consentientes testimonio illius.

Qui non nisi coacti
Ad obsequia Divina trahuntur.

Querens te tanquam Tabernem
In agros quæsitum.

Quem paratissimam victimam
Semper invenissent in Templo.

Abusus viribus suis Adolescens est.

Ut te fugeret,

Nudior relictis præceptore, quam Sindone.

Ita quæstus quæstus gnavi oculos

Habuumus ad vigiliam.

Levissimos habemus pedes ad fugam.

ELOSIVM. LI.

Accussatur coram Caypha.

Recius exhorto Flarnacter

Dabit proteritus in trivis

Odores suum.

Artatur in omacula Myrris Fasciulus,

Et quando in sacra Deo crepit tellure

Ad Sacerdotes adducitur.

Prethosissima oblationis iniquissimi Iudices,

Debitam templo destinant tumult.

Fatigantur in fingenda calumniâ

Insulati Poete;

Pravtatem ubi non inveniunt

Supplent sua.

Nobilis Deus

Non habens quid in tam bona causa defenderet,
 Quid in accusatione tam solida confutaret,
 Luculentissimam obiectis Apologiam opponit
 Silentium suum.

Dei tamen nomine, quia suo compellatur respondit. Alium vero per Deum non respondit.

Neque patientia fuerat

Pertinacia credi posset.

O conatur ocludere

Servilis adulatio Veritati

Barbaram cate. Libris manum

Illi proprius admisit

Et quantam tibi coram malo Principe liceat

Colapsus suadet.

Ut inurbanus in Aula damnatur,

Qui acentator non est,

Punitur ibi Blasphemia nomine Veritas;

Assuetus profutura

Placiturus praefere,

Pari ibi periculo tacet ac loquitur.

Sacerdotes ne males quidem

Contempnere vult argui;

Alia convicia dissimulant silentio,

Hoc dederat responso.

Non fuit integrum Dei Filio

Dissimulare Patri iniuriam,

Qui negaretur perfectus ex eo,

Quod ipse etiam

Offensus argueretur in Verbo.

Et adhuc magni faciat aliquis censuram hominum

Iesus autem tacebat et nihil respondit.

Tunc unus apertus monitionem dedit aliam. Iudicemus, sic respondit Pontifex.

Audentem in Aula summa locuta.

E, que enim tacens ac loquens diam natur.

Quare Christus directam sibi loquentem irreverentia, radierit tacitus prole.

Sic enim perfectus est qui non offendit in verbo.

Hinc haurere sancti contemptum
iudiciorum humanorum.

Sic ut vestimenta sua et ait, blas-
phemant.

Cum dicat, necesse est ut unus mori-
tur pro populo.

Habebat etiam et refect. Baranum
etiam Caypham Sacerdotem ad
Herode.

Quorum iudicio
Ne ipse quidem recte loquutus est Deus?
Offenditur malus Princeps unde erudiri debuerat;
Indignum se probat verbis illis, quas lacerat;
Delegit diloricator cariorum consuetudine cicabices;

Instare Sacerdotis sus finem
Propbetavit ante cum ne sciret quid diceret,
Aperitur nunc, cum nec sciret quid faceret.
At quid aliud, Judea, a Sacerdote sperares,
Quem Herodes non Deus dediderat?
Reo malus raro tibi ducimilem
Elegit Antistitem.

ELOSIVM. LII.
Petrum respiciens salutare
solvit in lacrimas.

Matth. 26.
Mar. 14
Luc. 22.
Joan. 18.

Proinde Luanus bene, exeat
Aula, qui vult eorū prius.

Pro quam facile inhaerent vel optimis
Aulae mōes?
Vix ingressus in illam Penator
Cum illic et simulare didicisset mentiri.
Sine iniuria veritatis

Ne secundas quidem aditum invenit ad fores.
Novus tamen in arte mentiendi
Ita feliciter exercere illam non potuit,
Quin, vel cum mentiretur, promeret rem:
Plane non noverat hominem,
Deserere illum qui poterat.

Capit. urare et anathematizare, quia
non novit hominē, nota illud capite.

Si enim cognovisset, ut pareret, illique
non dereliquisset.

Plane non erat is, quem in porto viderat;
 Ille Cohortem contempserat,
 Hic reformidat Ancillam.
 Sed nec erat Christi discipulus,
 Qui Aulam volens, et non coactus intraret.
 Audaciam hanc utique non docuerat is,
 Qui Zacchei, et Lebeiorum domas
 Vel non acutus adijceret,
 Ad Legias vers trabendus funibus fuerit,
 Ut veniret.
 Corripere Janitorem Regni, cui Deus
 Opposita illi Ostia voluit
 Qua volentius custodiret fores Palatii,
 Quam ille celi.
 Inspiciens, qui tacente Sapientia Langueret,
 Facilius reputans posse decipi Veritatem,
 Quam amantem terreri,
 Culpabilius sequutus captivam est,
 Quam ceteri relinquerent.
 Ita spitus,
 Ut ne se quidem Galileum iam sciret,
 Adesse sibi tempus surgendi
 Ante Gallicinium non agnovit.
 Idem igne indigens
 Quia Solem suum sequebatur a longe,
 Quos prope undas ardores conceperat,
 Prope grunas exstinxit.
 Noctis illius frigore mitigari debuerant,
 Ut ferre eos Mundus posset.
 Iuratus per fidem sua testis

Non erat in hoc Christi discipulus, quia
 Ille aulam non volens, non coactus intravit.

Non legitur Christus venire in Praetorium
 vel in Herodis regiam nisi invitatus.

Dicit Petrus Cohortem, quia illum intro
 duxerat, Nemo enim tu est.

Hoc est Christus qui est Filius Agnoscitur.

Negavit etiam se Galileum, et scilicet
 dicitur non agnoscere dominum.

Galileus contempsit et mandatis, ut Petrus scilicet
 et ceteros servos seculi amaret.

Vocaverat illum Christus in alto mare Galilee.

Accipere naturam suam Petrus, ut natus
 esset.

Iam non suffert oculum Iudicis.
Cum magnitudinem doloris sui
Abñum et aula non caperent

Conversus Dominus respexit Petrum
et egressus foras est.

Atque ita in hoc vultu se Petram, Petrus
vidit.

Matth. 26.

Mar. 14.

Luc. 22.

Joan. 18.

Foras egressus,
Vibrato in se fulguri, fulmen ne traheret,
Paras illi extinguendo fletus apparuit.
Minor fuerat Christo moriente concursio,
Si hæc ipsa etiam fracta Petra non fuisset.

ELOSIVM LIII.

Per noctem vexatur.

Firmamentum enim et Dominus
himentibus se.

Cur velarent oculos Christi Iudei?

Quis enim videbat, miscebat illis
virescentes ita Lacrimas, ita lacum
natum et aliar.

Speculum natus Christus. In quo vultu
in rom. de can. fecit mihi Dominus et
coram suo speculo.

Nunguam securius regnarunt tenebre,
Quam solè captivo
Feralis nox

Nè bina quidem in firmamento nostro

Sydera tolerat.

Cæca nequitia ut est,

Oculatum pati Deum non potest.

At tam sancta Pupilla

Salutare fascinum metuit,

Quale recens vidit in Petro,

Cui respici et corrigi idem fuit.

Vesani furor

Obiici ubi se ipsum non vult,

Inde accusatorem turpitudinis sue speculum

Velo interposito legit.

Dei similitudinem

Timet impius amare si spectet.

Sui in illum odii tenax

Eam ipsam viuentem, quae Beatis praeuium est,
Penam putat.

Experitur quid sibi liceat,

Qui adorationem quaeque contemptum facit.

Veram tamen illius formam

Exprimere vellet non scit.

Rem templi nunquam fortasse viderat

Academicus Porinorum.

Deum et se ipsos fallentium more

Eam duplici corde,

Et vnicui exprobat genu.

Male interrogantibus Responsum sapiens non respondet.

Apud ineptos ac stolidos

Opportunius quidquam silentio non inuenit.

Percussoris suae illum edoce ne crederet

Videri pro modo voluit ignorare.

Quamquam non facili fuerit

Ad interrogationem respondere,

Qua rogabatur edoceri a quo foret percussus.

In unum aliquem

Conijcere culpam non potuit,

Quae erat omnium.

Vt singulos intelligeres

Omisit dicere singulares.

De ijs bonorum loqui non poterat, tacuit.

Qua nocte non potuerat omnium exscutere

Miratus est Hierosolymis

Pernocitare tot vigilas.

Vitis Beati tota mensura The-
ologos.

Senu flexo ante eum illud habuit ei.

Peristi legatum Qui culum inuita
si nequeunt, vel si velint.

Accusabant eum, illi vero tacebat.

Propheta qui ait qui se gerat.

Quae ad interrogationem huiusmodi
non responderent.

Omnes nos erramus quia iores et paruit
in eo Dominus iniquitates omnium
notare.

In omnes enim tota nocte videnti cor
notare non misit. Vt ad praece
omnes et populi.

At non hoc primum experimento didicerat,
Sopiri plenumque in hominibus charitatem,
Nunquam Invidiam.

Matth. 27.

Marc. 15.

Luc. 23.

Joan. 18.

ELOSIVM LIV.

Pilato sistitur et accussatur.

Manente sub Principes Sacerdotu
et seniores concileum invenerunt ut
eum morti traderent.

Venditum enim illis a Iuda fuerunt.

Certum id ex legibus; Iudas autem vitio
Larus ultra dimidium.

Invenimus hunc advertentem populum.

Illuxit cæcis tenebrionibus inutilis dies;

Ortus mane factus sol est,

Nec vident adhuc unde veniant,

Aut quo vadant.

Deum suum vorant furori vicinam

Sacerdotes,

Hoc quoque sibi in illum ius vendicant,

Ex quo novo emotionis titulo

Suum fecerunt.

Imperiti Mündinatores

Nescierant non tenere contractum,

Cum Larus venditor ultra dimidium est.

Sceleri ne desit Auctoritas

Illud coacto Concilio publicum faciunt.

Capitalis fuit aguel Princeps

Qui populo placuisset.

Puniuntur in illis virtutes;

In quo crimina nequeunt.

Testium numerus non fides attenditur;

Statuitur somma placuli

Nescire peccare dum viveret,

Deripere dum doceret.
 Arguitur se scire, quod natus erat,
 Se dixior, quod fuerat.
 Intentus alienum impedire scelus,
 Non penam suam,
 Non vidit undemtelus corrigeret humana iudicia,
 Quam ingesta mentione Iuvni.
 At qui nullam Reo aurem servaverant,
 Non invenire quam darent.
 De nube locutus in nube creditur loqui.
 Captari inania visus est,
 Qui suam describeret in Aere potestatem.
 Ad profanum forum,
 Novo scelere causa sacra traducitur;
 Sese ad Sisyphantiam usque demittunt
 Superba capita,
 Conscientiam tanti facinoris
 Penes se coenon curant,
 Dummodo sit eis ignominia penes Platum.
 Tam pinguis nequitia
 Cecum, Praetorem, alioqui non latuit.
 Illam si non vidit palpavit.
 Et tam mitem quidem animam
 Ciere turbas potuisse non credidit;
 Vbi tamen accersitur de Regno est
 Non negavit crimini suam,
 Quod probabile faceret
 In ita vultui Iuvni Maesta.
 Oneratum tanta rei gravitate se sentiens,
 Molestiam hanc

Quia filium Iu'a fuit, ille vero
 in hoc natus erat.

Amos videtur filium hominis
 redentem a peccatis Iu'a et venientem
 in nullius casu.

Et videtur adduxerunt ad Platum.

Principes sacerdotu et seniores accusa-
 bant eum.

Scilicet Platu, quod propter invidiam
 tradiderunt illum.

Duo crimina obiecta Iu'a, quod sub-
 vertit populum et quod a Regno
 faceret. Platu autem non mirare
 cundo interrogavit, et Quare.

Cum ad hoc ut vendis inimicus, audi-
ens iudicium veniant ad illum secum.

Inimicum in Herodem exonerat.

Ad eo apud Magnates

Ipsa etiam plerumque officia, indicta sunt.

Matth. 27.

Marc. 15.

Luc. 23.

Joan. 18.

ELOSIVM LV.

Ad Herodem missus illuditur.

Cur per tot fora traductus sis.

Pauperis enim qualis sit erat, vixit
Oruntur in iudicio

Cur ij ipi qui Christum persequi vellent
eius a se causam reijcerint.

Herodes enim huius Herodis pater, is
fuit qui Innocentes peremit, ut Chry-
sostomus cum ipso dem.

Condemnatio tua, Christe,
Maior iniquitas est,
Quam ut illam unicuique capere forum possit.

A sacro ad profanum rei ieris,
Ut utriusque iudicem agere
In utroque Deus ediceret.

Non miraberis potius
De iudicijs querelas pauperum,
Qui eorum expertus in iudicio fortunam est.

Causa minime quaestiosa,
Non invenit in tam multis iudicia
Cognitorem.

A foro suo, et Sacerdos, et Prator
Reum excludit.

Cui omnis inest innocentia, nulla pecunia.

Ditioni sua subditum

Bene te non norat Pater,

Nisi max nequiori Domino subditum credidisset

Hereditaria Herodi diuturna sunt;

A Patre haurit, ut et videre te cupiat,

Et illudere.

Et illucit ille te plane,
 In eo vel maxime,
 Quod cum tuam tibi Vocem,
 Ioannem videlicet, ademisset,
 Adhuc à te responsum exigeret.
 Lupus quia videras, Agnus taces.
 Expectanti monstra
 Non habes quod maius obiciat
 Des misero, Verbo mutus.
 Pascendi Aula istius natus non es;
 Vt pote qui omnium Utilitatem intendis,
 Nullius admirationem
 Regis ridiculi tui sunt, non tu Regum.
 De te illi semel,
 Tu de illis semper fabula dabis.
 Ut asidue ludas in orbe terrarum,
 Hybrionicus nunquam exstiterit Lusus tuus.
 Homicidam homo mitissimus
 In Colloquiis communionem non recipis.
 Mavis ab eis credi fatuus,
 Quam parum opportune scitior.
 Transfiguratus te iterum in veste alba;
 Supplet color iste Patronum;
 Tuam describit Innocentiam cum iudicib.
 Abratum te tam bona causa non patitur.
 Candidatus Crucis
 Accusari de illius ambitu poter.
 Condonas exercitui, quod te negligat;
 In Herodis enim aula tam nasci
 Plur aliquid Regis ex exemplo parere,
 Quam Dei.

Ex Chrysostomo. Vox Christi Ioannem.
 ait enim Ego vox clamantis in deserto.

Tam vere dicitur Lupus Herodes, quam
 Christus Agnus.

Quare Christus miracula, quae exigebantur
 ab Herode, patram nonauerit.

Et Reges ridiculi eius erunt, ait Sy-
 ranna. Hieron. 2.

Occident enim Ioannem Baptistam.

Illud etiam, et indutus veste alba, dicitur.

Rei in iudicio non nisi ab aliis agitur an-
 tiquis.

Reges enim et non Dei ad exemplum
 conponuntur milles.

Matth. 27.

Marc. 15.

Luc. 23.

Joan. 18.

ELOSIVM. LVI.

Ad Pilatum reducitur

Nato Christo canunt Angeli et inter
rex hominibus bona voluntatis.

Herodes et Pilatus facti sunt amici ea
die, ex antea erant inimici.

Arist. in moralib.

Illum enim dicuntur deducere et con
fiterent, non et iudicarent.

Mihi non loquens natus quia potesta
tem habeo esse.

Non habens potestatem advenire me
villam nisi esse.

Excedit promissa sua Deus in donis;
Pacem promissit bona voluntatis hominibus,
Dedit et male.

Pilato et Herodi odia omnia
Miseris Maiestatibus exauert a pectus.

Cum utrique antea
In nullis convenire se crederent,
Ea die in eo agnovere se amiles,
Quod utrique plurimi facerent homines,
Nihil Deum.

Ita impior, qui vere amicitia capaces non sunt,
Soli conciliat improbitatis affinitas;
Amici non aliter,

Quam quia idem omnibus
Inimicus opponitur Deus.
Exiguntur a Pilato Carnificis parte non Iudici,
Ad quem Deus non iudicandus,
Sed cruciendus adducitur.

Fatigatus accusatorum clamoribus
Hæret insensibilis Rei.

Extorquet ab eo responsum,
Dum intumescit deceptor.

Vel cum captivus foret,
Superbis resistit Deus;

Laudantem se a potestate non sua corriguit.

Descripserit illi se Regem,
 Vtâ se modestiam diceret,
 Ex quo Levius acuetum palponibus hominem
 Pungeret admonitio
 Ab innato studio veritatis fiduciam excutivit.
 Miratur Audire et novum nomen
 Qui convenuerat inter Principes,
 Veritatis ne definitionem quidem audierat.
 Sibi facile persuasit
 Illum de hoc Mundo non esse,
 Qui potuisset
 In tam odioso mundo minus venire.
 Invenit malus Discipulus
 Optimum Preceptorem;
 Cuius tamen, interrogatione contentus,
 Non sustinuit expectare responsum;
 Vt pote qui more multorum
 Videri vellet veritatis avidus cum non esset.
 Doctrinam suam posuit in schola non sua
 Designatur et exornare.
 Ensdationem arcani Dogmatis
 In Crucis cathedram distulit,
 Et taciturnitate sua docuisse contentus
 Non esse Veritati locum in Aula,
 Vbi Adulatio omnia est.

Tu dicis quia Rex sum ego.

Ego in hoc natus sum et testimonium
 perhibeam veritatis.

Quid est Veritas?

Regnum meum non est de hoc mundo.

Pilatus ubi interrogavit, quis est veritas?
 Idem coxit non excoctato responso.

Quare Christus in Aula noluit explicare
 veritatis doctrinam.

Veritas odiosa omnibus, sed principibus
 potissimum.

Matth. 27.
Matth. 15.
Luc. 23.
Iohn. 19.

ELOSIVM LVII.

Flagellis cæditur ad co- lumnæ.

Ita secuta et velignum Desidium
patiebatur in meridi.

Alludit ad illum qui descendebat de
Hierusalem in templo et nudat in la-
bros.

Bibebant de conueniente eor petra; Lita
autem erat Corus.

Consuetudo apud Antiquos exponendi
ad columnam libros, quos equales erant, inde
sumunt, et amicus facta lector columnæ.

De hoc librum in dialy. Gylha radi
omnibus.

Mirum erat si sublimis Iudice
Secura, relem non regnarent.

Offendit in labones,
Velips Tractoris in atris, Tractor Deus,
Nudatur vestibulus,

Seminivus et ipse
Plagi impostis relinquendus.
Siliens iam non aquam, sed sanguinem

Populus Moysi,
Virgi iterum consequentem se Petram sollicitat.

Vlcisq; tur illa beneficiis vulpus,
Et Plagi petita dat scabros
Quales amant.

Librum suum scriptum intus et foris
Deus quoque ipse censura hominum
Ad columnam exponit.

Bene nunc assiduo Lectori frangatur,
Quando quod in ea affixum est Verbum,
Arcana Dei omnia continet.

Dirigit Scythæ, Columnam,
Ex Gyladi et Cæstis historia

Veri Magistrum amoris
Nobiliora sua Charitatis emblemata
Ad eruditionem omnium gentium
In columna altera statuit Deus.

Amorem nactus Turi Alpeum Alcide mator,
 Nullam tibi indulgere ab eo sentiens
 Laborum metam.
 Ibidem plus ultra,
 Vbi alius non plus ultra, descripsit.
 Fabula a virtutis se claudere terminis parva est,
 Quod pati vera non possunt.
 Monstrum fuerat lapsum Mundum
 Sine columnis erigi,
 Et a Pharaone auriore
 Meliorem Dei populum erigi
 Quam ei Index itineris
 Sua etiam Columna praeretur.
 Timeat templis suis Dagon;
 Sampson alter columnas amplexus
 Hostium suorum ruina sepelire se praeparat.
 Quam non mitior Lictoribus Index est
 Qui velin ipsa crudelis Clementia,
 Hoc unum punit in Aes,
 Quod nullam in eo causam invenerit?
 In foro nequitia
 Fuit semper Innocentia summum crimen.
 Qui te tamen mihi serui,
 Ex ore iudicet tuus, eruat
 Te saxo alligatum Promethei panas Luere,
 Quod et ipse, te te te,
 Ignem veni si mittere in terram.

Euripili et Hecubi notissima
 fabula.

Alludit ad Columnas Herculeas.

In Columna ionis et rubro volubus po-
 pulus ab Aegypto.

Sampson templum Dagon diruit ex
 cursu columnis. Auctor. 16.

Pisces flagellavit Cuius et emendatum
 dimitteret, non ut occideret.

Ego nulla in eo invenio causam

Prometheus alligatus Caucasus, quod ig-
 nitur servatus est de coelo. Lucianum
 Prometheus.

Matth. 27.

Marc. 15.

Luc. 23.

Ioan. 19.

ELOSIVM LVIII.

Spinea redimitur corona

Deu spinarum apud Romanos ex Augu.
De Civit. cap. 7. lib. 4.

Iude. 9. excernat omnia ligna ad
Phannu, uni et impem super nos.

Chm. Vili. spinarum locus dicitur.

Nulla corona capiti ita inhaeret ut quae
fuit.

Laureatus vir doctus et ceteris infirmi-
tatem.

Eccl. 10. 28. Linguae nequam
audiret regi aures suas perire.

In Regnis Latentia
Non aliud coronat quam quod cruciat.
Spinarum Deum spinere Ethnici
Fecere Iudei.
Ex radiis novam speciem Divinitatis intelliges.
Viarum curator
Mons itinerantium praecavens
Impedimenta pedum in capite sepe lit.
Quidni Arbores
Rhamnium olim in Regem eligerent,
Tanto quandoque non in vertice?
Colligamus de spinis Ibas,
Ex quo Depns insculantur in Vite.
Labile unicum Christi Regnum non est;
Illius unius corona radices habet.
Ita robuste mavult, quam venusta regnare.
Initiandus in doctorum arte Magister
Post examen severus laureatur.
Ne gravi cuiquam disciplina eus accideret,
Arundinea tamen Rude donatur.
Qui linguam nequam audierat,
Debit de praescripto sapientis
Spinis aures repire.
Sine phaleris videri Veritas amat;
Sentes mavult tolerare,

Quam frondes.
 Scire vineam suam venit
 Bonus Agricola,
 Colligit unde quaque matorem sepium,
 Id unum cupens ac dolens,
 Quod terra etiam, quæ maledicta non fuerat,
 Spinas ferret.
 Coronari devota sacris huius victima;
 At quia luxuria hominum
 Omni iam raras legit ex portis,
 Sole tibi spina superant.
 Sub lubricis cathabro
 Rex verus
 Id quod natus fueras
 Te negare non ausus,
 Quod nullus tibi invidet
 Regnum ambis.
 Meliori utique dignus,
 Nisi hoc ipsum feceris omnium optimum,
 Quod omni accepta a Patre optione,
 Elegisti tuis ac tibi.

ELOSIVM. LIX.
 Ostenditur populo et exhibetur.

Inter Milites qui exire que potuit
 Des Tacit!
 Perierat illi plurimum de laude patientia.

De Christo Ioh. 5. et vocatus est
 Licetor regis.

Terra autem maledicta dictum spinas
 et tribulos germinabit.

Inquit enim Sap. 2. Non ut graty quod
 non pertinet ad humanam naturam, carne
 mure non vere est.

Regny Chri regny omniy optimy.

Omnia enim dederunt ei Pater in manus.

Matth. 27.
 Mar. 15.
 Luc. 23.
 Ioan. 19.

Tota caecitate suis Corus intermissiles.

Vnus enim scripsit sermo mentis fuit.

Induerunt cum clamyde corinea; corona
runt spinis, et dederunt arundinem
in manu eorum.

Regibus populi non dant nisi eae quibus
abundant.

Qui enim tacet consentire videtur.

Eduxit enim illum foras spectandum.

Quare dixerit Pilatus Ecce homo.

Audientes Pilatum egerunt magis cla-
mare tolle talem.

Sanguis eius super nos et super filios
nostros.

Nisi quae armatis licent tolerari. vident.
Duriore illos expertus est ferro suo;
Crudeles ludiones gl'amavit illorum.
Suis eos descriptos sibi videt in donis;
Leves agnovit ex Arundine,
Cruentes ex purpura,
Raque ex spina.

Nobilis actor serali scena serviens
Dum ageret Regem,
Tributi nomine alapas collegit, et scomata.
Aqua talem populum scierat
Sola hac abundare.

Gratulationes ludicas de vero Regno
Consentientis in modum tacitus excipit.

Spectari iam vult, non audiri,
Quia pro una lingua tacente
Mille loquuntur in eo vulnera
Agit Pilatus de ceteri huius interpretem;
Eum foras educens

Improperat cecitatem spectantibus;
Quibus describit illud ipsum, quod obijcit.
Ne credatur congerie vulnorum,

Appellatione femininis
Occurritur oculorum errori.
Irritatur spectaculo illo barbaries

Non exspectatur;
Aqua praedecupatos ab ira
Non invenit miseratio locum
Cruorem quem avent conculeare
Supra se postulant,

Et quo tanti pena sceleris
 Manet in plures.
 Ipsa posteritas culpe vocatur in partem.
 Non sufficit timor infelix
 Liberare aut e à molestia
 Aut innocentem a pena
 An non illi igitur
 Omni iure celata definitio Veritatis,
 Qui ita sanum pabocinari cognita paret?
 Homo Bulla
 Ad primas vulgi strachus est status.
 Oblitus illico Deum est,
 Cum tibi Casarem, Plebemque proposuit.
 Abiit in accusatorum perfidiam,
 Quam damnaverat.
 Ita omnis fuit illi ratio furoris alieni
 Nulla muneris sui.

ELOSIVM LX.
 Posthabetur Barabbæ et con-
 demnatur.

Aptam legibus popularem veraniam
 Sperare nemo potuit, nisi veranus.
 Sucus attendere quæ placerent aliis,
 Non quæ se decerent,
 Facilitate crudeli
 Perdidit semetipsum, ac Deum.
 Cautus ut coeca c. soleo.

Hæc cum audiret Pilatus, magis timuit.

Cur non meruerit Pilatus audire Cæsar
 quid est veritas.

Homo Bulla est in adagio, hic pro Pilato
 accipitur.

Si hunc dimittis non es amicus Cæsaris.
 Omnis enim est.

Matth. 27.

Marci. 15.

Luci. 23.

Joan. 19.

Impetu enim non ratione populus ducit.

Nemo potest duobus Dominis servire esse;

Reveritur enim Caesarum, et Principes
Sacerdotum Deum contempsit.

Sedente illo pro tribunali iussit ad eum
Veni cum fratre tuo.

Platus in suo melius Caesarum enervat, quia
timet.

Alibi ad illud accipite eum, et cum
vobis Legem vestram custodite eum.

Ne ipse quidem duobus
Servire Dominus potuit.
In eo venia non dignus,
Quod deteriorem reveritus,
Melio rem contempsit.
Pilato vigilanti non audent
Consilia praeclara se sistere;
Ad illum non nisi per Votis somnia veniunt.
Territur haec visio
Magis ille tamen auditus
Plane frater mortis est horror;
Imminentem Torori a Corvuli caede perniciem
Aut prohibere per somnia voluit,
Aut differre.
At male monetur cecus per visa,
Et apud Impios
Qua libet Dei monita somnia sunt.
Miseri Principes,
Quos Magis fratuum fabula modestia
Tam sepe populi contemnendo exponit.
Et tu, Caesar, amicum te dixeris,
Qui metu tuo nequiores illum iudices
Quam ut placere illi valeat iusta decernens?
Atqui senseras de Deo ipso nil melius,
Qui ad datam a Deo Legem Iudeos dimittere
Ac si posset per illam licere
Innocentis Oppressis,
Quae non licebat per tuam.
At populari aure captator,
Ita quae places, attendis,

Ut quem plectas non videas.
 Insonit' menta oppositis Barabba celeribus iuras,
 Non feliciori consilio, quam eventu.
 In eo plurimum iniuriæ causa tam bona,
 Quid eam nisi compartam pecunie,
 Videri venia dignam non crederes.
 Impie, Linguam absterge, non manus.
 Contractam labem aqua non eluit,
 Quam nec æternus ignis purgabit.
 Cave te coactum excusares;
 Memorem mendacem esse parast;
 Iactasti te proce dimittere;
 Volens igitur perdidisti.

Quem nullis dimittis verbis, hunc per
 Barabham.

Manus laqueo, cum tota eius scelus
 esset in ore et in corde.

Inexcusabili, si quis dixerat enim, esse
 te tem habeo dimittere te. etc.

ELOSIVM LXI. Crucem baiulat in Calvariam.

Purpuram exue venturus ad Crucem;
 Bene Regem non exprimis
 Tus nondum fixus in Thoraco.
 Quid tibi cum Arundines segetibus commune?
 Illo abiecto Crucem assume;
 Gravior ut hæc sit, crist et gravior,
 Eam si tuleris, rependet beneficium, cum te feret,
 Tua iterum vestes induere;
 Maria labori venerationem hanc debes,
 Ut quando non elegeris nudus incedere,
 (In die præteritum deponationis tue)

Induunt eum stromi vestibus suis,
 atque ita occurrunt purpura.

Vides. Qui traditus est pater Maria cor
 teodas.

Non enim minus quam Andreas dice
re poterat o bona crux. diuidentia.

Angarino erant Symonem Cyrenaeum
venientem de Villa ut tolleret crucem
eius.

Ita sic ad verbum Irgo R. in rem.
de cana somni.

Berenice, seu Berenice historia satis nota.

Abagaro enim Calene Princeps morit
Cithara imaginem suam cognoscit in limbo.

Occurrunt ei in via pia mulieres.

Misere Nolite flere super me, sed super
vos istius flete, et super filios vestros.

Alia tegumenta non queris.
Recusare sarcinam nescis

Quae tuas beat amores, dum gravat humeros.

Illi tamen ignis ferenda.

Eo igitur, quo relevaris labore, torqueris

Gravat te beneficium

Quod extorquetur inquit.

Condonanda tamen Rusticitas

De Villa venienti.

Condonandus et horror ferali ligni

Oderi Crucem homines;

Niminum fures sunt et latrones.

Agnoscit rudoris tui pretium

Obvia Berenice;

Nobiles vocat in antea colligit

In quo et accipit vultum tuum

Extare ubique volueras Dolorum tuorum

Imaginem;

Ubi illos non potes inanimis,

Pingis in telis.

Erant haec artis tuae rudimenta

Sindonem facere pendiscentis.

Expertus te primum es

Respondens Abagaro,

Nunc tanti operis molitioni tam proximur

Non ultra delineandi

Sed colorandi peritiam probas.

Agunt non dum mortui Praeficias

Pia mulieres;

Miserationem tamen non laudas

Qua tolerantem iniuria lugeat,
Cum lugere magis debuerit inferentes.
Totas tibi Lacrimas impendi non vis,
Aliter miseris huius ce des partem solati,
Damna non passurus fortasse lugeri tua,
Nisi ipsa etiam nostra essent.

Damna nostra, etiam videntur, Chri-
damna, quia cum peccato nostro non
sunt.

ELOSIVM LXII

Nudatur vestibus.

Matth. 27.
Marc. 15.
Luc. 23.
Joan. 19.

Ex quo se ipsum suprema deglutivit in Cena,
Concepto igne febricitat Amor meus.

Æthi⁹ Christi Eucharistia est accepta,
Ipsa enim ignis consumens est.

Cenaculi vel capaci⁹ omni

Iam non ferens angustias,

In horti aperta respiraturus prostravit

Et iterata toties emissionem sanguinis

Exsuperat ardorem non minui

In horto, ad columnam, in spem carna.

Tegumentis abiectis duro reclinatus in Arato,
Frigidissimam in Monte Aerem nudus caplat.

Alludit ad agrotos, qui ex ardore intes-
tina stragula et vestis adfricant.

Athleta nobilis

Athleta nudi in arenam descendebant.

Supremam evocatus ad luctum,

Omne de se solum hostibus adempturus,

Impedimenta vestium exiit.

Miserata Audiatem Parentis sui Natura est;

Alludit ad filios Noe quos habebat, ubi
nota est Gen. cap. 9.

Invo⁹ vere illum tenebris audiit.

Tanta tamen ille esse non patitur,

Quin clare cernere vel ad illas non liceat,

Furem se quamvis creditum

Nudus discedebat e Mundo quale
venerat e ventre Matr.

Christi ambika Crux et verbera

Nulla Purpura par Cui sanguine.

Baptismo nimirum sanguinis sui.

Non enim minus ardentem desiderabat
vultu dare, quam huius desiderarent ori
gen.

Et dicunt non scire anis eam, sed
ostendit curaret.

In statu Innocentia Adam nudus.

Paradysus Christi in Crux et tormentis.

Nihil a tellure asportare retamen,
Præter Clavos ac Vepres
Cum aliqui, teste Matr, quæ aderat,
Quali venerat, talis abiret.
Ad Mundinas et Frumnarum suarum
Coactis Munds,

Ambitione quadam miseria
Ne unum quidem de acceptis verberibus
Parum est legi.

Ne posset argui munus honorifice ensior
De sui prelio sanguinis,
Illi si purpuram quam libet prætulisset,
Præ illo, vel cum Rex credi potissimum vellet,
Omne aliud galudamentum contempnit.

Baptizandus Baptismo,
Quo tamdiu ambiebat baptizari,
Ad novæ delicias balnei
Nuditatem se preparat,

Mortis suæ Studium in Actibus,
Quia conveniebat cum suis,
Datis munerat vestibulis;
Scindi tamen illas non vult

Hinc etiam probaturus
Quam amaret integritatem in monibus,
Qui eam nec lædi quidem
Patentur in vestibulis.

Revixisse Innocentia, seculum
Mundus credat,

Quandò novus Adam in Paradysus suus
Iterum Audus incedit.

ELOSIVM LXIII.

Affigitur Cruci.

Pandora infortunio Mortales admoniti
Didicere iam tandem
Fuga libertatem non relinquare
Summi bonis.

Vnum nunc igitur nacti, in quo sunt omnia
Vt sit in mundo habitabile, fiunt.

Felices accipiunt
Sua huic alligare vota, ne fluctuent.
Demerit Tiphim nostrum tempestas;
Adhaeret ligno Naufragus,
Et in eo brachia

Quasi natatum extendit.
Cum omnia dederit ei Pater in manus
Retinere illum quidquam velle ne credes,
Stringere illas ne possit
Clavo voluit prohiberi.
Ita tenaces Prodigus

Ne in composita quidem imitari possint manu.
Coram Labre interpellatum pro nosque
Obtruncantis in morem extendens brachia

Figi illa vult,
Cessaturum illum putat. Abiit
Et de fatigatione ne putat.
Vbi cubet in meridie vltima Spona non querat;
Hoc sexta

Math. 27
Marc. 15
Luc. 23.
Ioh. 19.

Pandora Deorum nutritrix, aperta pi-
xide in qua bona omnia accipimus,
adulare omnia compertit.

Veni in altitudinem maris et tempestas
Generat me. Psalm. 68.

Luc. 23. et extendit manus suas, sicut
ceteris natis ad natandum.

Adoptum enim illam habemus apud
Patrem.

Cum ex fatigatione demitteret brachia
Moyse, inuicemque pugnaret et habetur
in Exodus.

Ab hora sexta vigile ad nonam Chri-
stus in Cruce paxit.

Atque ita inclinato in pectus capite
tradidit spiritum.

Et ego si exaltatus fuero a terra etc.

Ad Col. 2. de his quod ad gloriam sunt
in gyphum deanti affigens illud Crucis.

Nisi comeditis carnem filii hominis etc.
habebitis vitam in vobis.

Alludit ad faciem manarum cum darent. et
tum filius descendens ad bellum.

Matth. cap. 5.

Christus salus nostra.

Quis ut eger reclinalus in strato perdidit.
In eo ille ad bonam vigile. Nonam et torquens,
Cum ne nax quidem superinducta
Conciliant. Soporem.

Memor tandem Cervicalis
Quis Ioannes erat vrus in Cana,
Supra pectus et ipse recubuit. suum.
Qui audierant

Futurum ut omnia haberet elatus a terra
Nisi clavis manus impediunt
Securus se ab earum rapacitate non erudunt.
Antiquatus decretum Deus,

Quod erat contrarios,
Ut de ligno vite

Tuto iam comedere homini licet
Eum illi fructum appendit,

Ex quo, nisi te nutrias, moriaris.
Militares animas Pax nostra concepit,
Erecto labaro otiosi iam rursus prohibet,

Non aliud ipsi cultum exhibens,
Quam id ipsum quod signum est.
Felix qui vel in hoc, vel cum hoc

E bello redierit.
Quod Deus coniungit homo ne separa.
Affixa salus tua Christi est,
Salutem sine Cruce ne spera.

ELIOSIVM LXIV

Rex Iudæorum inscribitur.

Matth. 27.

Mar. 15.

Luc. 23.

Joan. 19.

Cum cætera omnia lubens hominibus cæderis,
 Avidissimus Arumnarum
 Vnam tibi Crucem reservans
 Non contentus Pedum positione
 Possessionem eius adijce,
 Eidem nominis tui cautionem affigis.
 Illam tibi vix ullus invidet,
 Quam ita oneroso possides titulo.
 Condimentum aliquod doloribus tuis quarens
 Suavitate Nominis tui
 Nullum opportunius invenisti,
 Admovisti illud proprius aegro capiti,
 Et es quam galea vius
 Irato opposuisti te callo.
 Officinam summus Archiater agerens
 Quis inveniri commodius possit
 Illi Hyersogli obicium salutis appendis.
 Abire, ut libet, potes ad Patrem;
 Patente habes a hominibus litteras,
 Quibus quamquam egregie opus tuum impleveris
 Certo constat.
 Pro pugnaturus Crucis in Cathedra Theses tuas,
 Quo ut libera omnibus arguendi facultas,
 Earum publice proponis epitomen.
 Impugnavit eorum partem Iudeus

Crucem suam nulli dedit Christus.

Ita enim accipitur potestatis per
 Iurisdictio.Quare Christus nomen suum affigit
 prope agrum caput resuere.In officinis appendi solita Hyers
 galea peculiarana.Vbi constaret fide publica id quod de
 abbat. Opus connumerari quod dedi
 ti mibi.Ex August. Christus Crucis non
 solum sedus praestantissimus, sed et ca
 thedra docentis.Nihil scribere Rex Iudeorum, sed quare
 dicit Rex sum Iudeorum.

*Symbolum seu impressio debuit à
sua epigrapha animari*

*Pilatus enim ait, quid scripsi, scripsi.
Quare autem antea manus abluisset.*

*Vnde multi dixerunt Christus non esset
tamen nam Christum, sed hæreticum.*

Luci. cap. 23. Angelus autem meo non est.

*Atque ita ut in ea videri posset, et celebrari
talem Paracha excelsavit, et cæco, longi
sensu oculor dedit.*

Qui te Rege Ignito,
Perduellem te diffiteri non posset.
Inanem de nomine questionem
Dignatus respondere non est;
Illam iocam irrisit liti græce Pilatus;
Videre nesciens
In quo posset Cavillator distinguere,
Ab eo quid Veritas diceret, id quid esset.
Nobile symbolum veri Amoris expositus,
Lectorem ne lateant in te reconditi, sensus
Hebraica, Græca, et Latina
Elucidari Epigraphæ.
Sapit hæc Syllum tuum.
Illam Pilatus dictante te scripsit;
Veluisti tamen illum
Ante manus abluere,
Quo demum minus impurus
Nomen sanctissimum attrectaret.
Superaverat hominum fidem Charitas tua;
Ne suis quidem ullus crederet oculis
Potuisse pro Ingratis tanta te pati,
Nisi scripti publici auctoritas
Extorquerent a consensum.
Tuus in te aspectus non est;
Suppleri illum affectione nominis iubet,
Quia nullibi minus ignorari vis,
Quam in Cruce.

ELOQUIUM LXV

Medius inter latrones in Cruce.

Proh quam adhaerent homines malis suis?

Qui venisti illa minuere

Fur es creditus.

Orta tecum hac de te suspicio est.

Artis tuae conscium

Primus Herodes expavit,

Vel cum te fascijs vincitum sciret

Tuis sceptro suo cavet a manibus.

Securis tamen à te esse potuerat,

Qui unde quaque perditus non haberet,

Vnde talem allicere latronem posset.

Omnia te de repetundis accurant;

Quia ubicumque fueris

Omnia rapiunt.

Qua hora dormirent homines

Quasi per insidias eo egressus ex utero

Ex quo te Mundus non expectaret

Secus viam in specu latuisti.

Erronum more

Vel ipsa semper hospes in Patria

Curatorem Corporum ad Cordium rapinas abusus

Ne sua quidem morti cadavera

Reliquisti.

Quidni igitur latronum sine deinceps

Qui latronum inuitis caperas

Non enim dicitur e mundo aliud
tolle quam peccata et calamitates.

Cum natus Coribis est, turbatus est
robu, matrem ne rabi regnu eripent.

Rapiunt celsi Hellas, Orienti Alago gen
gibus Listeres, humilis cadavera.

Quis enim raperebatur impia Virginem
Platrem futuram.

Quis Coris sanabat in corpore,
dient Latres sanare etiam in ani mo
a pualis.

Atque ista equis huiusmodi inter eos.

Pollicendo illis calum, et ratiendo in
Paradysum, ut in hunc Labone satis
patuit.

Plausum vix mundus ex peba rava
sunt et ibi.

Hac enim omnium difficilissima ragna.

Ut enim iam erat omnium optimus,
acutissimus est. ita et vix omni
mitissimus voluit.

Luc. cap. 9.

Cum invitatus fuerit ad nuptias, nam
be in novissimo loco.

Labroni cuiumque
Praefert in parva de duera,
Qui non humana, ut ceteri,
Sed homines rapiunt.
Nequequam tamen
Tam severo correctus supplicio
Furta luens in Cruce
Adhuc etiam ipse furatus es fures.
Induxisti noctem
Novi labronis opportunam;
Bacchatus in illa es vel in tumulto
Ut tamen artificis furacitatis tue
Plausent Mundus,
Adhuc multa, in quibus peritiam hanc
Experire, superant.
Quandiu mihi me ipsum non rapias,
Fur mihi parum callidus es.
Amate Deum Mortales,
Qui non aliud vobis
Quam Attributionem in felicitatis inviderit.
Assueti modestia genis in novissimo loco
Requiescere,
Vbi factus felle vestri conviva est,
Legis iam prope immemor sua
Non expectavit ut moneretur ascendere.
In celo sedens contentus Patri deosera est,
Inter miseros plus aliquid ambiens
Non secundas sed prima petit.

ELOSIVM LXVI.

Eius calamitas Cælum cæcat.

Matth. 27.
Marc. 15
Luc. 23.
Ioan. 19.

Agnosce Clementiam Des parem
Tot lacrimis injurijs
Vltimus se more suo,
Excitatus in hostium suorum perniciem Cælo
Tegere illos superinducta studuit in nocte.
Domui suæ moriturus disponens,
Memor vaguisse se olim dum nasceretur
Horas aliquot Nocti,
Reddere illas antequam discederet, festinavit.
Inferorum valvas, eo descensus aperient,
Eructata inde caligine
Diem oppræsit.
Excusaturus apud Patrem
Popularium suorum nequitiam,
Quo facilius suaderet
Nescire illos quid facerent,
Amisit luminibus cecos facit.
Turbata in suo fonte lux est.
Fluere ultra pura non potuit.
Non toleravit meridianam Lampadem
Sacrificium ve peritumum.
Exprobrare beneficia nesciens Deus
Ferme omnia nocti committit ut lateant.
Hæc omnium maximum,
Quesitare in meridie voluisse ne crederes

Tenebra in Christi morte summa eius
clementia indices et cur.

Qua nocte natus est Christus, fama est
Ioslem conuictum leuius peccatorum
nascendo.

Pater ignoscere illis quia nesciunt quid
faciunt.

Qui ambulat in tenebris, nescit quia vadit.

Sacrificium Christi vique sacrificiorum
peritumum, mortuus est enim pro peccatis.

Vt Nativitatem, in solationem Eucha
ristie.

Rei mutabant rectos ut patet ex Tullio
pluribus locis

Senserat quodammodo delitum a Christo
hac est bona veritas et potestas tenebra-
rum.

Sol oculis Mundi.

Hoc est Periclitum.

Quam turbavit Deus omnia in morte
Christi.

Mundus minor bonis a maiore dicitur
tur. Con. canas lugere.

Adductis tenebris arcanyum fecit in publico.

Mutatione vestium

Confessus se Deum. Sol est;

Nocte rados cordi datus abiecit,

Quibus in Dei damna cognosceret

Clavos. Depressaque conceptos.

Factam tenebris potestatem inimicu indoluit;

Earum horam spectavit averrus,

Et nove se luci praganans

Extinxit antiquam.

Exemplo tam pudendi facinori

Vitari timuit oculus Mundi.

Animalium Divinus mi fama consultum,

Dum summum illius praeclum

Involutum est nocte.

Suam in homine imaginem Deus,

Cum depravata posterum est,

Ex defectu luminum noluit esse congruam.

Eo conatus vias univere turbare

Vt dum res angula intendunt periculo

Quid peccarent homines non notarent.

A Mundo maiore

Munde minor luctum educe.

Beandum te cum Celo ne spera;

Si cum Celo non luxeris.

ELOSIVM LXVII.

Torquetur mali latronis exitio.

Matth. 27.

Marc. 15

Luc. 23.

Joan. 19.

Ne tu plane Malus es latro,
 Qui ne pendentem quidem coram te Vitam
 Sciens suffragari.
 Non profuturo salutis intentis aucupio
 Eam que beare te poterat, perdidisti.
 Non metuisti scelerum penam abusu pena;
 Amare te Christus non potuit,
 Quia Crucem oderas;
 Corrigere neglexit,
 Quia nihil ex Cruce profeceras.
 Invidum te sublimitatis tue sensit,
 Qui eum monueris, ut descenderet;
 In eo prodeus quam non honesta sperare de illo,
 Cuius desideria credens
 Eadem eoe pace cum tuis.
 In mala causa peccatis vix argumentis;
 Benevolentiam Iudicis
 Unde lucram speraveras amisti.
 Laudare illi Crucem debueras, ut placeres.
 Habet in illa delicias suas omnes
 Quas accusare augeam,
 Si non Satanam, ut olim Petrum, appellat,
 A consortio Regni sui tanquam talem excludit.
 Hominum septimo
 Maiorem iniuriam querulus irrogasti

Deuter. 28. Erit vitatua quasi
 pendens ante te.

Fat temetipsum absum ac nos.

Inde enim occasionem sumperat bla
 phemandi.

In hoc filius diaboli, qui dicebat et Chri
 stum mitte te deorum et notat Christum.

Hoc est a Filio dei et Rex iudeo
 rum absum in illa.

Unde Satana, nomenclum tui mibi est
 At olim Petrus aversant se a cruce.

In Pontion suum morture arguit: quod
 lacerent cum Atheniensi Cathina tollen
 di.

Quam gravem intulerit iniuriam
Chri. Labronis impudentia.

Ita enim docentur de degenere illum
non debuisse, quia Chri. erat.

Non debuit, quia ingratum relinquit
ut opus nostra muneris.

Quoniam Chri. ut mortuus ante laborem
vincta non frigerunt eius crura.

Sunt qui dicunt spectandum Chri. et
praeiudicium damnatum ad terrorem.

Ita in Festum, qui de parit. vocat
Davidem et Pharaonem geminam Pha
non humana vita.

Cum quo perire fortunam non crederis
Ipsi vite viui preferendam.

Voluiti bla. obtemus
Suavitatis Deo famam minuere,

Cum quo Mortis iter ingrederis
Adhuc mereri potueris,
Ac si tam malum iter
Tam bonus solari non sufficeret comes.

Ut Christum esse illum credas
Abire iubet a Cruce,
In qua ides solum persistit, quia Christus est.
Tui similis neglexisset laudem constantie,

Ut aurobitatem sumeret pane,
Quod a te tam dissimilis
Ideo non potuit, quia non debuit.

Gemina morte perunth
Tectis addece recusat milicimus spiritus;
Maturat ad Inferos iter suum,

Ibi esse malens ubi nulla Redemptio est,
Quam ubi tanta est sine fructu.

Malum Labronem ne praeteri,
Qui Bonum attendis.
Portum salutis utinque scopuli obident
Ne credas igitur sine causa
Inter hanc geminam Pharon medium stare;

ELOSIVM LXVIII.

Hilaratur boni latronis salute.

Matth. 27.

Marc. 15.

Luc. 23.

Joan. 19.

Incidisti in latronem, Viator,

Si Accuses.

Cave Fraudem;

Latroni ne bonus quidem, fidendum.
Ita perditur, ut de illo non aliud sit servatum,

Quam quod perierit.

Ex latrocinandi libidine

Posteritati prope furatus est nomen suum.

Vitam eius tibi mors sola describat.

Omnium perituram Viam

Nisi cuiusque duceret ad honesta,

Vbiq; vagus, vbiq; profligus,

Ut inveniri semel a Deo posset, figendus fuit.

Flagitijs initiatus ad penas

Infortunio suo felix.

Pereundi occasione servatus est.

In eadem cum Inascentia damnatione,

Non causa,

Eius locatus ad dexteram

Iustu' videri potuit antequam ecret.

Tunc primum ceptior factus

Stare semper Probitatem in medijs,

Socialem arguens, se ipsum accusans

Ab utroque recessit extremo.

Dei absolutus in foro

Hor. Elogium boni Latronis Galba
scripsit, et in eius titulo invenitur
supponitur

Pauca enim de hoc latrone cognovimus
ut ex Theophr. Romano in libro de
bonis et malis, et cetera scripta

Mors enim Latronum in reprobis
itinerantibus.

Na. et latrones. Quam qui in eadem dam-
natione est.

Ad dexteram enim Christi ponuntur Agni,
Sed autem ad sinistram.

Non enim mortuus, ante quam fuisse
frangerent eum crucis.

Et nos quidem iude, hic aut nihil ma-
li fecit.

Chrysost. i. i. 61. Tunc rapuit paradysum
quando subiecit suam panem est accipit,
et accipit.

Erat in Christo Thomas minor ad-
comiti.

Cum tenebra facta fuissent per omnia re-
gionem.

Muli enim ex eo quod huius exco-
municatio, ad mortem usque deservit,
muri perierunt.

Matth. 27.

Marc. 15.

Luce. 23.

Ioan. 19.

Von enim vbi felle, et botri ananiam.

Statim ac damnatus in suo,
Cruci firmius adherens mente, quam corpore,
Ex ea non nisi fuisse pulvis abiecit.

Perennis Regi

Ad angustias redacto misericors,

Beneficiis cum adortus,

Ad Regni sui deditiorem coegit.

Ne tunc quidem immemor artis sue

Cum propter illam periret,

Mutavit furti materiam furacitate retenta.

Viatori Deo non profuit

Dirimulatore nuditate Theuros;

Exeuntem de Mundo in aerem usque secutus

Adhaerit lateri,

Et festinata noctis opportunitate vius,

Quando iam non poterat manu,

Furatus est halitu.

Turbatum Calum est,

Cum iam violenti raperent illud;

Gazis suis timuit brepidum,

Cum eas cerneret furibus patuisse.

Iterum, Viator, te moneo; latroni plus ago ne fide;
Plures hic pie moriendo, quam impie vivendo peremit.

ELOSIVM LXIX.
Sitiens felle et aceto potatur.

Præter fel, et Acetum

Quid propinet sitientibus Mundus non habet.

Ingenitum tamen fortuna dominum,

Quod exoptat id invenit.

Huic quoque conculcitur incommode

Aperiet in latere fontem,

Ex quo mox bibant Nobiles animae.

Et earum iumenta.

In meridie Charitatis suae

Circa bonam sextam

Fatigatus ex itinere Christus sinit.

Qui tamen flagrantibus illi in corde agulas attendat

Suis discet illum quoque sitire, non sibi.

Tantalus alter in Erymanthi Oceano

Avidus earumdem,

Amantissimus felle nostri

Illud vel moriens spongia coarctat

In delicias sitis suae.

Opportunitatem condicendi amaritudines suas

Mundus non negligit.

Dulcioribus illas admoret gutturi,

Sperans quae pueri Fastidio inest

Dei filio non defuturam virtutem,

Ut ad eum ex ubi venerit

Ponat, nostri quoque Maris unda, salcedinem.

Suxit spongia liquidas voluptates in fonte

Relicta ibi acrimonia

Fachon amabile Acetum est

Dedicavit ille non bibit acidissimam potionem,

Servaturus illam hominibus,

Quos dulcedine depravatos

Animum iumenta corpora sunt:
unde Platon. anellum suum vocavit.

Erat enim et nunc homo quasi scotus,
non minus quam cum fatigatus ex
itinere staret ad supra fontem.

Ex Plinio in huius generis gutture, ma-
ris unda dulcescit, unde ad illum alii
confluunt rivuli.

Amantissimus felle nostri

Amara corrigunt.

Quia ira Patris in illum transierant,
Sua et ipse cruciatur in flamma
Ad aquas quæ super Celos sunt, anbebat.
Hinc est quod oblatam esse sellure potionem

Quare cum gustasset, noluit bibere.

Bibere noluit,
Qui sciret non esse inde medicabilem
Sitim suam.

Matth. 11. Venit filius hominis man-
gucare et bibere: et dicunt, Ecce homo
vriax, et potator vini.

Potatorem mi Jezu,

Te iterum Judæi si dixerint

Qua dilues excusatione calumniam?
Paucas intra horas calicem exhausisti,

Calix de quo dicebas, transeat a me calix
iste.

Quem a Patre plenum acceperas.

Sed nimirum

Lucan. in pharisa. In mediis nitabant
Dipndes vinctis.

Te de genere Dipsadum serpens memorlet
Qui quos affecerit,
Vel si illis flumina de ventre fluxerint,
Siti necat.

Matth. 27.

Mar. 15

Luc. 23.

Joan. 19.

ELOSIVM LXX.

Pro hostibus rogat.

Audire semper potuit, sicut Jherosolima
bellare labia tua.

Quam dulce tibi guttur, mi Jezu,

Quod ne felle quidem potatum

Amarum quidquam cruciavit.

Haber æternæ vitæ verba vel memento;

Idioma tamen hoc tuum,

Quia æterna vitæ est,

Mortalitas nostra non percipit.
 Ne tu Filius Dei eras,
 Qui irritamentum iracundiae
 Occasionem faceres Charitatis?
 Bene te hominem Centurio credere desistit,
 Cum ita morientem ita exclamantem audivit.
 Dies ultionis Domino
 Non cuiuscumque, sed sua;
 Quae quia non per odia, sed per beneficia sit,
 Exclusus à terra
 Aperire hostibus Caelum parat.
 Clementia sua exemplum
 Mundo decere non ferens
 Quando iam Solem suum
 Orii super iniustus non faceret,
 Pluit super illos in Nubilo
 Imbrem proteritum Gratiarum.
 Peroraturus apud Patrem pro quiete Spiritus sui,
 Dignus Auditore Deus Rebetor
 Omnium apertissima benevolentiam captavit exordis.
 Expressit materius in suis,
 Et affectiones dum imitatus est, occupavit;
 Nunquam dignior appellare Deum Patrem,
 Quam cum ab eius indulgentia
 Se non degenerem exhiberet.
 Auxit commune rerum Chaos Ordinis Auctor;
 Impune outavit Natura
 Poterit à se à posita sibi lege recedere
 Cum Deus ageret partes ipse plane non suas,
 Impiorum Patronus ex Audite,

Haec ita pauci ad condemnanda iniuria
 Hoc inducuntur exemplo.

Ita enim solus fuit Deus solus
 Vltens quia ita clamans exspiravit, ait
 Denique Filius Dei erat.

Inde Mitemalem deus accipit de eo de
 filia pro omnibus peccatis suis.

Ut sibi filii Patris verbi, qui eodem suum
 otii sunt super trahit et inuoluit.

In manus tuas commendo spiritum
 meum.

Pronus et ipse ad ignoscendum.

Non in hac turbata Orbem Christi morte;

Excusator ex Vindice.

Nesciebant Iudici plane quid facerent,
Qui eius vrgerent gloriam, quem odierant,
Et per ipsam scelera

Ad inscientiam prosperarent.

Morbant capita sua et dicebant, Vobis
que dubius est?

Morbant capita sua, qui corda debuerant,
Et nibilo meliores interpretes operum Dei,

Quam fuerant ante verborum,

Si filius Dei est, descendat de cruce etc.

Quod erat laus patientia

Vitis potentia tribuebant.

Omniem ultionis affectum elementis excucit

Tanta lenitati Auctoritas;

Vel ipsam disidij speciem.

Erat Luna in oppositione, et post in
plenitudo.

Luna soli opposita horruit;

Mihora consilia te audito

Iratum Caelum concepit;

Quem terra et caelum non perdidit ta
die humanum genus.

Quia quem tu non condemnari

Nemo condemnat.

ELOSIVM LXXI

I. 19

Discipulum Matri, Spiritu
Patri commendat.

Deficiente Deo

Cur Mundus omnino non ruerit

Causam attende.

Stabat autem iuxta Crucem Iuxta Ma
ria, et discipulus quem diligebat.

Stabat adhuc Maria.

Regens Mundos potuit basis ista sufficere

Describere miraculi magnitudinem voluit,
Qui cam cum debui et matrem, mulierem dixit.

Mulier tua Filius tuus.

Titulo fragilitatis
Amplificavit insensentiam roboris.
Imprimere in hominibus

Maria venerationem voluerat,
Ideo quia haerent firmitus, quae postrema sunt
Monita.

Suprema illius ad homines vox

Maria commendatio fuit.

Se praeceptorem requirit,
Quo maiore continillam fiducia
Clementia illius, de qua dubitare non poterat.

Voluit sine adijcere

De illis ea audiendis praeceptum alium.

Suae tamen erga illam observantia memor.

Illud ac si proponeret.

Non ac si iuberet, exprobat.

Testari Prodigis adhuc se posse confidens

Ita pariter hereditatem quam est

Ut reverentiam, quam habebat erga Matrem

Filius cederet.

Providentiam, quam habebat erga filios, Matri

Supra caeteros tamen Joannem commendat,

Qui crederet nullius Adolescentiam

Securam vngquam futuram

Nisi sub tutela Mariae.

Operam suam minus necessariam Mundo iam credens

Cui tam bonam Matrem meruisset

Spiritum, qui ibi unus supererat colligens,

Post haec verba Ecce Mater tua, nihil
verba dixit conuersus ad homines.

Mianthionum enim Mater est.

Dicit enim Ecce filius tuus hactenus.

Prodigiis et ceteris non parum.

Quare supra caeteros commendat
Joannes omnium Excellentior.

Quare dicatur Spiritum non amiserit,
Ned tradidisse.

Pater in matris tuas commendo spiritibus.

Pater meus regne modo operatur.

Ita explicant nonnulli illud. Mater eius
formales aurea plena hyacinthis.

Sortes verba in manu Dei.

Natura non audenti rapere tradidit.

Tractabili plane Spiritus,

Qui ne ex otii desiderio

Crederetur declinare labores,

Se non in alias,

Quam in operisissimi Patris manus commendat.

Noverat illas esse tornatiles

In quas superinstructus

Speraret iterum in terras effluere.

Præstare Deo ad omnes hominum vultu voluerat;

Ne foret quandoque querendus

Et dum omnem alius cedens.

Illi esse postulavit semper ad manus.

Sortes nostras inde venire qui scierat,

Eas in origine sua facturus optimas.

Sedem illam elegit.

ELOSIVM LXXII

Matth. 27.

Mar. 15

Luc. 23

Joan. 19.

Anhelantis mortem clamor et gemitus.

Fluxum Christi in Cruce habetis ex parte
de Pudentis. cum clamore valido et
lacrimis est.

Pudori nostro remedium Deus adhibuit

Lacrimas suas.

Probrum iam nullum homini

Si in Cruce posuit flet

Ex quo in Cruce flet et Deus.

Tanta Maestas

Imbelles animas, dum imitatur, excusat.

Qui cum ridente Mundo non riserat

Lux illis gaudere et gaudere debet,
Flet cum silentio.

Miseris addictior, quam felicibus
Cum lugenti iam luget.

Vinea illi causa gemituum,
Quod omnem gemitum abolere è Mundo non potuit.

Miseratus Nature deliquia est,
Qui siccis oculis spectaverat sua
Videns Crucis ex agice Civitatem
Flevit iterum super illam.

Quod sibi ad pacem futura,
Nec olim cognovisset in die,

Nec nunc divinare sciret ex nocte.

Vicini Labris petulantia monitus genuit
Totum perditis Crucis sibi fructum perire
Cum ne in Cruce quidem positi residerant.

Rore aliquo

Noctem vigue adeo miseram beaturus,

Illam de cordis sui subibus cognovit.

Ad vinea sue custodiam

Eminens speculator in Arbore

Excubandi necessitatem

Ex latronum vicina praevidens,

Clamore valido

Exprobrat securitatem turgentibus.

Sursum loqui se sciens, vocem attollit,

Et ne sic quidem auditus

Periculum facit

An male commissum labris officium;

Exequi felicis palpebra possint.

Validus plane clamor;

Qui et ad terrorem sit auditus in Erebo,

Chrus autem Bernardus nunquam
not.

Tunc enim tenebra facta fuerunt super
vni versum terram.

Dixit enim Si cognovisset et tu et
quidam in hac die tua, quod pa-
con hoc.

Causa oculi gemitus Com. ubi
natis peccatorum

In Canth. 1. dicebat ipse, posuerunt me
custodem in vineis; si autem custodes
essent domunculas sibi in arboribus
sine.

Qui videtur, nisi is, ad quem non videtur
mors. Luc. cap. 22.

Exauditus est pro sua reverentia
Hebr. 5.

Intravit in Hierusalem cum ramis
palmarum et hyssopi.

Iuxta præceptum Apostoli non, nemini
quicquam debeat.

Eque enim rapientes aspernantes
lacrimas fundimus.

Matth. 27.

Mar. 15.

Deus Deus meus, quare me dereliquisti.
In eo ex Bernardo tota plenitudo
tristitiae inhabet.

Cora illum enim erat planissima turba
Hebræorum et gentium.

Ut patuit in labore

Et ob Reverentiam

Sit exauditus in celo.

Qui ad Crucem ita festinus venerat

Non potuit nisi gemens inde recedere;

Eternum paulo post interdi cuncta fletu

Pascere se tam liquida voluptate festinat.

Nihil eque curans

Quam ne illi quidquam deberet

In utroque vite lumine

Impositum a Natura tributum

Pari liberalitate veniens, ac recedens

Persevit.

ELOSIVM LXXIII

Queritur se desertum à Patre.

Quamdiu tibi Mater adsit,

Quid te quereris derelictum à Patre?

Plena Deo Maria est;

Ea præ sente Deus abesse non potest.

Atqui captasti arte hac miserationem hominum

Qui videreris

Terruisse Deum quodammodo malis tuis.

In summa vulgi frequentia

Doluisse festum,

Cum aliqui socium Crucis

Toto tuo emens Regno.

Perperam qua dicis, intelligunt,

Qui verbis tuis accommodatas
 Aures non habent.
 Etiam vocasse crederis
 Quem à die miserationis et veniæ
 Vel si adfuisset excluderas.
 Calamitate tua
 Quilibet tui vltor auxiliet,
 Et vocato de Celsi igne,
 Te vel abruptis lesisset in hostibus,
 Quia in his etiam totus eras.
 Vix sperasses vivum Eliam
 In diem ultionis servare,
 Si hac sub iunipero tua
 Reclinare se potuisset.
 Vbi Deum amiserat Vir Dei,
 Suam vltique relinere animam noluisse.
 Ita ad te omnia trahens
 Præter solatia doloris tui,
 Contra opinionem Mortalium,
 Ne fidissima quidem capita
 In felle partem vocasti.
 Sincerus ut es, causam non taces,
 Cur in lecto planenon tuos
 Sine tecto et tegmine moriaris.
 Bona tua omnia prodigiis discipuli
 Cessisti Mabem Discipulo
 Spiritum Patri, Regnum Laboni,
 Consumptum Patrimonium tuum est,
 Irrita nunc prece rogandus,
 Quæ una vitæ tue salus superet,

Cuius Eliam vocasse cum dixit, De
 Eli, Lamech et Abrahani.

Genus illius vixit admodum fuit et pa
 tet ex eius historia.

Erat in ijs, quia cor eius diligebat, et
 ut Deus qui vltique est totus etiam in
 ijs erat.

Elia adventus diffinit in vltimo die,
 quando cum Enoch Antichristus a se
 ponet.

Lux huiusmodi. Item. et omnia tribum ad me
 idem.

Com. acc. quædamque sunt et numeratæ et

Ut constat ex verbis in Luca.

Alludit ad illud prodigi; ibi ergo ad
Patrem meum, et vicam geram in
caelo, et coram te.

Cur existerit. Corus a celo oculus mo-
nitionis, inclinans caput.

Matth. 27.
Mar. 15.
Luc. 23.
Ioan. 19.

Prima causa cur inclinatus capite bo-
vidit Spiritus

Erit enim Mater sua in Cnem.

Vnde bene regamus, et homi mortis surige.

Ita sermo D. Athanasius interpretatur:

Mors enim vique non de celo.

Emititur in illa spiritum suum.

Ad Patrem redis
Licet nec in illum, nec in celum peccans,
Iam non audes in neutrum
Attollere oculos,
Conscijs quod uni quidem
Latrones adaptari in filios
Alteri consecrari in Cives.

ELOSIVM LXXIV

Inclinato capite moritur.

Inatum hominibus Iesum abire ne crederes,
Aversus a Celo mori maluit

Quam ad homines non converteretur.

Quem Patri commendaverat spiritum

Subiectam effusus in Matrem

Supremas palitus in illam direxit

Ut vel exinde Mundus agnosceret

Ne se quidem sancte mortuum sine Maria.

Mortem ad se accedere formidantem

Quando vltimi voce non poterat,

Advocans nutu

Ad se de tellure venienti

Prona facie, quasi oscutaturus occurrat

Meliorum animam induitur telluri Deus

Spiravit in illam secundo spiraculum vite.

Gravitate suscepti oneri victum caput

Ruens in pectus, pondere suo nimium elatos

Opposuit.

Fidi sciamum Comitem Spiritum

Abeuntem ad Inferos

Sequitur cervix est quoad potuit.

Nisi altero fixo

Non solvatur amicitia inter tales.

Nec ^{idem} namabunde doloribus saginatus

Adhuc locum novo vulnere designavit.

Patri spectato ad se ipsum conversus

Origini sua ubi se vidit ita dissimilem

Exhauit animam vi pudoris.

Inter latrones de Partis sollicitus

Quas superesse sibi sciret in pectore.

Conversus eo est custodientis in morem.

Deposuit tamen

Hec ipsa tanta sollicitudo detexit.

Apertum latus est

Et egenorum brachium in vultu.

Dubites etiam an ad stagnantes inibi aquas

Admovere sitiens labra voluerit.

Iudicem Mundi vel mortuum

Scias in tellurem intendere.

Attendit ille de specula quidquid peccas.

Sopitum si putas cave ne audias

Alius illum dormire non tibi.

Inter Spiritum et corpus Christi amor
quidam vehementissimus.

Supererat mortuus vulnus ex lancea.

Pectus enim Christi Peragrosissimum
Divinitatis.Miles Lancea Latus eius perforavit, et exiit
vires sanguis et aquaNon enim dormitabit neque dormiet
qui custodit Israel.

Matth. 27.

Mar. 15

Luc. 23.

Joan. 19.

ELOSIVM LXXV.

Mortuo tota parentat natura.

Multa corpora sanctorum, qui dormie-
rant surrexerunt.

Quare monumenta omnia aperta sunt.

Idea enim dicuntur voluisse illi sumula-
ri in monumento, in quo nudaum quae
quam postea fuerat.

Nato Primogeniti Linguam, laetari
caveret, valent.

Tunc enim iudicij erat mundi, et gemet
dicit.

Noctem hanc, ne somno natam putares,
Corpora quae dormierant surrexerunt.

Peracta Tragedia sua Deus
Lunina subtrahit.

Non ultra spectatori bus profutura.
Ex Orchestra tantus actor egrediens,
Vel a saxo plausum extorquet.

Ambierant omnia

Novum hospitem monumenta;

Ad hoc aperta sunt,

Et quia Consortis illum nosse praevenant
Mortuos quos acceperant, eiecerunt.

Captivorum libertas

Fractas carceris fores evincit.

Nato sibi Mortuorum Primogenito,
A se detentis facultatem illam Mors fecit.

Atratus coram Iudice suo

Trepidat Mundus,

Et orbatus luminibus.

Quibus tam male viderat Lumen suum,
Tandem perduellionis Reus

Capite plectitur.

In publico totius Orbis Iustitio
Unicum non coeaverat Dei forum.

Extremum diem

Suspiciantur ex signis Mortui
Ex tumba nondum audita novissima

Iam resurgunt.

Perire Deum posse non crederent
Nisi iterum viderent, ut viderent.

Eterni spolum Pontificis,
Vel à tumultu latrones excivit.

Sufficit rapinis hereditas;

De spiritu oris eius omnes accipimus.

Iam non solus Adamas,

Sed saxa qualibet

Agni cruore frangantur.

Solem nostrum

Hodie primum tenebra comprehenderunt.

Mirare nos desitiam funeri

In quo ne publica quidem

Celi facies admittit.

Agit Auloni suo

Natura Presicam,

Eclogarum Mundus,

Suctus virtutem exercere viventem

Lugere Mortuam.

ELOS. LXXVI.

Ex aperto Christi latere manat
sanguis et aqua.

Vbi eam, si populo credimus, cecus miles invenit,

Signa hæc, terramotus insoliti, obcu-
ratis luminariis etc.

Agni sanguine adamantis durities fran-
gitur

In funere suo Christus ne celi quæ-
sues admittit,

Ipsemet fragor Mundi elegiam Con-
suet

De veritate huius historia non
putat Auctor, sed si vera est, ita lu-
dit.

Cruce ex Augustino Cathedra Christi

Novum idioma Christi in Cruce.

Leatus Christi portus salutis novi
gantibus in Caelum.

Dicere hunc etiam mundo potuerit
te nunc amicum dico, quia omnia
nota feci tibi.

Sudor Christi cordis, ignis quoque san-
guineus, ideo coarctat angustia et agna.

Ibi profugam latuisse diem ne dubita.
Ad tam conspicue spectaculum Charitatis,
Sine oculis neminem adire vult Deus.
Quae fuit in illo probrorum ambigillo,
Deaeterna sua,
Ne ipsi quidem tegi paucis est cecis.
Elatus in Cathedram
Veri Magister amoris,
Idiomate amantium posthac locuturus
Ore clauso, Cor aperit.
Fideliorem interpretem
Doctrina cordium hactenus non invenit.
An plane loquatur ex Corde
Novum guttur interroga.
Officinam in Petra Faber Amorem habet,
Vbi tela procudat sua.
Importusum iam non sit Caeli Lithus
Ex quo talis es Navigantibus Sinus patet.
Conciliato sibi per Mortem Mundo
Amico iam et non seruo
Vesipra pectoris sui pandit arcana.
Vbi quasi parturiens exclamaret,
Quos in lucem ediderat filios lactaturus,
Mammillam cordis aperuit.
Ex laboris vehementia
Solutum in sudorem Cor est,
Inde lacu iste coarctat,
Profecerat dolor eius in pena;
Qualis sudor in horto fluxit ex corpore,
Talis in Cruce manavit ex Corde.

Detectus ibi fons est,
 Vnde manabant in oculos fletus.
 Lacrimarum nobilis in fletor,
 In Gazophilacio Cordis sui,
 Non alias merces visus et custodia dicitur.
 Cum flere adhuc multa volentem
 Spiritus defecisset
 Quasi iam non posset dare fletus ex lumine,
 Dedit ex vulnere.
 Ita hoc voluerat novo argumento probatum,
 Calamitates Mortalium
 Se plane miseratum ex corde.
 Agnosce ex adhibito aquarum remedio
 Vim ardoris.
 Igne Patris, quem condebat in sinu,
 Orbem universum incenderat
 Secundum Phacton,
 Nisi et ipse provide
 Menniret in aquis.

ELOS. LXXVII Mortui pendentis e Cruce myste- ria.

Hanc in Insulam,
 Quae a terra in caelum solventibus
 Prima occurrit et unica
 Rursus nimia Charitatis degortatus est Deus.
 Aliter ab hominibus
 Quibus ita ex animis adhererat

Origo Lacrimarum Christi tota, eius
 in corde.

Defecerant illum fletus, non senio
 causa.

Argumentum ardoris Christi hac
 aqua.

Et ipse Phacton ignem Patris sui mi-
 sit in terras, adeo ut mergendus in
 Eridano fuerit.

Crux Insula quaedam fortunata,
 media inter caelum et terram.

Apud Antiquos alii re-legabantur, alii
 Degortabantur in Insulas.

Nihil sibi indicavit desiderium des-
cendendi iterum in terram.

Amor nudus, et puer pungi solitus.

Nam plane Regnum Caelorum vim
patitur, et violenti rapiunt illud.

Fulmina sublimibus longe magis in-
solita, quam caeteris

Alludit ad illud dictum Balthamri
Aggeus is in statera, et inventus est
minus habens. Crux autem ab eule-
ria dicitur statera facta corporis.

Nam Christi Crucis est, per illam
enim nos venit in Caelum.

Avelli non poterat.

Excilii tamen sui merore tabens
Describens nutu capitis vota Cordis

A tellure ne solus abeiret,

Eo, unde fugatum Corpus fuerat

Emit Spiritum.

Nudus Amorem exprimens

Non iam quorum, sed Adultum,

Ipsa tibi Arcus et missile,

Expugnare celum volentibus

Macchinam offert.

Supra condicionem suam elatus homines

Quia non invenerat in tellure

Venatur in aere.

Demonstratio Magister,

Quod ita supra caeteros emineat

Ne mireris.

Contorta in nos fulmina

Captat ex celsis.

Hac illi unica ascendendi causa.

Appensus, et ipse est in statera,

Et quia inventus non est minus habens

Firmatum est Regnum eius.

Amoris Ceterum pavor

Elevatus et ipse in aerem est

Humanissimus portitor

Transfretans in Caelum volentes

De navis ad huc terne summa

Sine Naulo vecturus invitat.

Aquila magnarum alarum

Reptantes humi pullos
Provocat ad volandum.
Prospexit tamen scariis suis
Cautior Iedalus
Exemplis suis monet alta non sapere.
Ascendit de terra sitienti
Hoc in Meteoris igneis Nobilissimum,
Et sine alterius consortio luminis
Fuscato micans in aere,
Solis, Astrorumque solatur absentiam.
Felix, haec si te Phenomena
Fecerint Gymnosophistam.

In ignis sua sublimitate Christus, per
vestram doct-

Meteor ignea sunt ex terra exha-
lationibus; et de Christo dicitur, et
ascendet sicut virgulum de terra
sitienti.

Gymnosophista, mortalium omnium
delectationum rerum calidius conten-
plabatur.

ELLOS. LXXVIII.

ECruce depositus tumulatur

Absoluta libri vite elucidatio est,
Audito sine plangere stupuli,
Descendere de Cathedra Magister poter.
In Celi sinibus non habes vltim quid queras,
Ex quo Spiritus tuus apud Inferos est.
Accede propius rediturs;
Triumphanti non occurrere
Inurbanitas credi potuit.
Tua confessione de coctor,
Qui omnia consumas;
In quodvis remedium
Nocte non contentus quam feceras;

Vita Christi non alius quam elucidatio
libri vite.

Christi corpus est Cruci depositum, pro
pior accendit de eius animam, et
quam eadem occurrunt

Spiritus sanctus, cuius Christus operaretur.

Necesse enim fuit Nicodemo aut
Lere potius clavis a Cruce.

Deposuit enim mater accepit in
vibras suas.

Mirantibus quod nesciret qua
Hierosolimis acciderent: nesciret
Tut qua! ac si non meminisset.

Nimirum Matris, et aliorum piorum
hominum.

Tulit Nicodemus mactem myrrha et
alio quoniam libus centis.

Lazarus prolixi f. honore legatus pedes
et manus in oleo: in enim mas erat in
deu regere.

Adhuc densiores tumuli tenebrae quaris.
Seu te Cruce nollet dimittere.

Sicut Crucem,
Instrenda utrique a Nicodemo vis est,
Tibi ut tua probra desereres,
Illi ut sua decora.

Dubitem an Crucis fueris avellendus a brachijs
Nisi Matris in brachia reditus.
De sinu Patris in suum olim ita te traxerat,
Quidni in eundem te traheret
De sinu Crucis?

Tam fortunatum naufragus electus ad litus;
Omnem penitus oblitus procellam es;
Adeo ut reliquias postredie

Necicis, quae pater eger,
Nisi memoriam abeuntes in Emaus refricarent.
Requiescere visus es.

Matris iterum omnis exceptus,
Fuit haec infantia mortis tua,
Quae lactata Maria lacrimis
Immortalem usque adolevit ad vitam.

A mundis imis manibus
In sindone munda depositus,
Ne mortuus quidem toleras sordes.
Sponsus sanguinum

Thalamum habiturus in tumultu
Undequaque pretiosam mortem
Pretiosorem efficit delibutus unguentis.
Inter mortuos liber
Adhuc insitis ligam te patens.

Non admiscurus ad Oſſum lapidem,
Niritecum, multa morere vel,
Quam ultra liberam nulla.

Seductor vocatur
Titulum hunc pro Epitaphio excipis,
Nulla tibi magis laude placens,
Quam quod ambulantes in tenebris
Seduceris in viam lucis.
Sane Judea. Maiorem nunc verbis tuis,
Quam quis oculis fidem habet.

Videt illa te mortuum,
Et adhuc tanquam iam rediſſe ſugam custodit. *Lude nunc ergo in ſtatu ſepulchri.*

ELOS. LXXIX.

Epitaphium Sepulto.

Mortem quia vincere Chriſtus potuit,
Declinare contempsit.
Sta viator.

Tua hoc loco clauditur Via.

Diem laboris tui Deus

Tibi Sabbathum fecit.

Felleis laudibus

Usque ad horam nonam meridiatus.

Precipitatus in noctem die,

Ne Sybaritam crederes.

Si ſomno ſe daret ante ſolem

Averſatur ubique maliſſimam

Saxes ſopitum ſtrato recubuit.

*Dixerunt Pilato Judei, ſeductor
ille eſt.*

*Pingimus hoc Epitaphium inſcriptum
Lapidei quod adſcriptum eſt ad cetum
monumenti.*

Chriſtus enim Via, veritas, et vita.

Inta enim mortuus in Cruce.

*Qui ſignabatur decubuisse ſemper ante
ſolem, et poſt eum ſurrexerat.*

Post titulum Regni affixum ubi in
Cruce, more Regis caput et exornat
habere, et sumptus plane Regiarum
cent.

Chm mors stratus non stratus quam la-
zar de quo dicebat, Amicum noster
dormit.

Sarcophagus dubis tumulus quam
carum vocant.

Terra Christi Corpus Christi, cum quam
Magna indon.

Gravum formenti quod cecidit non
petra, naly aruit quia non habet in
mag.

Ita ex Arist. et alii in lib. de elem.

Ex quo tamen Iudeorum inauguratus Rex est,
Dignitatis suae terrore
Nulli iam sumptui parit;
Atque ita prater Alpes, Myrrhæque delicias,
More Regis,
Excubitores admoveat omnis suo.
Talem urnam mortuus exigit
Qualem puerum nondum natus
Velim Sarcophago
Qui nullum adhuc absumperat,
Innocentiam commendavit
Clauo supra se ostio solus,
Quasi arcanum quid meditetur
Terra sua Mappam in lino delineat,
Navigaturus in Cælum
Hanc sciens futuram periculum Geographiam.
Lumina sua expressurus per Umbra
Artis testes excludit.
Illa una dumtaxat Mors comes,
Quæ notare artem non potest,
Quia cæca est.
Sindone teste,
Habet ibi adhuc humorem,
Vnde amplam redivivum in massam excubet.
Cineres de ulla ne cogita
In centro suo ignis
Excrementa non habet.
Inclusus seu sit,
Advoluto ad ostium lapide
Tellurem ita dispositus secum attollet in Cælum.

Vt Ihesu Mortem fuisse in delicijs scias
 Tumuli Scum attende.
 Non Eremus, sed Hortus est.
 Corda hominum
 In terra corde vestigat,
 Ea ibi consciens
 Vbi et thesauri sunt.
 Inimicitias in se omnes
 Quam Christus interfecerit hinc cognosce.
 Mors et Vita
 Vno hoc se patiuntur in tumulo.

ELOS. LXXX Sepultæ Cruci epitaphium.

Mortem perijisse qui dubitas,
 Habes hic te sum, quo deleta est,
 Feretrum, quo elata.
 In hoc Mari Magna Piraticam exercentem
 Sagax bellator
 In tempestate corripuit,
 Et in hoc ipso Mysparone suo,
 In quo tam multas egerat preda
 Oppressit.
 Celebravit ingenti Natura tripudis
 Inferias Mortis.
 Exiliere sacra pro gaudijs
 Et in choreas excitata cadauera
 Tumula relinquare.

Tumulus Christi in horto, qui et gloria
 locus deliciarum est.

Et terra corde aurum enitit et tibi
 laus.

Vnde bene de illo Paulus interfecit
 inimicitias in semetipso. Ephe. 2.
 et non vltim: dixerat enim. U mors ero
 mors tua.

Ita a plerisque ex Patribus Christus
 cadit.

Regnavit mortalitatemque ad Christum
 et non vltim: dixerat enim. U mors ero
 mors tua.

Concussio Natura in morte Christi, tria
 diam eundem pro morte deleta.

Solus enim Agnus habet inde ada-
mantem, prout insingere.

Baculus Jacob, seu baculus Geome-
tricus, ut modum Crucis formatus

Qui enim Cælum regebat, inclinato
capite quasi omnes excussit.

In illo Nobili agricola Patris in arbo-
re Martis, hoc est, Crucis, qua mala
arbor dici consueverat.

Christus enim reliqui ignis consumitur.

Li- ingens apud Patres, ex qua mate-
ria fuerit lignum Crucis, ut videtur
et apud Barn. l. m. 1.

Alii ex olea, alii ex Palma fuisse
volunt.

Illaturi Violentiam Cælo
Ignotam Poliorcelis Alacrinam inuenistis;
Quæ quia Adamantinas
Pulsare fores debuerat,
Non arietem, sed Agnum, retulit.
Baculus Jacob

In mensuram omnem exstentis
Geometras novas instituit,
Qui soli et imas explicari profunditates,
Et veras venari altitudines, sciunt.
Veri. Atlanti, victa cervice
Ne rueret in homines Cælum
Hoc fulcro Mundus indiguit.

In arbore Martis
Facta viti insilis est;
Recisum ad hoc de radice sex Virgultum,
Et ab Agricola Patre

Virginica involutum in terra
Vitiatis agglutinatum est trunco.
Divinus Amor

Tadam profano non invidet,
Ex quo ignem suum,
Quo salutare Mundos agat in furias
Torri huic applicuit.

Herculis nostri clava,
Qua creverit ex radice vix raras.
Ne omnem vni superbiam faceret,
Divinus pluribus honor est.

Ara miserationum
Ex olea tota esse debuerat

Nisi Victoriarum officina
Esse debuisset ex Palma.
Erudimini sub scientia Ligno Mortales,
A quo vel ipse Omnia Deus
Didicit aliquid
Paulus teste.

ELOS. LXXXI. Spinis, et cæteris doloris eius instrumentis epitaphium.

Ampla suppellex divitis patientia
Antri huius angustis legitur.
Tardari greous tuas, Prætor, si sentias,
In spinas cecidit te scias.
Segultis virtus est, quod fuerat detectis Natura
Scrutata olim Cerebrum Dei
In Ferrario illis sapientia
Artem quoque hanc,
Qua si terrentur homines didicere.
Infecti salutaris contagio
Vim Magneticam habent,
Cui, vel quia ferreus es, non resistas.
Beata Pallia
Quando Lilia tua
Invidere Rosæ ne debeant
Habebunt de tam sancta sepe custodia
Vbi Christi Corona fuerit
Ibi erit et Regnum

Cruz signum scientia boni et mali

Didicit ex his, quæ paucis est, obe-
dientia ad Hebr. 5.

Supponitur hæc epitaphia, quæ
prope Crucem, iacet hoc illi af-
figitur Epitaphium.

Cum militum manu coronaretur
Regem adlerum.

Quotquot enim illum tangebant sa-
lutem hauriebant.

Corona Spinea in sacello Regis La-
visij aucturatur.

Nec Aetere ea in Aula deciderunt,
In qua ea ipsa quae oriantur, aculei sunt.
Tu vero, quae te Mundi Dominam iactas

O Roma,

Aude sperare

Vel a Decessore Regum Rege tributum.

Se posuit hic tibi columnam,

Quam aeterna barum gloria

Obeis ei quandoque adderes tuis

Memoriae, si quandoque

Illi non alia

Quam sanguinis sui notas appinxit.

Diminutam si videris,

Contabuisse illam

Ex Auctoris sui miseratione ne dubita.

Ante aliorum scis hic lapis,

Qui servitima concius Laniena

Eum multo ante quam moreretur

Mortuum vidit.

Columnae huic quamdiu innixa sis, Roma,

Securitatis et Fortitudinis

Mundo symbolum fies.

Spera tamen et hoc Clavos ex pœnu,

Quos veratilis sortis rota

Obicem figas.

Illi quidem olim

Sub incude, et malleo Clavi fuerant;

Ex quo tamen in Herculis Nostrae manus venere,

Domitores Monstrorum

Iam non Clavi sed Clavae sunt.

Columna Christi Roma apud S. Pa
cedem.

Alludit ad Obeliscos Trajani et aliorum.

Columna non integra sed fracta, et ha
bitura historia.

Fortitudo et Securitas in nummis
Aniquorum exprimitur. apex per Multe
nem columna uniuscam, et apud S. Pa
triam videtur posse.

Clavi Christi non uno omnes in loca
Davon. tem. 1.

Verti illos in frena si videris
 Metamorphosis ne stupeas.
 Fuere et olim frena in illius manu,
 Qui Erebum mortemque frenavit.

ELOS. LXXXII

Iudæ eius proditori epitaphiū.

Hunc unum, quia non prævidit locum Iudas,
 Tam multa habuit.
 Eius initia ne quere.

Quæcumque fuerint bone stare finem non possunt.

Primum illi beneficium non nasci,

Proximum, non agnasci.

Sub disciplina Veritatis profecus artem mentiendo,

Præceptoris exercere tolerantiam melior,

Quam propagare doctrinam,

Vix aliud ab illo didicit, quam ut locum sciret,

Vbi minori quidem frequentia,

Maiori tamen contumelia proderetur.

Promptior miracula pabrare, quam credere,

Dæmonas fugavit aliquoties, fugit nunquam.

Admisit in animis

Quos excluderat a Corporibus,

Et quos sibi vacarent Ministris scelorum

Avocavit ab alijs auctores penarum.

Melior peculij custos, quam fidei,

Vt servaret non sua, se ipsum perdidit.

Clarus Christi in sanum efforma-
 tur vultus Measiani in tempore
 magister.

Loculus etiam nequitur pro ijs quos ph-
 ribat Iudas, et pro loco in quo condun-
 tur mortui.

Melior erat ei sanatus non fuit et

Sciebat enim Iudas, qui trahebatur eum,
 Locum, aliud vero non dicitur scire

Vide Roynaudy in Iuda; multi enim
 volunt Iudam pabrare miracula
 ut et ceteri.

Potrat in gremium sua renundare et
Vanis pauperibus.

Quid vultis mihi dare, et ego cum vo
bis adam.

Tentantis cur vende debuerat, erat quia
poterat in gremio sui repundere.

Opinio mulierum, tuam accipere Eu
chanthiam.

Nunquid ego sum Rabbi?

Surrexit enim a se. Coniunctus non videtur
avranum sui cordis, cum dicitur ab eo se
vocari auctoritatem amicum.

Paupertati patrocinans, quam odiret,
Quia facilius spoliare pauperem poterat
Ditari pauperem voluit.

Mercis sua pacimus Mündinator
Ecc Avaritia prodigus.

Quem iusti a stimatibus

Vendere diffideret, quanti valeret.

Neglecturis vendidit, quanti reserent.

Cum nemo magis indigeret in gremio,

Quam cui tam male olebat anima

Emerere qua debuerat vendere voluit,

Ideo solum, quia vendi potuerant.

Pedibus absolutis ingruor,

Minis intentatis securior,

Vbi vita, et ferculum, et poculum foret

Conviva Mortis.

Intincto pane moniti non detectus

Vix ipse credidit scelus suum cum praedicentur,

Vix erubuit, cum patreret.

A Magistro discedens maiori perfidia rediturus,

Cacitatem Laternis proditoris,

Non iuvans,

Surgendo Lapsus est gravior,

Quam cadendo.

Ignotum se reputans

Quia quod non erat vocatus,

Charitatem interpretatus ignorantiam,

Bellum praeludis pacis indixit.

Amoris armis abusus ad odia

Salutem quam voce dederat,

Manu destruxit.

A nullo magis reuinctus,

Quam ab eo ipso, quem stringeret,

Maiori miraculo aures cludit,

Quam alter recuperarit.

Turpius penitens, quam peccaret,

Expertus facilius vendit Deum,

Quam redimi,

Peregrinus parauit tumultum, laqueum sibi.

Idem sita vltor perfidia, qui et auctor,

Vbera illius fructus

Sterili collegit in Arbore;

In nullo magis iniurius Praeceptor,

Quam quod illi venia voluptatem inuiderit.

Integritas nulla cognita viro,

Nulla debita mortuo.

Lapidea illi fuere viscera;

Quidni ergo cum Petra scissa sunt, rumperentur.

Pater centibus ceteris,

Ipsam etiam impietatis Monumentum apertum est.

A Mercatore tam malo

Disce, Viator, emere, disce vendere.

ELOS. LXXXIII

Amorem suum colorat in syn-

done.

Tabellam, quam vides,

Viator

Naufragus Dei fluit

Coniungit se Christo per amplexus
et oscula.

Fuit hic Malchus cuius abiecit Petrus
auriculam.

Pondus agrum de metredo iniquitate

Tradunt enim Arbreum antea secundum
Iude regenda. Anly. Sely. Doro.
anno 3. C. C. C.

Ido trepuit medicus.

Alludit ad illud Petra scissa sunt
et monumenta aperta sunt.

Fingit hic auriculam in templo Laurini
ubi acervatur. Anticontra hoc Chri-
syndon.

Alludit ad Tabellas appendi solitas
in tomis Beati Virgini et aliorum
Sanctorum.

Pictura hoc Christi ad vultus umbra.

Laconismus multa pauca complectitur.

Virtutem Christi Divinam et huma-
nam vitam.

Fuit enim et immensus.
Parvula opus Philosophi cum hoc in
nube replebat.

Mentis fuit mirabilium sursum in
Euchar.

Vnde dilabit ipse per lucem. Tomulus
calami vult.

Vnde illi dicitur tu autem benigne
sermone utque ad huc.

Vovit Patri.

Persunctus periculo voti memor
Exaratam sumptibus suis historiam

Æternum eidem Anathema

Hoc in Templo suspendit.

Caveto, ne quid de illa perperam iudices;

Latet et rursus

Hanc Apelles post tabulam.

Obscura lineamenta si sunt,

Videri voluerant e sepulcro venisse.

Agnosce verbi hominis laconismum

Dolbrum Niadem

Gemina complexus est pagina.

Amphibion hoc

Describere satis una non poterat.

Quid sit ex facie nescias,

Nisi perspexeris et à tergo quid fuit.

Parelia ista sunt. Soli natui.

Occumbens non habuit quid relinqueret

Præter umbras.

Hic iterum sub gemina specie

Christum habes.

Hæc et mirabilium eius

Secunda editio

Excudit illam in Typographes suos

Sub signis Iona,

Vbi et torcular calceavit.

Opus posthumum ne contempnas.

Auctoris huius genius est

Potiora in fine servare.

Linum ut sit, non Amiantibus
 Illi quidquam ab igne ne timeas.
 Maioribus olim per friduum
 Obstitit flammis.
 Quemcumque regum accenderis
 Christo par non est vel exincto.
 Fatigatus Deus ut sit
 Dum reficeret opus suum,
 Ne ipsa quidem otia sunt est Sabbatho
 Ne omnino quiesceret mortuus
 Pictorem egit.
 Arietis solum
 Phryxo, Sabaudia, non invideas,
 Quae habes Agni.
 Illud in terra Regnum portenderet,
 Hoc in Caelo.
 Nullius hostis arma formides;
 Deus exercituum
 Nunquam sub alio vexillo mereat,
 Quam sub suo.

ELIOS. LXXXIV.

Ad Inferos descendit.

Avaritia Charitatis tue
 Terram, ipsa quaeque, sollicitat,
 Et aureas mentes
 Illi ab imis usque visceribus eruit.
 Fatas sodini huiusmodi tenebras

Aludat ad incensum exitum ma-
 lo dolo. a Calvinisti Cambini.
 Vide Lingon. et Hagst. Helan in
 Sydene.

Tota enim Sabbatho fuit in corde terra.

Vellus aurum Phryxi portendebat
 Regnum; unde haec et causa tanto the-
 dio qua situm ab Hammabur.

Principum Sabaudia summa recumbit
 ex gignit.

Avaritia primum terra vitam
 sollicitare per sonas.

Sol Christum ad inferos abeuntem
una cum Melli sequutus.

Vbi Deus ibi Calum.

Iles terre mator factus magnus.

Ita discipuli viacerat in sermone poet
canam.

Venerunt in sanctam Civitatem, et ap
paruerunt multis sanctorum animas.

Qua ipi qui renuerant, causa ha
bit vincendi in Civitate tanti ce
lestis nam.

Dilatavit Inferus animam suam ad
vires, nunquam vero magis quam
ut aperit hospitem tantu.

Toto immisso Sole scrutari;
Inde ille abest à Celo,
Quia ille etiam tecum est.
Credideri ydera Calum
Vbi cumque tu foras;
Te in Erebum roque secuta,
Quia ibi quisque aaderas
Loca non agnovere discrimen
Thesauris suis spoliari
Terra vix tolerat.
Vlciscitur violentiam motu,
Et inde quaque lapides
Inimicum ei aculatur in Calum.
Cum in domo Patris tui
Mansiones multe sint, pauci Cives,
Corradis vel ab Inferis Coloniam,
Quam illuc rediturus deducas.
Impute luce tua Nobis et ymbra
Fiunt Mundo spectabiles,
Et usurpature oculis
Tuae monumenta virtutis
Ad yndinas Prætorum
In sanctam confluunt Civitatem.
Illi nulla alibi maiora negotia,
Quam vbi libertatis Acertor
Et vivus agnoscendus in Matre,
Et mortuus adorandus in Syn done.
Ut tuam caperet animam
Suam ades dilatarit Inferus
Ut ex violentia fractus sit.

Nequiritque suos ultra retinere Captivos.

Invidit Emoryneum
Oppositi sibi specus fortune;
In omnem doloris sensum erupit,
Quod et Crebuis
Dici sedes Dei iam poterat.
Scrutator Cordium.

Ne ipsum quidem Cor terra præterijt.
Rimatus illud per triduum est
Inventaque in eo omni nequitia
Mundi gravitatem mirari desijt.
Cui homicidia, Adulteria, furti
Atque adeo scelera omnia,
Tam corrupto manare vidit ex corde.
Quid in loco penarum tamdiu egerit
Ommille querere.
Si bonus es, eo tibi aditum clausit,
Si malus aperuit.

Turbatis Cæli in Monte Christi eo
quodq; invellia.

Infernus Cor terre aperit in
Surgit pulvis detellam et damna
Et Christi gloriam in augmentum
penarum.

Qua de corde exiunt, ea plange, sunt quæ
contaminant hominem
Locus penarum vltim^{us} sub terra.

Quid egerit apud Inferos Christus.

ELOS. LXXXV.
Surgit redivivus è tumulo.

Matth. 28.

Matth. 16.

Luc. 24.

Joan. 15.

Probrum Sterilitatis
Post hac Telluri nullus obiciat;
Experta Alitrum dolore est,
Peperit Præmogenitum Mortuorum
Filiis habere Mors cepit
Mitiores illam sperare, Mortales.

Christus Præmogenitus mortuorum
Ad Colos. c. 1. v. 18. Apocal. 1. v. 5.

Dies quam fecit Dominus cur omni
maxima.

Sequitur Angelus conum opinionem qui
voluit Cum ante Aurorę resurrectione.

Dixerunt enim nolite thesaurizare
vobis thesauros in terra.

Tam Pariter Christo nascente quę Milites
Christo renascente agebant excubias.
Sic supra Christum, illi supra gregem.

Clauis enim egressus e tumulo cum
summis e mortuis.

Hoc est Angelus qui dormit ubi in
albis.

Feritatem fecunditas cicurat.
Mundo dies illuxit omnium maxima,
In qua rediit Sol noster,
Auroram sequutus non est,
Sed præiit.

De regetundis accusari timuerat
Si quas horas diei ademerat. Moriens,
Non redderet iam resurgens.
Pudere illum cepit,
Quod contra quam præceperat
Theaurizare videretur in terra.
Qui Dormientes nollet testes habere,
Sed vigilēs,

Motum Telluris præmittens suis
Custodibus una cum somno
Excusationem omnem excusit.
Ita semper agentibus vigilias noctis,
Vel super Regem suum, vel supra se
Præiit exoritur Christus
Avara tellus ut est,

Depositi, nisi concussa non reddidit.
Inhorruit mirata Clementiam,
Quæ ne obisienti quidem
Violentiam intulit saxo.

Frangenda tamen Urna non fuerat,
Quam Mortis Carcerem destinaret
Vbi sepultam illam relinqueret
Suis paruit et ipse Custodes.
Abituros ne putes, sedent, nonstant.
De pacto metuunt,

Qui ita sollicite interrogant propinquantes
Quid quarant.

Iustus hic a mulieribus metus;

Invenere grima Mortem

Etiā ubi nulla Mor. fuerat

Misera, et sibi semper inimica Mortalitas?

Dolet se mori

Et resurgere ne possit oppugnat.

Sepulcrum aperire debuerat, et occludit,

Minuere difficultatem Resurrectionis, et auget.

Obscuratur auro claritas sacri;

Obstruitur sacculus aperti reguli fides.

Fit Discipulorum furtum Magistri virtus;

Quia (que hominum veritas est)

Nihil difficilius credunt

Quam quod sit vtilius credidisse.

ELOS LXXXVI

Vulnera retinet redivivus.

Quid agunt Characteres Mortis in libro Vita?

Tolle, lege Nobilem Paginam;

Tropea discas esse non probra.

Lapidi unde sumus excisi Nobiles calaturas

Quis nisi deus invidus pretii,

Desideravit abolitas?

Medicinis tibi stipendia vulnera sunt;

Sola hac agro asportavit a Mundo.

Huc, huc vel è Celi Abyssa, Apes Mellifica

Dixit Angelus mulieribus quem
queritis.

Nimirum in Paradysus voluptatis ubi
Deus Adam excurrat

Ita En. Chyrol. loquens de hoc my-
stero.

Data enim Civ. Antioch. secunda, ut
vicerent quia nobis dormientibus etc.

Liber vita Christo scriptus intus
et for.

Dixerunt ipsa, ut medereris contibere cor-
munt me Dominus.

Christus flos Campi

Ego constitutus sum Rex ab eis super
Montem Sanctum eius, predicans
praeceptum eius.

Christus Civitas Refugii, in qua qui
ingreditur, egreditur et ingreditur
et persequa inveniet.

Fecit Nos in Ana cellas et briga.

Corpus Christi hippocausum Dei.

Venit filius abique commutatione
vnam eff.

Notitia Momi in Pannum 874
centum;

Vbi Flori unico quinque alvearia non sufficiunt,
Tam suavis est.

Constitutus in Monte Sancto

Predicare praeceptum Patris

Loquacitati inimicus

Muta perorat unde quaque facundia.

Manuum eius doctrina, iusta operatio,

Pedum recta ambulatio

Cordis, perfecta dilectio est.

In Civitatem refugii

Quis facilius sit Dei ingreus

Non in vno duntaxat latere,

Sed et in omni angulo

Suam pandi ianuam deuit.

Non dum detumescere eluvione malorum,

Has non perituris animalibus, cellas et briga

Extruere in Arca sua debuit verus Aed.

Hipocausum Dei totius flagrans incendio

Vaporarijs paucioribus, quam quinque non equit,

Vnde et frigescens Mundus commo dius incalere ret,

Et Deus exasians respiraret copiosius

Bona Mater paritura subinde filios

Vt qui a se vitam habent, abundantius habeant,

Multiplicat vbera sua.

Avarus Deus non est;

Promptuaria sua exhaurire volentibus

Vltro obijit sine senis.

Cordi suo notam inesse non suffert,

Quam in humano

Corrigi olim Momus voluerat.

Aventibus introspicere
 Per fenestram sat patet.
 Sinceritatem illius
 Licet vel in radice cognoscere.
 Haec qui scrutari fodinas didicerit,
 Paupertatem non timeat.
 Manant hinc divite vena thesauri,
 Unde mundus quandoque aureus fiat.
 Latrocinia Dei omnia
 Haec asservantur in specubus;
 Unde quem, hic non inveneris
 Plane perditum puta.
 Corda hominum a noxia defensus rubigine,
 Haec illis de se vagina paravit.
 Custodiendis creditis tibi depositis
 Vbi tutiores foderet loculus non invenit.
 Qui servis suis annum omnem
 Iubilaeum esse voluerat
 Sanctas Basilicas suas fore
 Malles semel apertas
 Non ultra pacis erit claudere
 Hac ad arcana Calitum iter est.
 Hac qui ad Deum non intrat per Ostia
 Fur est et latro

Mille manū tuā et cognoscere.

Sunt enim in illo omnes thesauri
 sapientiae et scientiae absconditae.

Vagina humani cordis vulnera Christi.

Loculi Christi ubi

Anno Jubilaei Porta sancta panditur
 tunc Pontificus mulles.

Ex definitione ipsiusmet Christi Domini.

ELOS. LXXXVII.
 Apparet Matri et Mulieri
 bus.

Matth. 23

Mar. 16

Luc. 24

Joan. 19.

Matri apparuit Christus licet non le-
gamus, certo tamen credimus.

Ex eo quod vidit constantiam tu-
am ne quidem delectum a Patre
diceret.

Coniunctura varia quibus credibile est
adificari Christum Matrem ante omnes.

Venit ad sepulcrum Maria Magdalena
Maria Salome etc. non item Maria
Jesu.

Solita custodire Dei verba et confere
in corde suo.

Vespera autem Sabbati qua fuerat in
prima Sabbati.
Chrysost. rom. 74.

Descendentis e Celo Christi
Prima stas Maria vterus,
Ascendentis ab Erebo prima requies
Maria domus.

In loco penarum non aliam parus est penam,
Quam quod ibi se vidit, ubi Maria non erat.
In Cruce conceptos a se in illam Amore,
Quia nullus satis interpres exprimeret,
Illi non alium legat Angelum, quam se ipsum.

Adhuc lugente Matre,
Festinus Filius dies esse qui poterat?
An decuit in communionem gaudiorum,
Secundam vocari.

Que semper prima venerat laborum in partem?

Vnde nam credas ad sepulcrum
Vnam hanc non venisse Mariam
Nisi quod, quem alia quærerent, iam habebat?

Hinc necessarium nemo censuit scribere,
Quod ita obitum cuique fuerat cogitare.
Creduntur ista melius, quam narrentur.
Nec alius de hoc dubitare posset occurrere,
Quam qui aut Matris merita nesciat,
Aut filii non assequatur affectus.

Fida Verbi custos, et Deo ides a secretis
Hoc soli Cordi suo fudit arcanum,

In hoc quoque se pro hanc maiorem Muliere
Quod tacere talia posset.

Quia Christus eternum Mundi Sabbatum fecerat,
Non tenebrescit Sabbati vespere sed lucescit.
Diem nutrit, non perimit mater noctis

Qua vni soli vespera fuerat, Aurora sit alteri;
 Illuminatur nox sicut dies;
 Hoc est, sus ipsa etiam in tritio, non in fine.
 Rem, quam Deus Munds publicam vellet,
 Non alijs debuit aperire, quam seminis.
 Meliores habere Resurrectio, praecox non potuit.
 Facit illis itineris audaciam, praecox crepusculum,
 Vnde in Luce dubia uterque illis caligat oculus
 Et cordis et corporis;
 Errare tamen adhuc non timent,
 Quae pietatem ducem sequuntur.
 Sepulto ferunt doloris obsequia,
 Quae nativivo debuerant gaudia triumphorum.
 Ingressuntur sepulcrum,
 Ut conrepulsa Domino,
 Perfectam cum illis resurgerent in salutem.
 Mirantur sedentem Angelum
 Vite Magistrum Mortis in schola.
 Hic illas situs dedocere potuerat
 Ibi iam Christum non coe.
 Sola Domini absentia tam bene moratur spiritibus,
 Fecerat facultatem sedendi.
 Cum alioqui semper stent coram illo.
 Differuntur Pietati gaudia, non negantur,
 Qui se inveniri non est parvus in tumultu,
 Occurrit in ira.

Et Rex sicut dies illuminabitur.

Chrysolog. serm. 82. Venerunt
 ad sepulcrum cum adhuc tenebrae
 essent.

Idem Chrysolog. serm. 77.

Viderunt Angelum sedentem super
 lapidem et in albis esse.

Sicut legimus Angelos ut etiam coram
 Deo; et Lucifer ideo caligavit a
 Regia quia sedere tentavit.

Mar. 16.

ELOS. LXXXVIII. Apparet Mariæ Magdalene.

Catena Anna ex August.

Mulier quid ploras? quia tulerunt do-
minum meum esse?

Vnde non lucem attrahat sed parat.

Stabat enim ad monumentum plorans
et non sciebat.

Lacrimarum vultu gratior Christo quæ
magnitudo.

Recedente Petro et Simone perreuerunt
ad sepulcrum Magdalene.

Nova calamitas trudit antiquæ memoriæ
Ex quo ablatum Christus a monumento

Magdalena vix meminuit,
Quod sit occisus in ligno.

Damnat revolutum Lapidem,
Qui se solertioribus opportunitatem fecit furti.

Accusat reverentiâ Sabbati,
Que suam sibi quietem inviderit;

Adhuc involuta nubilo mentis,
Habet fulgorem omnem pro fulgure.
Tam querere se ipsam, quam Christum potest;

Quia nec ipsa est vbi est,
Præsens magis vbi amat, quam vbi animat.

Stare illi nulla modestia
Cui est omnis calamitas non se hisse,
Iacere illam prohibet nobilitas dæmonis sui;

Servat ad omne iter erectam,
Lactantur vberibus lacrimis

Desideria iam adulta
Qui præsens vngerebatur, fugetur absens;
Et illi gratis lugendo impendit obsequium,

Quam potuisset vngendo
Recedunt à sepulchro Discipuli,
Non recedit Maria,

Que amisit plus aliquid præceptore.

Custodit illa ibi patronum suum,
 Sine quo vivere toties accusata non suffert.
 Septem olim Jamanum hospita
 Pura Spiritus maculare timet accessu;
 Stat coram sedentibus, nec audet ingredi
 Hac licitari modestia satagens conscio furti.
 Servos videt in veste nuptiali,
 Et adhuc de Domino funera cogitat;
 Donec recedens,
 Quod pars optima, quam elegerat,
 A se in aeternum non auferretur;
 Falsa mavult sua arguere lumina,
 Quam Dei promissa.
 Nova inspectione ad novos gemitus irritata
 Tandem querendi per everantia
 Menit invenienda fortunam.
 Consolatur olim lacrimas
 Quas illa pro Germani fuderat morte
 Cur illas non consoletur, quas effundit pro sua?
 Conversa extra sepulcrum querere,
 Quem male hactenus in sepulcro quasierat,
 Videt illi se proximam, nec agnoscit.
 Colonum, cuius ipsa etiam agricultura pars esset,
 Lacrimarum imber serotinus
 Ad gaudium semina evocat.
 Diu tamen Rustici larvam
 Divinitas tam humana non tolerat;
 Incipit illam ipse querere, quae se querit,
 Vocat, ac si non ipse ab illa recesserit,
 Sed a se illa.

Accusata a Pharisaeo, accusata a Iuda,
 et a Principibus et viris a Christo deservita.

Allevelli, velis nuptiali; servi vero
 Christi obique Angeli

Dilectum de illa a Christo quod meliorem
 partem elegerat, quae non auferretur
 ad ea in aeternum.

Sympor. hom. in hoc Evangelio.

Et illi enim dixerat Augustinus fratres
 tuos.

Convertit se Maria, et vidit Christum
 Homo dicitur Agricultor Dei.

Vocavit ipsa Mariam, qui invocabat.

Origin. hom. in hunc locum.

Vincta enim proprie Athletis dedebat
et Mortuus.

Fit Fides ex auditu, quæ factam cum non fuerat.
Expertæ toties, quæ de Teu virtutē exāret,
Illum non contenta videre, vult tangere.
Arcet ille manum linimentis in sectam,
Ineptum reputans inq̃ eum,
Quæ iam nec Athleta esset, nec mortuus.

ELOS. LXXXIX.

Luc. cap. vii.

Apparet euntibus in Emaus.

Ea ipsa die ibant ex Discipulis eius
Quo in Castellum Emaus.

Christus autē ante. Salem surrexerat.

Actum de nobis est,
Si qua impatientia exigimus a Deo promissa,
Deus a nobis exigat credula.

Humana beneficia expectamus per annos,
Divina ne quidem per dies.

Vel si cum Aurora venerint

Sera iam sunt.

Qui non nisi post triduum resurrecturum se dixerat,
Triduo nondum expleto iam accersitur mendacij.

Angustæ mentes magna promissa non capiunt.

Pessimus in dubijs consulmentor,

Suadet a sede pacis discessum;

Vnicus error duos viatores abducit;

Exules veritatis.

Relinquunt apud Scios Fidem suam,

Et spe in præteritum missa

In probræ peregrinationis subriduum

Solas metus assumunt.

Horat. a Hierosolymis, quæ dicitur
vitas David.

Nos autem sperabamus quod fuisset
viam gloriæ Israel.

Historiam narrant et fabulantur,
 Qui fingunt sibi damna non vera.
 Amat Christus argumentum colloquij, si non modum.
 Vbi de suis supplicij sermo est,
 Vel si excludatur aliunde,
 Auditor avidus advolat.
 Errantibus, quia se dare via Duce[m] non potest,
 Adiungit Comitem.
 Bonus Medicus interrogationem agnoscit
 Præmittit morbi remedio.
 Fingit Doctoris se causam nescire,
 Quæ vere sciri non poterat,
 Quia nisi fingerent, nulla erat.
 Arguuntur Stultitia, qui supra ceteros
 Sapere voluerunt,
 Arguuntur et tarditatis,
 Qui alioqui perfectissimo discessu
 Ruere[n]t in Fidei iacturam precipites,
 Et a veritate pluribus iam distarent Hadis,
 Quam ab Uro.
 Scripturas aperit, qui solum earum est Clavis;
 Agit Amanuensium suorum Interpretem,
 Qui non alia, quam à se dictata, inprosserent;
 Donec occumbente oculis die, nascente mentibus,
 Sentiretur in actu Cordium Soli vicinia.
 Quod peccaverat Infidelitas,
 Hospitalitas corrigit;
 Tenet ista, quem illa fugasset.
 Et est modesto hospitii violentia hæc gravior Lana. Et cogerunt illi et manent.
 Nondum a seculis suscepti finem itineris

Dum autem fabularentur ad huc Christus

Deus enim nec fallere potest nec falli.

Prius enim interrogavit causam tris
lilia quam iam aboleverit.

Alia ad illa quæ? Quid autem
signatum est, utile et gloria
non est.

Stulti et tardi contra ad credendum.

Pluribus iam Hadis dicuntur ad
Hadis synis ab huc.

Inclinata est iam dies et ad huc gerat

Ita in Cyralis.

Quare sinxerit Christus et adhuc lingua
tress.

Convivium Christus in Eucharistia, qua
nisi illi carnis.

Et cognoverunt illum in fractione panis.

Luc. 24.
Joan. 20.

Remissio Christi, seminis prius, quod
viri, prodita.

Chrys. 10m. 79

Per mulierem enim Adam perit et per Evam.

Idem 10m. 74.

Vnde ne in hoc quidem mulieres viri
praesent.

Chrys. 10m. 79. sic ad verum.

Sine iniuria veritatis fingit et longius ire.
Quo dare Maius beneficium potest
Minus non de dignatur accipere.
Libentius convivium, quam convivere,
Appositum in panem translatus agnoscitur.
Nota tamen huius sacramentum nobilitate.
Ex vultu distinguimur homines;
Deus sola delegatur ex manu.

ELIOS LXXX

Apparet Discipulis in Canaculo.

Quae sit superbia Samini
Quod ante viros de Resurrectione cognoverint!
Ut praeterint, quae sequi debuerent,
Non fuit praestitutus ordo, sed Mixticus.
Opportunitatem hanc abolendi veterem culpam,
Sexui suo Mariae dignitas meruit,
Ut quae a serpente decepta de ceperant,
Erudita ab Angelis erudirent,
Et quae pauperant e Paradiso perfidiam
Fidem eruerent e sepulcro:
Et quae prima laxaverant aditum Morti
Prima viam Aeternitatis et salutis.
Quid quod omnia illa
Unum in tumultum acervata prodigia
Narrant Mulieres, sed de Viris:
Pia Praefice obsequium Christi surgant,

Apostoli, Christi suscipient passionem;
 Ille ferent aromata, hi flagella;
 Effundent illa oleum, hi cruce rem
 At quid nunc est, quod in Canaculo
 Fletus, dolorisque convivere
 Spei sua damnis nutriunt edaces metus?
 Meminere Iudeorum minas,
 Et Preceptoris non meminere promissa;
 Orto iam Sole sero adhuc est apud eos,
 Quia clavis ianuis ingredi prohibent novu die.
 Vel invitum lamen ille ostro se ingerit;
 Enituntur silentes tenebra Vo callem Solem;
 Videtur, et auditur ille, nec creditur;
 Pacem precatur,
 Et novus sciet sua pace confictus.
 Ascendunt cogitationes,
 Quae de Erebo non de Caelo venirent;
 Omnem colligunt in oculos enium,
 Et adhuc iam non Mulieribus, sed sibi ipsas increduliss.
 Apertis oculis commutare se putant.
 Visum iubentur emendare per tactum;
 Et in carne Igmini suam caecitatem passari.
 Apprehendunt manibus Veritatem,
 Quam mentibus non potuerant,
 Seu illum per Altum intrare non credant,
 Adhuc non furem reputant, sed Pastorem.
 In Ausporem degenerat hesitatio,
 Timor in gaudium;
 Legitur in Pulncribus gloria bellatoris;
 Vestigia Mortis, sunt nove vite praesagia;

Latitant Apostoli in Canaculo
 propter metum Iudeorum.

Cum sero est, et sero coent clavis.
 propter metum Iudeorum.

Et dixit in Pax vestra.

Turbati enim sunt exheretantes
 ritum videre.

Pascale et vinde.

Qui non intrat per Altum
 Labo.

Videntur sua clavorum, et gavisus aut.

Renatum magis, quam hilaratum quisque se credit.
 Dum ex eo quod redderetur, amissum reputans bonum
 Præteriti æguitatem dolens
 In argumentum lætitiæ laxioris assumit.
 Pacis sue prodigo Deo,
 Pacem semel dedisse non sufficit.
 Qui per primam excitata iam bella redaxerat,
 Excitanda compescere voluit per secundam.

ELOS. XCI. Apparet Piscantibus.

Item. 21.
 Post Resurrectionem, adhuc privato
 Nam exercebant Christi discipuli.
 Mane sulco Helict Jous in littore
 Dixit Petrus Vado piscari, et vagari
 Veniant Venimus et nos.
 Per totam noctem laborantes nihil
 ceperant.
 Omnes enim eo relicto fugerunt
 in horto.

Intentis muneris suo,
 Vel non spectatus Christus accessit
 Theatrum illi tunc undecimorum, Societas operosa,
 Ad cuius delicia vel a summo mane festinat.
 Arti sue, quam tam male, Auspicium mutaverat
 Redditus Petrus
 Exempli sui violentia socios trahit.
 Alumnus latius nox inimica sudificat;
 Illis nec ad quietem utilis, nec ad laborem.
 Captant Paupertati subsidia,
 Non illecebra voluptati
 Et adhuc retibus suis sola tædia colligunt.
 Fugant prædam, qui fugerant Præceptorem;
 Inveniunt in piscibus metus suos;
 Metiuntur Christi præsentia commoda
 De damnis absentia;

Parcunt tamen querelis, votis contenti,
 Et patientia sacra resarcunt
 Temporis somnique iacturam.
 Provocat Dei liberalitatem avaritia maris;
 Honesti olim comes laboris, nunc merces est;
 Quia nullos traxere pisces
 Novum attrahunt Piscatorem
 Stat Jesus iam extra procella ditionem in littore;
 Pulmentum exigit, dari paratus;
 Interrogat ut homo, mox operaturus ut Deus.
 Invitat ad Mensam, quas nondum idoneos
 Invenit ad pugnam.
 Vocat pueros, qui et se matre adhuc egerent,
 Et se viros dissimulantur
 Terribili larvis malorum.
 Tamquam cum pueri ludat Providentia ludos.
 Revocat ad dexteram
 Quos praeeritus turbo ad sinistram abiecerat;
 Creat ijs novam de utili labore letitiam;
 Supplet de largitate sua,
 Quod defuerat illorum fortuna;
 Implet ipse retia magnis piscibus
 Quos illi trahendas faciunt auros.
 Deteguntur dilecto pie amantis insidiae;
 Agnoscitur ex beneficio,
 Qui non innotescerat ex vultu
 Victus Petrus videndi acie,
 Primas sibi vendicat in Amoris amore.
 Non excusit illi reverentiam desiderium praecceptoris;
 Deo horret nudum se videre tam non innascent;

Nullam Apostolorum querelam in illa infortunio legimus.

Pueri nunquid habent pulmentum.
Chrysost. hom. de caco. Item ser. 78.

Quam Corinthios vocavit Agabos.
quatuor.

Ludit enim Dei Providentia in orbe terrarum.
Lavit illos mittere rete in dexteram
Navegii.
Chrysost. ibi supra.

Impetum dedit magnis piscibus.

Petrus Johannes dixit Dominus est.

Chrysost. hom. 78. Innocentia nunquam nuda est; reatu imperiose per ad exclamationem.

Alter post lapsum Adam ad vesamen festinat,
Nec interrim inepham reputat,
Quod qui nudus in navi fuerat,
In mare se demergat indutus.

Idem ibidem.

Ceteri autem navigio venerunt
ad lithus.

Festinant ceteri impari cursu, quia nec pari fide.
Agunt iterum Dei commensale tripudia;
Stupent in uno seculo plura miracula;
Attendunt comedentem, obliti quid comedant.
Expiscari Dei curant arcana. satum piscibus;
Ades hominibus, unum dedisse beneficium,
Est alterius desiderium iniectum.

Alludit ad interrogationem Petri.
Domine hic autem quid?

ELOS XCII.

Ascensurus suis valedicit.

Marc. cap. ult.
Luc. 24.
Act. 1.

Recumbentibus viderim apparuit
sensu est.

Collige, mi bone Hospes, sarcinular;
Gratus accidere Mundum non potes,
Qui omnia palpari non nati.
Rarus in terris

Obsequium Amicos, caritas odium parit.

Qui beneficia utilitate mehiatur.
Vulgus id unum credit prodesse, quod placet.
Aegrorum plerisque
Sola linimenta remedia sunt;
Vbi ferrum aut ignem vlcus exiguat.
Tolerabilior habetur Agritudo, quam Medicus.

Apostoli laureati in Academia
Christi.

Gymnasiarcha reueris
Ne Rude quidem donandis
In cogitantiam disciplina condonat

Imminent serie

Et palestra tua non mutescit Athletis;

Torques eos præsens,

Vt vel pudori suo reuocare te credant.

Adulari caipiam, ne in extremis quidem officijs,

Veritas potuit.

Recumbentibus querulus consiva superuenit;

Et voluptatem, quam spectatus fecisses

Intercludis auditus.

Collecturos probroza quaque hominum scomata,

Ad difficiliorem patientiam

Per hæc prævia testamenta disponis.

Periculorum filia securitas est,

Qui te semel iratum pati potuerant

Iram omnem iam potuere contemnere.

Institurus fori tui cognitores,

Quo mitius in aliena inquirant piacula,

Illis opportune exprobras sua.

Agnasco etiam hoc ipso aliam innocentem vexulam

Quo desiderium tui mitius tuus premat,

Studeas asperam imitando mores minuere.

At qui suauitatem tuam semel expertus

Nulla crees iniuria fastidium tui.

Recte philosophantes, vitia non Monitorem odere;

Dummodo habeant te placatum in reditu,

Libenter asperum tolerant in disceui.

In affectu tue violento Clementie

Peregrinus vites, diutius herere non potes.

Infidelitate correctæ fidei Magistro instituis;

Vis Mundum ipsi credere.

Exprobravit incredulitatem et dū
ritum cordis. etc.

Gaudabant vijs Domini, et eo au
ditio trāscantur quā oburgati.

Ex periculis enim securitas nascitur.

Ex Trid. institutum gentilitis in
commentis, Quorum remanentia etc.

Hic est in die iudicii, cum reddet exage
re rationem de creditis.

Eunte per Mundum inuenerunt, etc.
Quale Evangeliz.

Hic est Paracletus Spiritus re
ntatis qui de meo accipit

Prædicate Evangelium omni creaturæ.

Alludit ad sacramenta Baptismi
Criminatis etc.

Quare Christus discipulis testis
uit, Pacem meo do vobis.

Cum ipse non crediderint tibi
Proregibus tuis Univerſorum Dominus
Nullam oram non subijci.
Pollicitus peregrinationum ſocalem alterum te
Premium Viatico plane te digno,
Nova Magia ad exultationem ſerpentium,
Nova Lingua ad eruditionem rudium,
Nova Peritia ad curationem ægrorum.
Energemens Spiritus tuus tubas
Suam ſalutarem dementiam alijs inſallare,
Et coactis in obſequium Gratia elementis,
Prima ſalutis in homine ſemina
Rigare aqua, impinguare oleo, fovere flamma.
Peruam in Mundo,
Te illi tuam non ſolum pacem erigere,
Sed et tuam reſequere.
Et opportune ſane.
ſuſpicari enim volueram
Repetiſſe te rem quam attuleras,
Cum nullam poſt te pacem inuenerim.

ELOS. XCIII

Ascendit triumphator in cælum

Empte Saluta cum Christus
cendit.

In cælum te, niſi ardua, non deducant.
Illuc proſperanti per montium apices iter eſt.
Quo Chriſtus aſcendit per gradus,
Salu venire qui ſperes.

E specu Bethlem in Calvaria clivum profecit
Inde in Olivetum, vnde in Emoyreum.

Ne mureris in homine mortuum

Qualem non miraris in aqua.

Non ascendit et ipse sublimis,

Quam ante descenderit.

Elia maior telluri rapitur;

Non vnus speret spiritum duplicem Elieus.

Ignes tamen non effertur in Curru,

Ne qui ignem miscurus in terras venerit,

Possit argui furaturus venisse.

Cui sola Tenitas triumphus est,

Habet in Oliveto Palmetum.

Gentes domitas in hac pompa ne quere.

Coram Deo vnica triumphandi causa

Se ipsum viciat.

Post dies decem

Pretiosa descensurus in oliveta,

Ascendit in Nube.

Ex Orbe in quo tam male exceptus egrediens

Pulverem non excussit e pedibus,

Sed attraxit.

Nunquam gravis telluri,

Nisi cum eam onere levaret suo.

Quam inhereret hominibus coniice,

Qui tali glutino inhereretur saxi.

Quae condoluerant morienti

Meruere oscula triumphantis.

Iam non futurus Viator

Ipse in terra propensum

Qui ascendit idem est et qui descendit.

Elia rapitur in Curru ignis naturae.

Christi triumphus non nisi interdictus
at quia triumphus misericordiae.

Et nubes suscepit eum ab oculis eorum.

Præcepit autem discipulis non recipere
salutem ex oculis gentium sed
per

Saxa in illius orbita haerent.

Ite salutis ad eam diem utique ignotus, et a nullo tribum.

Alludit ad lapides indices distantia in publicis viis.

Et quoniam in Sinai Lex scripta digito Dei.

Quare in albis apparere ceperunt Angeli post Christi triumphum.

Alludit ad Candidatos Consulatus, et aliarum dignitatum apud Antiquos.

Oblitus est pedes.

Se in itinere non trito sequuntur
Quid vilius relinqueret quam vestigia?

Primus a Dei Urbe Lapis hic esto;

Quo qui venerit,

In illius finibus esse se sciat.

Non vno hic Dei digito, sed bino pede

Ea scripta Lex homini,

Vt Cælum nisi tellure calcata, non speret.

Triumphalis Calceibus alicui

Eos candidare iuvat in Vestibus.

Hæc in Regno Innocentia purpura est.

Humanitatis facti sunt Candidati,

Ex quo titulus hominis

Dignitas esse cepit in Deo.

ELOS. XCIV.

Linguarum umbrem pluit in
suos.

Quæ ascendit ad veram. huius dexteram

Aquila,

Illi non minus trahit fulmina

Sed excutit.

Extulit Cælum e terra balitus;

Quid mireris in æere Meteora?

Venti et fulmina,

Sublimata trahunt de tellure materiam.

Inanes vltra eor non decuit homines,

*Aquila magnarum alarum Christus
Bæta vero minus hanc savi fulmina
fugebant.*

*Meteora ignea et Cometae etc. ex
balitibus terre ascenduntibus, et
cutet venti.*

Tellus sublimata humanitas Christi.

Cum iam complerentur et dies.
 Deprehensus in tempestate
 Irretrahitur a Piscatoribus Deus,
 Et mitiora consentiens in iura capitur
 Indias iracundiae flammis
 Ponit emblemata Charitatis
 De linguarum semine Cordium messor
 Supra vertices statuit
 Sublimiora Mortalibus secuturus.
 Taciti, ex quo sine Verbo Discipuli,
 Dum non iam Verbum à lingua
 Sed a Verbo linguas expectant,
 Acidius vbi lacrimis ugnoverunt,
 Ferri adhuc
 Spiritum Spiritui super aquas
 Per Iudeorum melum
 Ad Dei proficiente amorem.
 Canaculum abstinentia dedicante
 Linguas attraxere silentio,
 Ebrietatem ieiunio contrahere.
 Terra iterum sine Christo
 Inanis et vacua
 Eam infert igni Violentiam,
 Ut descendat.
 Parientium tormina
 Expertum Caelum est
 Cum Ventatem et Justitiam
 Diu desiderato guerperis daret in Lucem
 Quandoquidem iam perfecerat opus suum,
 Sedit opifex Spiritus

Ad illud cum complerentur dies
 Pentecostes.

Quare sederunt lingua ignea in
 pra singulorum verticem.

Excellant ut daretur illis de Caelo
 quomodo quid Loquerentur.

Laetabant in Canaculo propterea
 Iudeorum.

Dixerunt Turba Ecce omnes illi ebrii
 sunt.

Ut enim impleatur vacuum ascendunt
 gloriam, descendunt Terra.

Quare factus de Caelo sonus, lingua
 adveniens, gentibus vehementer.

*Dixit enim Deus, non permansit
Spiritus meus in homine quia
caro est.*

*Pharos maritima turris in caeco erran-
tibus relictam indicat iter.*

Utique permansurus in homine,
Quia Caro iam non est.
Portus salutis

Ne in caeco errantibus frustra pateret,
Multiplici munifere et Pharo.

Felix quicumque
Hic iter suum regat indicat.

ELOS xcv Gloria sua terram implet.

*Fulmina haec imputatam petebant
erant autem tamquam Linguae.*

Alludit ad fabulam Gigantum nascens.

*Caelum et terra combata, et utrumque
Obvius datus sine Christus, illius scilicet
sanctus.*

*Patet ita quia ad Pauli expugnationem
descendit.*

Abiecit Caelum fulmina; inermes iam est;
In eius expugnationem
Securi nunc, Titans, accingite.

Admicit de Terra Goliath;

Tueri se a Terrigenis, vel si velit, non potest.

Extra te Lupem

Homo homini iam Lupus non est.

Vbi livor Locum non habet.

Nemo fratrem patiatur excludi.

Quamquam, qua necessitas oppugnandi nunc caeli?

Quod in reciproca commercia

Cum tellure consensit?

Datus aliquis utrumque Obsidet Deus;

Descendit Paracletus, ascendit Christus;

Qui tamen toto non contentus Empyreo,

Excursiones assiduas agit in terram.

Nulla illi voluptas regnare,

Si non regnet cum multis.

Occupat aras prope omnes iam solus;
 Ipse sacerdos, ipse Victimam, ipse omnia est;
 Alium Martem iam bella non invocant;
 Alium Neptunum Navigia non implorant;
 Adempta Cyprus Veneri, Delos Agollini
 Creta Iovi.

Ignorat Aegyptus Sidem, Arcas Alcidem;
 Roma ipsa, quae tota Pantheon fuerat,
 Per Piratoris annulum

Vni de gona iam Numini
 Multiplicem de Quis suis obtulit Hecatombem.

Citra vitium aurum verum Midas,
 Vni verba quae tetigit, aurea fecit.

Prædium eius in flagella virgae manavit.

Nobilitavit opprobria, quia pertulit;
 Calamitate nuda iam nomina sunt;

Acquisiere vim beneficij,
 Ex quo Dei filio pater in fortuna nos reddunt.

Probrum, cum antea viri nomen,

Prima nunc dignitas est.

Suprema Maiestatis ambitio

Libertoribus omnes Reges inungere;

Vnde Chrisma quod adhibet

Non tam Atrochus armat ad pugnam,

Quam Regni candidatus initiat ad Coronam.

Athenas ubique circumferunt

Semivocales Gattilei;

Et Literatura omnis deservit;

Plena desinitur philosophia illum scire,

Plena felicitas illum diligere.

Christus Divinitatem omnis Numini
 se supplet.

Omnium enim Numini Idem ac-
 ceperat.

Midas quicquid tangeret, in au-
 rum vertebat etc. Poeta.

Beati qui illas patiuntur.

Pontifex enim servus servorum us-
 cribatur, et tamen illius dignitas gra-
 ma est.

Omnis enim doctrina Christum scire
 quid omnem docebat. Poeta.

In nomine meo *Dæmonia eijciunt*
mones transferunt est.

Monachi in *ylvæ Fauni sancti*
mi.

Fiant enim omnibus omnia ut de se
Paulus.

Christus magis sacrum *Monibus* quæ
voce laudatur

Martyres in Theatri *Gladiatores*
a Christo Calicibus doli

Ita sen illi vocat Petrus *Damianus*

Antiquat ura omnia nomen novum;

Motis *fluctibus Remora*
Fixis sit *vehiculum Montibus*
Immutavit *Ares pags Iudices*,
Circos *Gladiatores*.
Feri *Erems* eripit,
Et dat *Ascetis*,

Monstra *Natura* minuit,
Et auget *Gratie*.

Faunis *ylvas*, sed pudicis *exbilarat*
Protheis *Urbes*,

Sed *slam* *veratilibus* in *salutem*,
Velint, nolint, omnia Christo dant *gloriam*,
Vel *beneficij affecta* vel *panis*.

Quo maior illi tamen *laus* et *est* tu *melior*.

Nulla illi *panegyris* gratior
Quam *que* se *dignis* venit ex *Monibus*.

ELOS. XCVI

Stephani agonem stans spectat.

Pellite *Populi*,
Feras et *Mirmi* *Bones* e *Theatro*;
Mithores de *Gladiatoribus* suis *Iudas*
Dare *Mundo* Christus *instituit*.
Primicerius *Purpurato* *Legionis*
Certam *ibi*, suisque *Victoriam*
Coronato *vaticinatus* in nomine,

Facturus periculum fortitudinis
 Qua plenus erat,
 Cum tota Iudeorum feritate committitur.
 In tam dura cervicis allium,
 Integro capite rediturum ne puta.
 Intercumci corde
 Circumcidere Verbi Dei gladio satagit;
 At Orpheus alter,
 Arte quam Auditore felicior,
 Præter lapides nihil penitus ad se trahit.
 Celi Siren innoxia
 Eos incidit in Vires
 Qui Males sue perfidia alligati
 Aure contincant, saxa proijciant.
 Non tolerant Empatici gravitatem sermonis
 Mentes Levissima.
 Ex carne toti
 Respondere spiritui nesciunt.
 Vnde quas non habent a Doctrina supplicas,
 A furore mendicant:
 Exerceri in Vibe
 Inurbanitas tanta non potest;
 Ex illa egrediuntur Academici, reditum Lictores,
 Et vestibus ad Pauli pedes abiecti,
 Illi Apostolatum præragiunt.
 Novi Gigantes
 Cælum saxis aperiunt,
 Alijs tamen, non sibi.
 In homine iam plenus Gratia
 Locum ira non invenit.

Stephanus plenus gratia et fortitu-
dine

Dum cervicem et manum coram.

Gladius spiritus quod est Verbi Dei

Ipsæ etiam saxa traxit et Orpheus.

Nothissima Fabula.

Non possunt resistere spiritui qui
loquebatur, ideo continuerunt aures
suar.

Quare ceciderunt cum casta Civitate.

Ad Apostolum pedes ipsi dudum ab-
iiciuntur vires et alia quæ præ-
ceduntur.

Ita *ser. Milani* loquens de sanctis
Angelis.

Pro se stans, pro hostibus stantibus
quare rogant.

Quare stantem et non sedentem vident
Christum.

Videbant faciem eius tanquam faciem
Angeli.

Quare dicat in Domina obdormire
et non mortuum esse.

Etiā de alieno peccato iustitiam suam
Cumulat,

Et lapides accipiens, preces reddit.
De hostibus sollicitus, de se securus,
Pro ijs propius in genua,
Pro se stans rogat.

Non enim impetran Saul a Deo
Oratione quacumque potuerat.
Sic causa prostrato

Honoris gratia Christus accurrit.
Tantæ virtutis suam, quodammodo sedem cedens,
Omnes Martyres veneratur in primo.
Indulget illi

Non Angeli solum faciem, sed et sortem.
Cui vita labor fuerat, mors omnis est.
Credas non attigisse lapides mentem,
Que vel sub ipso obdormivit in Domino.

ELIOS. XCVII.

Saulum ex equo deturbaturus descendit.

Ita *ser. Chrysostomus* de Conversione
Pauli.

Paulus in suis Epistolis quare se labor
suum vocaret.

Gigantem paritura torquetur Ecclesia
Et quasi nova Rachel,
Dum Benjamin suum animat, exanimatur.
Quidni demum se Abortivum agnosceret
Qui se publica natum meminisset in vira?
Qualem hominem Paulum credam,

Quem tanti fecerit Deus
 Quanti totum prope modum humanum genus? Descendit enim et propter illy in
 Illius unius gratia
 Exhibutum univ. iteravit obsequium;
 Exiit rursus a Patre
 Et Precator bene fideus insidiatus Viatori
 Speciosa illum nequitia pollicavit.
 A Protomartyre diu rogandus haud fuit,
 Ut in hanc vellet expeditionem a. surgere;
 Eo vix audito protinus Actus,
 Quasi qui Estinaret ad opus;
 Non dilaturus ne per momentum quidem
 Hoc Celo gaudium,
 Nisi triumphus debitus Stephano,
 Eum quodammodo per dies aliquot
 Retraxisset a Saulo.
 Legi. Idolatra,
 Quam non quia Dei,
 Sed magis quia Patrum erat, amaret;
 Acceptis litteris humiliter
 Conceptis supplicijs truculentus,
 Erebo, quam Damasco iam propior,
 Serenitatem omnem,
 Nube lucida involutus amisit.
 Ferre equus non sufficit hominem
 Vel ipsi iam gravem Deo.
 Allisus in ferram concipit desiderium Celi,
 Et per Tirocinium tenebrarum
 Initiatus ad lumina,
 Cecus ad caetera omnia, Deum videt.

Speciosa nequitia, qui a plausibile
erat agas. Iudas Christum persequi.

Quare Christus orationem. Stephanus
pro suis non illis exaudierit.

Abundantius emulato paternarum tradi
tionum.

Nubes lucida circumtulit illy.

Erat per triduum non videns etc.

*Dicit Dominus ad Ananiam, quare
Saulum in throno, qui dicitur Rectus.
Se Christo configuratus, et Paulus
propheta.*

*Ceciderunt ab eis oculi tanquam
squamae etc.*

*Vas electionis est mihi ut possit
nomen meum, id est iuxta ablu per
Baptismum.*

*Ostendam illi quanta oporteat illi
pro nomine meo pati.*

Deiectum non solum solum,
Sed et lux ipsa destituit.
Fortunata tamen deiectione
Quae cecatum erronem deducit in vicum
Qui et vocatur Rectus, et est.
Iam tum Christo configuratus
Resurgit et ipse per triiduum,
Et de rebus iam non ut antea iudicans,
Mutatos sibi intus legit oculos,
Non ademptos.

Squamae non exiit, nisi redactus ad angustias
Serpens,

Et Vas electionis
Nisi lustralibus prius undis ablutum,
Suavissimi nominis aromataria non impletur.
Ut Philosophia nostra prima Theoremata
Esse de Potentia scias,
Quid ante omnia doceatur, attende.
Prima Doctori Gentium collata cognitis, continet;
Non quanta agere illum oporteat,
Sed quanta pati

ELOS. XCVIII Venientis ad Iudicium apparatus.

*Iudicij dies forme amplexus in longi
tudo dies Domini.*

*Arescentibus hominibus peribit non
du, non item ijs laetificantibus.*

Horrescite diem Domini, desideris servi.

Differte lacrimis incendium mundi;

Nisi arescentibus hominibus arsumus ille non est

Nutritis fiduciam vestram
Qui a Principibus appellatis ad Deum
Sedebitis et vos quandoque, qui statis

Purgando tritico
Sua decreta Arca est,
Et omnis Celitudo facies
Vna Vallis expectat.

Supremum terris bellum
Indicit tuba novissima
Et sub irati Numinis signa

Omnem contra insensatos Celi militiam convocat.

Hoc quasi cornu ferale
Ad venationem Vulpccarum progreditur Deus.

Canit receptus. Miserationibus suis

Etque morientibus

De mundi incendio regum facit.

Egregius cumique opem spectator

Hasta posita crucis que,

Vocis preconiis Regni sui aucionem edicit.

Descendunt accusare sidera, quæ nunc texit.

Sistuntur et ipsa iudicio,

Quæ lumina tenebrionibus munistrarunt.

Celi oculi perpicere proprius appetunt

Qui habeatur in tanta multitudine

Cælo delectus.

Cupidi ipsi etiam aranonum

Vbi omnia evulgantur, accurrunt.

Contagium telluris

Innocentes impias facies

Quæ in Cælo sidera fuerant

Alludit ad parabolam Tizianorum.

Vallis videlicet Troaphat, in quam
omnes cogendi.

Pugnabit orbis terrarum contra in-
sensatos.

Moriantur miserationes in ordinem
malos non sic in ordine ad bonos
indie iudicii.

Stella quare cadent de cælo, et or-
bitæ cælorum commovebuntur.

Stelle cæli oculi parum dicuntur.

Omnes res et omnia nostra manib.
tuis oportet ante Tribunal Christi.

Fulgebunt enim sicut sol in perpetua celorum
ritales.

Vnde Terramatus magni per loca.

Elementa tunc magno impetu corruunt
et mortui resurgent tam qui ab indur
quam qui a flammis assumpti.

Quare dicantur commoventur virtutes
Caelorum.

Cum terras attingere fulmina sunt.
In Beatorum Corporibus
Exceptum tot Soles,
Stellas iam a se proijcit Dei Nomus.
Sibi pessime concium
Cor terre palpitat,

Et undequaque concepto igne sebricitans
Insanus fatigat motibus Phrenesim suam.

Securi iudicii metu
Festinant elementa reddere
Quae singulis debent.

De Cadaveribus, quae absumperunt,
Ne ipsas quidem retinent Cineres.

Hac qui legis intellige
Non nisi opponenda viti hominum
Commoventur virtutes Caelorum

ELOS. XCIX

Iudex sedet in valle Josaphat.

Sedit Iudex, et abrogata sunt citia. Aperti Dei Libri sunt; claudite vestras, Mortales,
Omnes enim Iudices Pauperum quia
puccatores.

Time, Reges, Iudicium Pauperum,
Quorum vitioni totus hic decretus est Deus.

Incidisti et vos
In Piscatorum retia magni Pices;
Nec frangere potestis illa, nec fugere.
Dedocete vos sublimia
In vallem abiecti

Nec audete posthac serenitatem iactare,
 Qui nubi fote subminibus subiacebit.
 Circumque Regno suus in Celo Comes
 Finem denunciat.

Quærit Crux bar. fugas suos,
 Et in unum collectis insultat.

Submittunt ydæra facies venienti;
 Fit illi concolor Luna per sanguinem;
 Sol vero hac erubescencia non contentus
 Ne maculas et ipse delegat suas
 Lumina contegit.

Non profuturam penitentiam
 Agit Mundus in Cinere.

Pullulat inde quaque populus Mortis,
 Et huiusce pars populi summi Reges.
 Par in omnibus nuditas, dispar causa
 Nisi quod omnes

E communi naufragio enatarunt,
 Non admittunt vestem aliam Christum induti
 Ceteris vero, ut pote ad flagella paratis
 Nulla permittitur.

Cadere Montes velit ambitio se ruente.
 Qui thesauros suos omnes
 Abdidit in terra,

Omne quærit a terra subsidium.

Avent redire Mater in viscera,
 Ex quod idipsum, quod nati sunt,
 Desinit ijs esse beneficium, et sit pena.

Tolluntur in æra
 Qui nunquam toti inherere telluri

Alluât ad titulos humanarum dig-
 nitatū, Altitudinē, Serenitatē
 Venit Christus in nudi cum gemitu et
 maiestate magna.

Inimicus Crucis, quare finis inter-
 tus.

Sol convertetur in tenebras et Luna in
 sanguinem

Oportet enim Mundum se canere in in-
 cerdis illo supremo.

Quare omnes tam boni quam mali cum
 Christo sustendi sunt

Dicunt Montibus cadite super nos.

Melius erit ignis si nati non fuerint.

Rapiemur ab ipso Christo in aera ex
 Apostolo

Et gravitate Morum

Levitatem hanc accuti tripudiant.

Iuxta promissa, qua mensura mensa
furto remittet vobis.
Quare non dicat Corus veniens adu-
sary, Aut Vni, sed hominis.

A filio hominis exercetur humano more Judicium;
Miti nescit esse crudelibus, crudelibus mitibus.

Damnatur unus quisque

Se teste, se Accusatore, se Iudice,

Et qualem illum passi sunt alij,

Talem et ipse patitur Deum.

Declina nequitiam, qui forum non potes.

Ideo Beatus qui semper est paratus. Quando in brevis non fueris te securum ne puta.
Cogita perire te posse, ne peras.

ELOS. C.

E tribunal in solium migrat. Vbi
regnat in æternum et ultra.

Dei Aula. Mundus a Philopoli
Orbis.

Peracta Dei subula

Recognoscuntur Actores,

Et unum et idem

Personas et scenam sequitur satum.

Vbi nunc homines, vbi Urbes, vbi Mundus est?

Vbi eris et tu qui hoc legis.

Mortis ipsa sua quoque mors imminet;

Fiet illa Carnifex sui.

Cum cæterorum esse desierit.

Vt quid sint, que in Mundo vides, intelligas

Quid sint futura cognosce.

Omnia Cinis.

Sed colore vario pretium mentiuntur.

Sibi, vbi enim cessat vita, mors et ipse
cesset necesse est.

Expecta Diem,
 Quae sola suam mentibus lucem reddat.
 Internasce, malas à bonis,
 Cum utroque distinxerit Deus.
 Nulla Zizanijs reverentia collecto tritico.
 Vasa decoris imbuet aeternus odor,
 Vasa nequitiae recoguet aeternus ignis.
 Abradentur è Mundo
 Monumenta omnia scelerum;
 Ne ipsa quidem tam exstent conum loca,
 Nova tellus educlatur, et novum Caelum
 Deiectis. Reddis ad tormina
 Assumet Ignis Agnos ad parva.
 Exulib; horrorem Iudicis
 Maiestatem induet Regis.
 Omnia soluta iam compede
 Evocabit ad originem suam Libera Probitas;
 Nullis iam ullam ambiente contrariis
 Fines suas constituet perennem pacem.
 Steteris hactenus, sedere nunc potes, mi Jesu,
 Bonus et malus in loco suo sunt,
 Vindicti criminum, curator virtutum,
 Nemo negotium iam faciat.
 Nullus tibi superat labor, nullus et mihi.
 Non habui vbi quiescerem opportunius,
 Quam vbi te sedentem relinquo.
 Gigantis emensu itinera,
 Otii necessitatem contra oei.
 Pinxi ego te coloribus plane non tuis;
 Felicius exprimam, si te videro.

Dies tam non solus sed Domini
 quia clarior idco illuminabit ob-
 condita.

Triticum enim in horrea, Zizania
 in fornacem mittitur.

Ite maledicti estis et venite Be-
 nedicti.

Tollenbur boni cu Christo in aera.

Locus Malorum Erubescit unde Abitur
 De Iuda et abiret in locum suum

Quae occasio auctori concludendi
 huius Elegiae sua.

Vita Christi Gigantis iter aut enim exul-
 tant ut Siger ad viam suam.

Difficile pingimus quae non videmus
 Christum autem non nisi in Caelo vi-
 detur sicut est.

Hoc est Taurini vbi scripta hac
Auctor inter sales bellorum str
pitur.

Margarita maculosa ex Plinio
In nubilo caelo concepta.

Alludit ad tellurem vi. pulvis tormen
tarij. hie dicitur, quibus hac scribere
sage concussam.

Æmus mons Martis et Parnassus
Appellatur.

Christus Pax nostra, qui stat ubiq
vnum.

Ætas hominum ludiorum utique bella
non sunt.

Amando corrigam, quod scribendo peccavi.

Scatebit, fateo, vitij. seculi cui opus,

Et in Arca Bellona conceptum

Plumbeum totum erit, ac ferreum;

In Margaritis tamen

Nubilo, et fulguranti genitu Cælo

Quo iure, serenitatis, quam nunquam agnovere

Nitorem exigas?

In tanta rerum vertigine severi mihi nimium est.

Si meis exigas rectitudinem omnem in scribis.

Apud nos, ne ipsa quidem tellus, iam stat

Et æm ego æmè nunquam diversum?

Inter tot qui me ambiunt. Montes,

Æmus est mihi multiplex, Parnassus nullus.

Pro Apolline et Musis

Odiosa circa me. Mono syllaba

Mors et Mars perstrepunt.

Nisi exes ipse Pax nostra,

Ne de te quidem cogitare potueram.

Hec si te igitur exornant Audia

Redde illis etatem suam.

Quandiu minor non sit licentia gladij.

Nulla sit calamis.

Index omnium rerum quæ in hoc libro continentur.

Numerus non paginam, sed Clogium signat.

<i>Abnegatio sui doctrina difficilis.</i>	16	<i>Anima Christi ad corpus eiusdem affectus.</i>	74
<i>Adulationum Regnum Aula.</i>	51. 5. 56	<i>Andrea videt tantus in Crucem amor.</i>	19
<i>Agni torus cum Discipulis.</i>	43	<i>Apostolorum in gratiam quantus fuerit Christus.</i>	19.
<i>Agricultura Sanctorum qualis.</i>	25	<i>De iisdem multa.</i>	19. 20. 24. 26. 35. 90. 92
<i>Adolescentia nullius secum nisi sub tutela Maria Virginis.</i>	71.	<i>Ara Calvi vixit Roma Christo nato.</i>	5
<i>Adulari nulla inquam potuit Christus.</i>	92	<i>Aque quæ fluxit a Christi latere interpreta tio 69. et per totum.</i>	76.
<i>Amoris extasis Christum in aere levavit.</i>	77.	<i>Arator Christi quantus.</i>	76. 83. 26
<i>Amor adultus Christus nudus in Cruce.</i>	77.	<i>Aula Christi servus omniculorum.</i>	52
<i>Amoris officina in Petra.</i>	76.	<i>Aula inimica Veritatis.</i>	7. 51.
<i>Amoris idiomata verum Christus invenit.</i>	76.	<i>Aulam Christus non nisi vincit frequentat.</i>	52.
<i>Amoris symbolum Christus crucifixus.</i>	64.	<i>Aule gratificari natus Christus.</i>	55.
<i>Amor verus quis?</i>	15	<i>Aule ignominiosa veritas.</i>	56
<i>Amicitia inter impios qualis.</i>	56.	<i>Aule negat Christus doctrinam suam.</i>	56
<i>Amicus bonus Christus.</i>	76.	<i>Avaritia utilis ad salutem, quæ?</i>	28
<i>Ambitio Christi eximiris.</i>	64. 62. 65. 66.	<i>Auari curio difficilis.</i>	28.
<i>Angelorum in Christum reverentia.</i>	87.	<i>Avarus ad calumniandum pronus.</i>	42
<i>Anni foris Christi sanguine leniuntur.</i>	6.	<i>Avaritia prodiga.</i>	42

A unum Magnes cordium.	8
Magnes ferri.	12.
Aures non nata excipiendis turbe tumultibus.	35
Archimago filie curatio.	77
Ardua aggredi nemo debet sine consideratione diuturna.	16.
Ascensio omnis inter homines tumultuosa.	22.
Ascensio Christi in Caelum.	93.
Attentis ad Cultum Dei quanta requiratur.	51.
Baptizari homines cur voluerit Christus.	17.
Baptismus Christi.	17.
Beneficentia Christum celari non patitur.	3.
Beneficia exprobrare Deus nescit.	66.
De Beatitudine Theres Cori.	11.
Ad Beneficentiam Christus quam pronus.	30.
Beneficia Dei, et ipsa onerant.	31.
Beneficentia primus vita fructus.	31.
Beneficentia Christi impotentia.	33.
Caelum post Christum nulli non patet violentia.	95.
In Caelum non nisi per ardua iter.	93.
In Caelum ne Christus quidem saltu venit, sed per gradus.	
Caelum post Christum commercia inquit cum tellure.	95.
Cæci nati curatio, et virtus.	34.
Calamitatis præfatum ingens letitia.	39.

Cananea in orando periticia.	29
Calamitatibus tribimus Christum de no.	41.
43. 44. 45.	
Calamitates nostras Christus mueratur.	76.
Calamitas alit Qui reverentiam.	33.
Calamitates a Christo nobilitate.	9. 5.
Centurionis pro servo cura.	3.
Charitas Cori in homines quanta.	77. 88. 95. 67. 41.
Charitas Cori quam admirabilis, quæ re homines.	6. 5.
Charitatis lex a Christo commendata.	17.
Circumcisio Christi.	6.
Clamor Christi in Cruce mysteria.	72.
Clavi Christi in frena conversi.	81.
Clementia Christi quanta.	85. 50.
Clementia Christi puniendo.	29.
Clementia Christi in hostes.	66. 70.
Columna Christi.	81.
Cuiusque ad illam flagella et ignominia.	57.
Consuetudo laudabilis nulla exactione per termittenda.	46.
Corpore Beatorum quam pulchra.	98.
Christus stigmaticus servus amoris.	6.
Christus venit mittere gladium.	5. 6.
Christus perditis salutem attulit exitu.	7.
Christus Cælum summa cura.	7.
Christus sine felle.	11.
Christus retinendus.	15. 38.
Christus salus nostre salutatis.	16.

<i>Christus thesaurus ingens.</i>	19	<i>Christus miseris semper querit.</i>	34.
<i>Christi morum suavis.</i>	22.	<i>Christus Hercules Palearius.</i>	36
<i>Christus solus dignus regnare.</i>	22. 24	<i>Christus theatrum et Orchestra diuinitatis.</i>	36.
<i>Christi reverentia quanta in Natura.</i>	23.	<i>Christus finis omnium.</i>	36
<i>Christus alienus ad omni iactantia.</i>	24.	<i>Christi praesentia quam utilis.</i>	38.
<i>Christus passitur emolumentis nostris.</i>	25. 26. 28.	<i>Crucis amor in Christo quantus.</i>	41. 49. 55. 72.
<i>Christo omnis hora quasi sexta et meridiana.</i>	26.	<i>Cruce arborum omnium ambitio</i>	13. 80.
<i>Christus sollicitus pro nostra salute.</i>	26.	<i>Cruce perditus rectorum Christi.</i>	19.
<i>Christus insatigabilis.</i>	27. 95.	<i>Cruce Anula fortunata.</i>	77.
<i>Christi sagacitas in iudicando.</i>	27.	<i>Cruce machina expugnandi Calum.</i>	77. 80.
<i>Christus ruinas nostras reficit.</i>	28.	<i>Cruci regulta conturbium</i>	80
<i>Christi bonitas quanta.</i>	29. 39. 43. 50.	<i>Cruce Frons Christi.</i>	61.
<i>Christus mortuus cur non solutus in cinere.</i>	79	<i>Crucem cur porreant homines.</i>	61.
<i>Christi mansuetudo quanta.</i>	85	<i>Cruci cur figi per clauos Christus voluerit.</i>	63.
<i>Christus voluit magis amari quam cal.</i>	39	<i>Cruci fructus arboris vite fructibus melior.</i>	63.
<i>Christi amor in suis.</i>	41. 44. 45. 46	<i>Cruce Constanti multum elysium.</i>	63.
<i>Christus Anantator beneficium.</i>	45	<i>Cruce nil carius Christo.</i>	64.
<i>Christus Laboris noster ad Patrem.</i>	63.	<i>In Cruce magis quam alibi agnosci vult Christus.</i>	66
<i>Christi pectus omnium conciliat agra.</i>	63.	<i>Cruci inimicos amari Christus non potest.</i>	67.
<i>Christi laborum multumplex.</i>	65.	<i>Cruci minor quam appetat Christus.</i>	73.
<i>Christi dolor ex malis nostris.</i>	67.	<i>Cruce Cathedra Christi.</i>	76.
<i>Christus nostris commodus paratissimus.</i>	71.	<i>Cruce in ultimo die.</i>	99.
<i>Christus gemit ad nostra mala, non ad sua.</i>	72.	<i>Crucifixi seu mysteria.</i>	77.
<i>Christus sedet ad dextram Dei.</i>	100.	<i>Curiositas vel in Calci oculi.</i>	98.
<i>Christus Personarum non acceptor.</i>	30		
<i>Christus quam avidus salutis nostrae.</i>	31. 37.	<i>Demonis artes in gemitum hominum.</i>	35.
<i>Christus omnis nobis causa salutis.</i>	32.	<i>Deliciae vite huius inherere sua Chorum vult.</i>	45.
<i>Christus miserorum Magister.</i>	33.	<i>Delicatos a se Deus excludit.</i>	19

D ei quies, motus ad benevolentiam. 3.	E pitaphium Christo sepulto 79
D ei bonitas quanta. 27.	E pitaphium bono Latroni 68
D ei beneficia impotentes exposcimus. 89.	E pitaphium malo Latroni 67
D eo amicus, nihil ultra homini support. 42.	E pitaphium Iuda 82
D eo et hominibus servire nefas. 60.	E pitaphium sepulta Cruci 80.
D esperatio sage remedium pro nobis 32.	E pitaphium penit et ceteris solaz. Con. virtut. 81
D eus noster ex quo homo. 2. 4. 5.	E ucharistia promissa nato re Christo. 5.
D eus quos occupat peccat ad summa. 3.	E ucharistia prelude nuptia in Cana. 20
D eus inimicus omni 3.	E ucharistia sacrificium Dei carissimum. 40
D eus elidit perditorum consilia. 9. 10.	E ucharistia incendium hominis. 45.
D eus scribit et in marmore laus 27.	Ad Eucharistiam preparatio. 43
D eum parentibus relinquenda turba. 28.	E ucharistia instituenda desiderium in Christo 44
D eus nobis nos punit in peccatis. 40	E ucharistia institutio 45.
D eus promissa sua in donis excedit. 56.	E ucharistia sepulchrum Christi quod sibi alius
D eus miseris adolentissimus 31.	vivens non possit. 45
D eus exprobrare nescit beneficia. 66.	E ucharistia cibum fortium. 46
D eus agnoscitur non ex vultu ut homines sed	E ucharistia nihil carius Christo. 46.
ex manu. 89	E ucharistia febrem Amoris incendit in Christo. 62.
D eus ipse beneficus, quibus injuria homines. 34	E xempla Mariæ ipsammet Deum nascunt. 2.
D eus solus salari meritis potest. 36.	E xemplum Dei quam efficax. 5.
D iscordia et revisionis inimicus Christus. 62.	E xemplum malum bono plus potest. 41. 85.
D octrina Christi mors eius calaverunt. 15. 21.	E xempla sua Christus nobis ob reliquit. 37.
D octrina Christi sublimis. 21.	
D uris ac asperis patitur Christus. 18.	F ama hominum in morte consilium valuit Christi 66.
	F ama etiam impiorum consilium vult Christi. 48. 53.
E lium quare vivere non rogavit in Cruce Christi. 73.	F ascinum a Christi oculis salutare. 55.
E ngaddi vinea confiterentur Christo nascente. 5.	F lagella in Christi manu iam flagella non sunt. 40
E pitaphium Herodis in sancti iuda. 14.	F ons olei Roma Christo nato. 5.

F ons in spelunca Bethleem.	8.	H omines qui nimis reueretur, facile trahitur	
F rugalitati amicus Deus.	22.	in Dei contemptum.	59. 60.
G loria Christi mundum imolet.	95.	H ominis cur Crucem docent.	61.
G loria Caeli imago in Thabor	24.	H ominis malis suis quam inherant.	65.
G ratia Dei agendis hominis ingratia.	46.	H ominibus quam inherant Christus.	77.
G ratitudo Christi erga Patrem	83.	H ominum corda in corde terra.	79.
		H ominis inimici bonis suis.	85.
		H ominum dignitas quanta post Christum.	93.
H abitus oravi diffusus curatio	31. 32.		44. 34.
H ereticus ut Dramaticus delin	1.	H ominis ides miseri quia veniunt.	31.
H emorrhoida curatio	32.	H omines erga Deum ingrati sumi.	33.
H erodis infantici de calce datus, et doreanis.	9. 10.	H ominem illuminat lumen suum.	34.
H erodes cum Pilato redit in gratiam et Chri-		H omicida quam odians Christo.	55.
tum illudit.	55.	H oroscopo Christi, quare nullus ex septem Pa-	
H ominum in Deum avaritia.	6. 26.	tribus potuerit profici.	7.
H ominum in Deo reverentia	89.	H ospitalitas quanta virtus.	28.
H omines quia sancti	23.	H ospitalitas Deum trahit.	89.
H ominem solus satiat Deus.	24.	H umilitatis sublimitas.	2.
H ominum venatio omnium difficilissima	26.	H umilitas doctrina Christi summa.	16.
H ominum pro dissimulanda nequitia artes.	26.	H umilitatem suadere hominibus nemo po-	
H ominis probitas salutari ijs ipse rebus		tuitante Christum.	16.
quas possidet.	28.	H umiles exaltati.	17. 28.
H omines pondibus solum Deum colunt.	39.	H umilitas trahit oculis Dei.	28.
H ominum remissio ex absentia Chri-		H umilitas Christi Deum sumit causa.	93.
ti.	46. 48.		
H ominum infidelitas in amore.	50.	I esu nomini dignitas.	6.
H ominum iudicia contemnenda.	51.	I esu nomini virtus.	95.

Iesu nomen condimentum doloris 64.
Iesu nomen cur Cruci affixum. 64.
Iesu nominis reverentia vel in Pilato. 64.
Ieiunium vel in Christi tumultu com-
mendatum. 79.
Ieiunium Christi in deserto 18.
Inclinato capite cur mortuus Chris-
tus. 73. 74.
Inferni memoria hominem domat 27.
Ingratitudo hominum. 33.
Iniuriarum quam immemor Christus. 53. 74.
Iniurias inferens, magis lugendus, quam
qui patitur 61.
Iniurias quam facile condonat Christus. 66.
Iniurias facile condonans filius Dei
agnoscitur. 70.
Iniuriarum condonationem quam cu-
raverit Christus suorum morta-
libus. 70.
Iniurias condonare Christi exemplo
tota Natura didicit. 70.
Iniurias condonanti honoris causa
Christus aurgit. 96.
Innocentia saculum moriens Christus,
restituit. 62.
Impiorum regnum instabile. 10.
Impij cum Deo nihil commune. 10.

Impij ipsos Calites terrent. 12.
Impiorum consilia ipsos perducunt au-
thores. 12. 14.
Impio omnia in damnum cedunt 48. 58.
Impius dum vult magis recedit a Deo. 48.
Ab impiis Spiritum suum repe-
lit Deus. 49.
Impij Dei oculos oderunt. 58.
Impiorum amicitia quales. 56.
Impij suis se describunt in donis. 59.
Impiorum caecitas quanta. 59.
Impios praedara consilia horrent. 60.
Impius suam ambitione damnatur. 60.
Impionum funestus exitus Christum
torquent. 72. 67.
Impatientia quantum malum. 67.
Impatiens iniuriis Deo patienti
secum. 67.
Imitationem suam a nobis Christus
quirit. 93.
Ira miserationem excludit. 59.
Iudicij Divini memoria corrigendis
humanis quam opportuna. 54.
Iudices non inveniunt causam non questuosa. 55.
Iudex timidus nutritus scelerum. 54.
Iudicium suum assidue nos timere vult
Christus. 74.

L udicij Divini indicio extremo appa- tu et horror 98. 99.	L iberalitatis exempla petenda de Celo. 22.
L uda impietas pluribus. 48. 49.	L iberalitatis Christi argumenta. 63. 73.
L uda proditoris Contagium. 82.	L iberalitas Dei vel a nostra avaritia provocatur. 91.
L udeorum Sabbata deridenda. 31.	L ignum materies laborum Christi. 16.
L us in omnia habet qui Christum habet. 29.	L ingua damna ligenda. 38.
L aboris amicus nos Christus vult. 19. 24.	L ingua amica Dæmoni Antiſto 38.
L abores Christi nobis otium peperere: runt. 79.	L ux nobis nulla sine Christo. uxuria hominum noxia Christo. 58.
L acrima quam pretiose Deo. 11.	M agdalena ad Christum conversio. 25. 41.
L acrima pratum gaudiorum. 25.	M agdalena Christus apparuit. 88.
L acrima Christi in Cruce. 72.	M agorum adoratio, et adventus. 8. 9.
L acrima tota repellere Christi 76.	M aria Dei mater eligitur. 2.
L acrimis differendum incendium Mundi. 98.	M aria ad Elizabeth perigrinatio. 3.
L abrocina innocentia Christi. 65.	M aria voc clavicum Dei. 3.
L abronis mali pecunius exitus. 67.	M aria occurus quam utilis. 11.
L abore boni Contagium. 68.	M aria oblationibus nobis Deo gra- tius. 11.
L aura Christi suavis inſormitatem. 58.	M aria nubes Levi. 18.
L azari excitatio, et eiusdem circums- tantia. 38.	M aria domus templum. 15.
L eprosi decem curati. 33.	M aria contemplatio encyclopædia Christi. 16.
L iber ante Christus. 57.	M aria intercessio quam efficax. 20.
L ibertas a Christo parata. 39.	M aria labori quanta ventratio debita. 61.
L iberalitas Dei in homines. 20. 26.	M aria Mundum regit. 71.

Maria venerationem moriens Chri-
tus imprimere in hominibus stu-
duit. 71

Maria Adolescentum cura commissa. 71

Maria ubi et ibi et Deus. 73

Maria quam delicta à Christo 78 87

Maria in sinu Christus sua passionis
oblitus. 78

Maria vel umbra quam vultis 38

Maria curona cum alijs mulieribus
non venerit in sepulcrum. 87

Maria depositaria Spiritus Christi. 74

Maria sexui suo quid meruerit. 90

Martyres Gladiatores à Christo dati. 96

Martyres omnes veneratus in primo
Christus. 96

Manuetudo Christi quanta. 92 93

Medius locus proprius virtutis
Christi. 4

Miraculum nullum maius Christo
miseris. 55

Miseres cur infensi Christo. 59

Miseris quam bene affectus Chri-
tus. 61 72 91

Miseriarum quam avidus Chri-
tus. 65 69 73

Magdalena modestia. 88

Moderata Christi quanta. 39 26

Moderata Deo violentiam infert. 32

Morbis causas non amat Christus
licet amet eorundem effectus.

Monumenta cur aperta in morte
Christi. 57

Monitores hominibus odiosi 92

Molliciei hostis Christus. 79

Mors post Christum nulla. 11

Moris memoria hominibus frenum 27

Moris schola hominibus salutaris. 41

Moris amarius Christus. 41 62
74 79

Moris memoria ne in convivio quidam
importuna. 41

Mors Christi legenda. 66

Mors a Christo debellata. 75

Mors Christi avidius contemplanda 77

Moris obliuio hominem perdit 82

Mors post Christum melior. 85

Moris carcer tumulus Christi. 85

Moris experientia ingens eruditio

Mors melior quam vita. 38

Mulieris quare ab Angelis a regulari
detenta. 85

Mulieris secreta facile produnt. 77

Mulieris cur ante vincta de resurrectio-
ne cognoverint. 90

Mundus Energumenus a Christo

curatus.	18
M undus totus felix	68
M undus per Christum reconcilia- tus Deo.	76.
M undi nequitia summa.	84.
M undi incendium rogo mira- tionum.	98
M undi suo intentus Christus as- cendit.	91.
N ativitas Verbi aeterna.	1.
N ativitas Christi in Bethleem.	4.
N ativitatem Christi qua sequuta miracula.	5
N ature deliquit in morte Christi interpretatio.	62. 66. 75. 68. 80. 84
N equitia suos quasi gradus ha- bet.	42.
N omen Regis ubi accepit Christus regis se more gent.	79.
N omina gratuita sine sanguine non habentur.	6.
N ox inimica filii lucis.	91.
N uditatis Christi mysteria	62
N udi cur omnes in iudicio.	99

O bedientia Praeceptor Christus	19.
O bedientia praeparat ad beneficia Dei.	20
O bedientiam violentam Deus odit.	39. 50. 61.
O bedientia promovenda peculiaris Deo cura.	50.
O bedientia auris sensus aures.	50.
O bedientia eadem quam utilis.	34.
O lei fons Romae Christo nato.	5.
O acula muta Christo tacente.	5.
O rationis vis quanta.	29
O culo Christi sanctificatum est Iude guttur.	49.
O culo Iude profanatum est Christus.	49.
O ij inimicus Deus.	5. 3.
O ij impatiens Christus vel mor- tuus	71.
O lio sum calicem curat hominibus Christus reddere.	39. 83.
P acis amicus Christus.	39.
P acem cur toties Discipuli dederit Christus.	90. 92.
P arentum debitum in Liberos edu- catione.	18.
P atrimonia amicus Christus	22.

Paschalis dies quare omnium
 maxima 85.
Paschalis vespere cur dicta lu
 cescere. 87.
Passionis desiderium in Christo
 quantum. 46. 47. 50.
Passionis sue memoriam ubique ex
 tant vult Christus. 61.
Passionis Christi instrumentis spi
 taphium. 81.
Passionis sue memoriam in colloquijs
 fieri, quam libenter audiat Chris
 tus. 89.
Patientia quam Deo grata. 19.
Patientia nobilitas. 22.
Patientia Christus probatur Deo. 48.
Patientia sue famam aquo ho
 mines periclitari Deum non
 ault. 49.
Patientia corona quali. 58.
Patientia primum doctrinae Christi
 theorema. 97.
Pauperum inimicus amicus Christo
 esse non potest. 42.
Paupertatis voluntaria origo a
 Christo. 44.
Pauperes in iudicijs contempti 55.
Paulli ad Christum conversio. 97.

Paulo Apostolo latus praeragitur
 ab ijs qui secus pedes eius
 vestes deponabant. 96.
Paulus ~~in~~ ⁱⁿ Ecclesia
 quauingue oratione impe
 dari non potuit. 96.
Paulus cur se diceret abortivum 97.
Peccata non merentur Dei bene
 licia. 29.
Peccati morsus lethalis. 69.
Peccator talis experitur Creatura
 qualem illum Deus. 91.
Petri ad Christum vocatio
 In illum Charitas. 19. 24. 91.
Petri negatio et penitentia. 52.
Petri in horto zelus. 50.
Pilati nequitia. 56. 57. 58.
Piscina Probatica, et ad eam mi
 nula Christi. 31.
Plausus hominum cur semel admitte
 re Christus voluerit, et eorunde
 vanitas. 39.
Pietatis Calumniatores etiam in
 Christi schola. 41.
Penitentia Mundi inutilis. 99.
Populus incapax legum. 60.
Precibus humilitas necessaria. 25.

Pincipum officia saepe fu-
cata. 54.

Principes malis ministris ob-
noxij. 60.

Providentia Dei in suis. 19. 23.

Providentia Divina huma-
nam iuvat. 22.

Pudoris nostri remedium fletu
Christi. 72.

Regia Christo Auctoritas à
Cruce. 39.

Regis Christi tributa quæ. 59.

Reges inungimur omnes à
Christo. 59.

Regnum Christi stabile. 58.

Regnum Christi omnium op-
timum. 58.

Regno dignus solus Christus. 22.

Remedia nostra a Christo. 5. 6.

Resurrectio Christi. ab Elog. 85. v
quæ ad. 93.

Resurrectio Lazari, Filii Vi-
dua Aïm, filia Archana
gogi. 36. 37. 38.

Rhamnum quæ de causa olim

voluerint arbores regnare
super se. 58.

Romana virtus Christo carissima. 30.

Sacerdotes suos Christus redolen-
terrena non vult. 44.

Sacerdotes etiam malos Christus
revertitur. 53. 50. 51.

Sacerdotes si non proficiant
mirum. 32.

Sacerdos a malo Principe nun-
quam bonus. 51.

Sacerdotes norma populi. 40.

Salus per solam Crucem. ge-
randa. 63.

Sanguis Christi quam pretio-
sus. 62.

Sanguinis et aqua fluentis a
Christi mortui latere mys-
teria. 69. 76.

Sauli conversio. 97.

Schola Christi in aperto Littore. 19.

Securitas nobis omnis a Christo. 7.

Servi nomen honorificum ex
quo servi formam induit
Christus. 9.

Servitutis in semina argumentum,

capilli vincti
Scriptura Sancta ducit ad *Chr.* *Zs.*

Silentij amicus Deus. 8.
1. 16.

Silentium Apologia Christi. 51.

Silentium apud ineptissimam ap-
tius. 88

Simeonis venit viro Christo tripu
dia. 11

Sindonem facere. Vñ didicit. Con^o

Sindon terra Christi Mappa. 79

Sindon Christi, et eius Co
gium. 85

Sit Christ in Cruce me
69

Societas Christi quam vlt. Li. 20
Societas malorum quam no-

Societas mazoviam gram no-
 xila. 8. 9. 10.
 S. L. triplex. Rome. Christi

Sol ^{nato.} inplex Roma Christo
Sol ^{spis coronatus.} S.

Sollicitudinis amicus Christus. 15.
187774

18. 22. 22.
S omnus Christi ad suum ex
perientiam. 23.

Somnus quam vere frater
C morbis. 60.

markis. 60.
Sordium inimici Christi. 78.
Sordium Christi.

Spica in Celo Christo nas
cente.

Spinanum Deus Christus. 58.
Spiritu suum Christus cur

commendaverit in manus
Patris. 71.

Stella Magorum.
Stella cur cadent de celo in die

S ^{vltimo.} ⁹⁸ *te larum et solis pallor in*

Judicio 99
Stephani martyrium. 96

Sudor Christi in Porto. 47.

Superbis vel vincis resistit
Deus. § 6.
Superbis et exultantibus multum

in mundo Locus. 10

Super Apostolos Adven-

tus Spiritus Sancti. 94

Temperantia magister Conshu 20.

Templo profanatores puniti 40
Tenebrarum in Christi morte in
terpretatis 62. 66. 68. 70. 55
80. 84.

Terra contagium noxium stellis

Terribilis in die ultimo moys-
teria. 98.

Theauri in Christo absconditi. 74.

Timor saecularis iudicii Del. 99.

Tituli Crucis mysteria. 64.

Tribulationes privilegium ami-
corum Dei. 23.

Trietenia Christi quae. 15.

Triumphus Christi in die pas-
sionum. 39.

Tuba novissima clangor moys-
ticus. 98.

Tumultuum inimicus. Deus. 21.
28.

Vana gloria inimicus Christi
Aur. 18.

Vana gloria medicamentum a-
rumna. 23.

Vallis Josaphat facit omnes
expectat. 98.

Velle primus ad veram lagun-
tiam gradus. 31.

Veritas odiosa Aula et Mun-
do. 56.

Veritatis plerique videri volunt,
amatores cum non sint. 56.

Veritas sine phasione. 58.

Via Caeli post Christum tam
non lactea, sed sangu-
nea. 6.

Victimam Coronatam Chris-
tus. 58.

Vigilantes Christum alle-
ciunt. 85.

Vinea sua quanta cura Chri-
sto. 58. 72.

Virtus qualiter luceatur a
Mundo. 75.

Virtutis palestra senis va-
cat. 92.

Virtus vera nulli se clau-
di patitur terminari, non

se ficta. 57.

Virtutes Celorum commendat
vitij hominum. 98.

Vita humana quam misera. 38.

Vltis Christi sit per beneficia 70

Urbs inimica Christi. 21. 18.

Vulnera Christi. 86.

Vulnerum ambitio in Christo. 62.

64. 74. 76.

Zacchei oratio. 28

Zelus pro domo Patris. 29

*Zelus Christi pro eiusdem
honore.* 51.

--	--

1.º 1.º 1.º 1.º 1.º
 2.º 2.º 2.º 2.º 2.º
 3.º 3.º 3.º 3.º 3.º
 4.º 4.º 4.º 4.º 4.º
 5.º 5.º 5.º 5.º 5.º
 6.º 6.º 6.º 6.º 6.º
 7.º 7.º 7.º 7.º 7.º
 8.º 8.º 8.º 8.º 8.º
 9.º 9.º 9.º 9.º 9.º
 10.º 10.º 10.º 10.º 10.º

1.º 1.º 1.º 1.º 1.º
 2.º 2.º 2.º 2.º 2.º
 3.º 3.º 3.º 3.º 3.º
 4.º 4.º 4.º 4.º 4.º
 5.º 5.º 5.º 5.º 5.º
 6.º 6.º 6.º 6.º 6.º
 7.º 7.º 7.º 7.º 7.º
 8.º 8.º 8.º 8.º 8.º
 9.º 9.º 9.º 9.º 9.º
 10.º 10.º 10.º 10.º 10.º

